

ตารางเปรียบเทียบร่างพระราชบัญญัติแ่กับพระราชบัญญัติแ่ พ.ศ. 2510

ร่างพระราชบัญญัติแ่ พ.ศ.....	พระราชบัญญัติแ่ พ.ศ. 2510	
<p>ร่างมาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับภายในสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันถัดจากประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p>	<p>มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p>	
<p>ร่างมาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>"แ่" หมายความว่า ทรัพยากรธรณีที่เป็นอนินทรีย์วัตถุ มีส่วนประกอบทางเคมีกับลักษณะทางฟิสิกส์แน่นอนหรือเปลี่ยนแปลงได้เล็กน้อยไม่ว่าจะถลุงหรือหลอมก่อนใช้หรือไม่ และหมายความรวมถึงถ่านหิน หินน้ำมัน หินอ่อน โลหะและตะกั่วที่ได้จากโลหกรรม หินซึ่งกฎกระทรวงกำหนดเป็นหินประดับหรือหินอุตสาหกรรม และดินหรือทรายซึ่งกฎกระทรวงกำหนดเป็นดินอุตสาหกรรมหรือทรายอุตสาหกรรม แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงน้ำ เกลือสินเธาว์ หิน ดิน หรือทราย</p> <p>"การบริหารจัดการแ่" หมายความว่า การจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรแ่ที่มีอยู่ตามธรรมชาติ การสำรวจแ่ การทำเหมือง การทำเหมืองใต้ดิน การประกอบธุรกิจแ่ การขุดหาแ่รายย่อย การร่อนแ่ การแต่งแ่ และการประกอบโลหกรรม รวมทั้งการควบคุมกำกับดูแลการดำเนินการเรื่องดังกล่าว</p> <p>"สำรวจแ่" หมายความว่า การเจาะ หรือขุด หรือกระทำด้วยวิธีการอย่างใด อย่างหนึ่งหรือ หลายวิธี เพื่อให้รู้ว่าในพื้นที่ มีแ่อยู่ หรือไม่</p>	<p>มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>"แ่" หมายความว่า ทรัพยากรธรณีที่เป็นอนินทรีย์วัตถุ มีส่วนประกอบทางเคมีกับลักษณะทางฟิสิกส์แน่นอนหรือ เปลี่ยนแปลงได้เล็กน้อย ไม่ว่าจะต้องถลุงหรือหลอมก่อนใช้ หรือไม่ และหมาย ความรวมถึง ถ่านหิน หินน้ำมัน หินอ่อน โลหะและตะกั่วที่ได้จากโลหกรรม น้ำเกลือใต้ดิน หินซึ่งกฎกระทรวงกำหนดเป็นหินประดับหรือหินอุตสาหกรรม และ ดิน หรือทราย ซึ่งกฎกระทรวง กำหนด เป็นดินอุตสาหกรรมหรือทรายอุตสาหกรรม แต่ทั้งนี้ ไม่รวมถึง น้ำ เกลือ สินเธาว์ ลูกรัง หิน ดินหรือทราย</p> <p>"น้ำเกลือใต้ดิน" หมายความว่า น้ำเกลือที่มีอยู่ใต้ดินตามธรรมชาติและมีความเข้มข้น ของเกลือในปริมาณมากกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>"สำรวจแ่" หมายความว่า การเจาะ หรือขุด หรือกระทำด้วยวิธีการอย่างใด อย่างหนึ่งหรือ หลายวิธี เพื่อให้รู้ว่าในพื้นที่ มีแ่อยู่ หรือไม่เพียงใด</p>	

<p>เพียงใด</p> <p>"ทำเหมือง" หมายความว่า การกระทำแก่พื้นที่ไม่ว่าจะเป็นที่บกหรือน้ำเพื่อให้ได้มาซึ่งแร่ด้วยวิธีการอย่างไรใด อย่างหนึ่งหรือ หลายวิธี แต่ไม่รวมถึงการขุดหาแร่รายย่อยและการร่อนแร่ ตามที่กำหนดในประกาศกฎกระทรวง</p> <p>"ทำเหมืองใต้ดิน" หมายความว่า การทำเหมืองด้วยวิธีการเจาะเป็นปล่องหรืออุโมงค์ลึกลงไปได้ผิวดิน เพื่อให้ได้มาซึ่งแร่ใต้ผิวดิน</p> <p>"ขุดหาแร่รายย่อย" หมายความว่า การกระทำแก่พื้นที่ไม่ว่าจะเป็นที่บกหรือน้ำ เพื่อให้ ได้มาซึ่งแร่ภายในท้องที่และวิธีการขุดหาแร่ตามที่กำหนดในประกาศกฎกระทรวง</p> <p>"ร่อนแร่" หมายความว่า การกระทำแก่พื้นที่ไม่ว่าจะเป็นที่บกหรือน้ำเพื่อให้ได้มาซึ่งแร่ โดยใช้แรงคนแต่ละคนตามชนิดของแร่ ภายในท้องที่และวิธีการร่อนแร่ตามที่กำหนดในประกาศกฎกระทรวง</p> <p>"ประกอบธุรกิจแร่"หมายความว่า การซื้อแร่ การขายแร่ การครอบครองแร่ การเก็บแร่ การขนแร่ การนำแร่เข้าในราชอาณาจักร และการส่งแร่ออกนอกราชอาณาจักร</p>	<p>"ทำเหมือง" หมายความว่า การกระทำแก่พื้นที่ไม่ว่าจะเป็นที่บกหรือน้ำเพื่อให้ได้มาซึ่ง แร่ด้วยวิธีการอย่างไรใด อย่างหนึ่งหรือ หลายวิธี แต่ไม่รวมถึงการขุดหาแร่เกลือใต้ดิน ตามหมวด 5 ทวิ และการขุดหาแร่รายย่อยหรือการร่อนแร่ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>"ทำเหมืองใต้ดิน" หมายความว่า การทำเหมืองด้วยวิธีการเจาะเป็นปล่องหรืออุโมงค์ลึกลงไปได้ผิวดิน เพื่อให้ได้มาซึ่งแร่ใต้ผิวดิน</p> <p>"ขุดหาแร่รายย่อย" หมายความว่า การกระทำแก่พื้นที่ไม่ว่าจะเป็นที่บกหรือน้ำ เพื่อให้ ได้มาซึ่งแร่ โดยใช้แรงคนแต่ละคนตามชนิดของแร่ ภายในท้องที่และวิธีการขุดหาแร่ตามที่กำหนดใน กฎกระทรวง</p> <p>"ร่อนแร่" หมายความว่า การกระทำแก่พื้นที่ไม่ว่าจะเป็นที่บกหรือน้ำ เพื่อให้ได้มาซึ่งแร่ โดยใช้แรงคนแต่ละคนตามชนิดของแร่ ภายในท้องที่และวิธีการร่อนแร่ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>"ซื้อแร่" หมายความว่า การรับโอนแร่ด้วยประการใดจากบุคคลอื่น</p>	
--	---	--

<p>"ซื้อแร่" หมายความว่า การรับโอนแร่ด้วยประการใดจากบุคคลอื่น นอกจากการตกทอดทาง มรดก</p> <p>"ขายแร่" หมายความว่า การโอนแร่ด้วยประการใดไปยังบุคคลอื่น</p> <p>"ครอบครองแร่" หมายความว่า การมีไว้ การยึดถือ หรือการรับไว้ด้วยประการใดซึ่งแร่เพื่อตนเองหรือผู้อื่นและไม่ว่าจะเป็นการมีไว้เพื่อขายเพื่อขนส่ง เพื่อใช้ หรือเพื่อประการอื่นใด และรวมถึงการทิ้งอยู่หรือปรากฏอยู่ในบริเวณที่อยู่ความครอบครองด้วย เว้นแต่แร่ที่ปรากฏอยู่ตามธรรมชาติหรือโดยลักษณะการปรากฏอยู่ของแร่นั้นผู้ครอบครองไม่ควรจะทราบได้</p> <p>"แต่งแร่" หมายความว่า การกระทำอย่างใด ๆ เพื่อให้แร่สะอาด หรือเพื่อให้แร่ที่ปนกันอยู่ ตั้งแต่สองชนิดขึ้นไปแยกออกจากกัน และหมายความรวมถึงบดแร่หรือคัด ขนาดแร่</p> <p>"โลหกรรม" หมายความว่า การทำแร่หรือวัตถุดิบที่มีโลหะเป็นองค์ประกอบให้เป็นโลหะหรือสารประกอบโลหะด้วยวิธีการถลุงแร่หรือวิธีอื่นใด และหมายความรวมถึงการทำโลหะให้บริสุทธิ์ การผสมโลหะ การผลิตโลหะสำเร็จรูป หรือกึ่งสำเร็จรูปชนิดต่างๆ โดยวิธีหลอม หล่อ รีด หรือวิธีอื่นใด</p> <p>"เขตควบคุมแร่" หมายความว่า เขตพื้นที่ซึ่งรัฐมนตรีประกาศ</p>	<p>นอกจากการตกทอดทาง มรดก</p> <p>"ขายแร่" หมายความว่า การโอนแร่ด้วยประการใดไปยังบุคคลอื่น</p> <p>"มีแร่ไว้ในครอบครอง" หมายความว่า การซื้อแร่ การมีไว้ การยึดถือ หรือการรับไว้ด้วย ประการใดซึ่งแร่ ทั้งนี้ ไม่ว่าเพื่อตนเอง หรือผู้อื่น</p> <p>"แต่งแร่" หมายความว่า การกระทำอย่างใด ๆ เพื่อให้แร่สะอาด หรือเพื่อให้แร่ที่ปนกันอยู่ ตั้งแต่สองชนิดขึ้นไปแยกออกจากกัน และหมายความรวมถึงบดแร่หรือคัด ขนาดแร่</p> <p>"โลหกรรม" หมายความว่า การถลุงแร่หรือการทำแร่ให้เป็นโลหะด้วยวิธีอื่นใด และ หมายความรวมถึงการทำโลหะ ให้บริสุทธิ์ การผสมโลหะ การผลิตโลหะสำเร็จรูป หรือกึ่งสำเร็จรูป ชนิดต่างๆ โดยวิธีหลอม หล่อ รีด หรือวิธีอื่นใด</p> <p>"เขตควบคุมแร่" หมายความว่า เขตพื้นที่ซึ่งรัฐมนตรีประกาศเป็นเขตควบคุมแร่</p>	
---	---	--

<p>เป็นเขตควบคุมแล้ว</p> <p>"เขตประธานบัตร" หมายความว่า เขตพื้นที่ซึ่งกำหนดในประธานบัตร</p> <p>"เขตเหมืองแร่" หมายความว่า เขตประธานบัตร และให้รวมถึงเขตพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตให้แต่งแร่ หรือประกอบโลหกรรม หรือที่ทิ้งมูลดินทราย ซึ่งมีเขตติดต่อกับเขตประธานบัตร</p> <p>"เขตแต่งแร่" หมายความว่า เขตพื้นที่ซึ่งระบุในใบอนุญาตแต่งแร่</p> <p>"เขตโลหกรรม" หมายความว่า เขตพื้นที่ซึ่งระบุในใบอนุญาตประกอบโลหกรรม</p> <p>"สถานที่เก็บแร่" หมายความว่า สถานที่ซึ่งระบุในใบอนุญาตตั้งสถานที่เก็บแร่ให้นำแร่ไปเก็บไว้ได้</p> <p>"อาชญาบัตรสำรวจแร่" หมายความว่า หนังสือสำคัญที่ออกให้เพื่อสำรวจแร่ภายในท้องที่ซึ่งระบุในหนังสือสำคัญนั้น</p> <p>"อาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่" หมายความว่า หนังสือสำคัญที่ออกให้เพื่อผูกขาดสำรวจแร่ ภายในเขตที่กำหนดในหนังสือ สำคัญนั้น</p>	<p>"เขตเหมืองแร่" หมายความว่า เขตพื้นที่ซึ่งกำหนดในประธานบัตรชั่วคราว หรือ ประธานบัตร</p> <p>"เขตแต่งแร่" หมายความว่า เขตพื้นที่ซึ่งระบุในใบอนุญาตแต่งแร่</p> <p>"เขตโลหกรรม" หมายความว่า เขตพื้นที่ซึ่งระบุในใบอนุญาตประกอบโลหกรรม</p> <p>"สถานที่เก็บแร่" หมายความว่า สถานที่ซึ่งระบุในใบอนุญาตเก็บแร่</p> <p>"อาชญาบัตรสำรวจแร่" หมายความว่า หนังสือสำคัญที่ออกให้เพื่อสำรวจแร่ภายในท้องที่ซึ่งระบุในหนังสือสำคัญนั้น</p> <p>"อาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่" หมายความว่า หนังสือสำคัญที่ออกให้เพื่อผูกขาดสำรวจแร่ ภายในเขตที่กำหนดในหนังสือ สำคัญนั้น</p> <p>"อาชญาบัตรพิเศษ" หมายความว่า หนังสือสำคัญที่ออกให้เพื่อ</p>	
--	--	--

<p>"อาชญาบัตรพิเศษ" หมายความว่า หนังสือสำคัญที่ออกให้เพื่อผูกขาดสำรวจแร่เป็นกรณีพิเศษ ภายในเขตที่กำหนดในหนังสือสำคัญนั้น</p> <p>"ประทานบัตร" หมายความว่า หนังสือสำคัญที่ออก ให้เพื่อทำเหมืองภายในเขตที่กำหนดใน หนังสือสำคัญนั้น</p> <p>"ใบอนุญาต" หมายความว่า ใบอนุญาตที่ออกให้ตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>"มูลดินทราย" หมายความว่า เปลือกดิน ทราย กรวด หรือหินที่เกิดจากการทำเหมือง และให้หมายความรวมถึงน้ำขุ่นขึ้นด้วย</p> <p>"ตะกั่ว" หมายความว่า สารประกอบหรือสารพลอยได้อื่นใดที่เกิดจากการประกอบโลหกรรมตามที่อธิบดีกำหนด</p> <p>"ผู้ออกประทานบัตร" หมายความว่า ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้วแต่กรณี ซึ่งเป็นผู้ออกกระตานบัตรสำหรับการทำเหมืองประเภทที่ 1 อธิบดีซึ่งเป็นผู้ออกประทานบัตรสำหรับการทำเหมืองประเภทที่ 2 หรือปลัดกระทรวงซึ่งเป็นผู้ออกประทานบัตรสำหรับการทำเหมืองประเภทที่ 3</p> <p>"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการแร่</p> <p>"ผู้อำนวยการ" หมายความว่า ผู้อำนวยการเขตควบคุมแร่</p>	<p>ผูกขาดสำรวจแร่เป็นกรณีพิเศษ ภายในเขตที่กำหนดในหนังสือ สำคัญนั้น</p> <p>"ประทานบัตร" หมายความว่า หนังสือสำคัญที่ออก ให้เพื่อทำเหมืองภายในเขตที่กำหนดใน หนังสือสำคัญนั้น</p> <p>"มูลดินทราย" หมายความว่า รวมถึง เปลือกดิน ทราย กรวด หรือหินที่เกิดจากการ ทำเหมือง</p> <p>"ตะกั่ว" หมายความว่า สารประกอบหรือสารพลอยได้อื่นใดที่เกิดจากการประกอบโลหกรรม</p> <p>"ผู้อำนวยการ" หมายความว่า ผู้อำนวยการเขตควบคุมแร่</p>	
--	---	--

<p>"เจ้าพนักงานท้องถิ่น"หมายความว่า นายกเทศมนตรี หรือนายกองค์การบริหารส่วนตำบล</p> <p>"เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องถิ่น" หมายความว่า อธิบดีหรือเจ้าหน้าที่ที่อธิบดีมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องถิ่น</p> <p>"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องถิ่น เจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีหรือ ผู้ซึ่งรัฐมนตรีมอบหมายแต่งตั้งให้ปฏิบัติปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้หมายความรวมถึงเอกชนผู้ดำเนินการแทนพนักงานเจ้าหน้าที่</p> <p>"ราชอาณาจักร" หมายความว่ารวมถึงเขตไหล่ทวีปที่เป็นสิทธิของประเทศไทยตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศที่ยอมรับนับถือกันโดยทั่วไป และตามสัญญากับต่างประเทศด้วย</p> <p>"กรม"หมายความว่า กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่</p> <p>"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่</p> <p>"ปลัดกระทรวง"หมายความว่า ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม</p>	<p>"เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องถิ่น" หมายความว่า เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่อำเภอ หรือเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่จังหวัดแล้วแต่กรณี ถ้าในจังหวัดใดไม่มีเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่จังหวัดให้หมายความว่าอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย</p> <p>"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องถิ่น และเจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่</p>	
---	--	--

<p>"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p>	
<p>ร่างมาตรา 5 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่การบริหารจัดการแร่ทั่วราชอาณาจักร</p>		
<p>ร่างมาตรา 6 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจแต่งตั้งหรือมอบหมายให้ผู้อื่นแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวง ประกาศกระทรวง และระเบียบเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ส่วนที่เกี่ยวกับมาตรา 98 และมาตรา 99</p> <p>ร่างมาตรา 17 ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงในเรื่องดังต่อไปนี้</p> <p>(1) กำหนดให้หินเป็นหินประดับหรือหินอุตสาหกรรมและดินหรือทรายเป็นดินหรือทรายอุตสาหกรรมตามมาตรา 4</p> <p>(2) กำหนดคุณสมบัติของผู้ขอ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ อาชญาบัตรพิเศษประทานบัตร และใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(3) กำหนดพิกัดอัตราค่าภาคหลวงแร่ตามมาตรา 122</p> <p>(4) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราตามบัญชีแนบท้ายพระราชบัญญัตินี้ หรือในกรณีที่ไม่เห็นสมควร รัฐมนตรีอาจออกกฎกระทรวงลดหย่อนหรือยกเว้นค่าธรรมเนียมตามมาตรา 127</p> <p>(5) กำหนดแบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 135</p> <p>(6) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ</p>	<p>มาตรา 17 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวง</p> <p>(1) กำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(2) กำหนดแบบพิมพ์อาชญาบัตร ประทานบัตรชั่วคราว ประทานบัตร และใบอนุญาต</p> <p>(3) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสำรวจแร่ตามอาชญาบัตร การอนุรักษ์แร่ และการทำเหมือง</p> <p>(3 ทวิ) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการออกใบอนุญาตให้ผู้อื่นรับช่วงการทำเหมือง และเลิกรับช่วงการทำเหมือง</p> <p>(3 ตริ) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้ได้มาซึ่งน้ำเกลือใต้ดินโดยการขุดเจาะน้ำเกลือใต้ดินตลอดถึงการทำเกลือจาก</p>	

<p>และเงื่อนไขในการดำเนินการตามมาตรา 138</p> <p>(7) กำหนดหลักเกณฑ์ หรือวิธีการ ให้ความคุ้มครองแก่คนงานและความปลอดภัยแก่บุคคลภายนอก</p> <p>(8) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับคุณสมบัติของบุคคลในกลุ่มประเทศประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียนที่เข้ามาประกอบกิจการ ลงทุน หรือรับจ้างทำงานเกี่ยวกับแร่ในราชอาณาจักร</p> <p>(9) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการส่งเสริมการประกอบกิจการเหมืองแร่ในประเทศอา เซียนหรือประเทศอื่น</p> <p>(10) กำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้</p> <p>ร่างมาตรา 18 ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกประกาศกระทรวงใน เรื่องดังต่อไปนี้</p> <p>(1) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสำรวจแร่ ตามอาชญาบัตรการอนุรักษ์แร่และการทำเหมือง</p> <p>(2) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการออก และการเพิกถอนอาชญาบัตร ประทานบัตร รวมถึงการออก การเพิกถอน และการพักใช้ใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(3) กำหนดประเภทการทำเหมืองตามมาตรา 38</p> <p>(4) กำหนดหลักเกณฑ์</p>	<p>น้ำเกลือใต้ดิน</p> <p>(4) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการซื้อแร่ การขายแร่ การ เก็บแร่ การครอบครองแร่ และการขนแร่</p> <p>(5) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการแต่งแร่ การ ประกอบโลหกรรม และการนำแร่เข้าหรือการส่งแร่ออกนอกราชอาณาจักร</p> <p>(6) กำหนดวิธีการให้ความคุ้มครองแก่คนงาน และความปลอดภัย แก่บุคคลภายนอก</p> <p>(7) กำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้ บังคับได้</p>	
--	---	--

<p>และวิธีการรับฟังความคิดเห็นของชุมชนตามมาตรา 42</p> <p>(5) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการต่ออายุ ประทานบัตรและใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(6) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการคืนประทานบัตรตามมาตรา 47</p> <p>(7) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอและ การอนุญาตให้รับช่วงการทำเหมืองและการเลิกรับช่วงการทำเหมืองตามมา ตรา 52</p> <p>(8) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอและ การอนุญาตให้โอนประทานบัตรตามมาตรา 53</p> <p>(9) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประมูล เพื่อเข้าสวมสิทธิการทำเหมืองตามประทานบัตรตามมาตรา 56</p> <p>(10) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับข้อมูลประกอบ คำขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินตามมาตรา 64</p> <p>(11) กำหนดประเภทเหมืองใต้ดินที่ต้องทำการปรึกษาเบื้องต้น กับผู้มีส่วนได้เสีย และหลักเกณฑ์และขั้นตอนในการจัดประชุม ปรึกษาเบื้องต้นกับผู้มีส่วนได้เสียตามมาตรา 67</p> <p>(12) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจ่าย เงินอุดหนุนเพื่อสนับสนุนโครงการศึกษาวิจัยของกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียในโครง การทำเหมืองใต้ดินตามมาตรา 68</p> <p>(13) กำหนดวาระการทำงาน เงื่อนไขและวิธีการเพิกถอนผู้มีสิทธิ ตรวจสอบ คุณสมบัติมาตรฐานของผู้เชี่ยวชาญ และระเบียบการเบิก จ่ายเงินสนับสนุนการจ้างผู้เชี่ยวชาญ ตามมาตรา 69</p> <p>(14) กำหนดหลักเกณฑ์ ระยะเวลา และวิธีการกำหนดจำนวน</p>		
--	--	--

<p>เงินค่าทดแทน ขั้นตอนในการขอรับและจ่ายเงินค่าทดแทนตามมาตรา 72</p> <p>(15) กำหนดชนิดแร่ ขนาดพื้นที่แหล่งแร่ ท้องที่ วิธีการขุดหา แร่รายย่อยหรือร่อนแร่ มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในการขุดหา แร่รายย่อยและการร่อนแร่ การขอใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อย การอนุญาตและเพิกถอนใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อย ประเภทและชนิด ขนาด หรือลักษณะของเครื่องจักรตลอดจนการแจ้งและรับแจ้งการร่อนแร่ ตามมาตรา 76</p> <p>(16) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการซื้อแร่ การขายแร่ การครอบครองแร่ การเก็บ และการขนแร่ตามมาตรา 81</p> <p>(17) กำหนดชนิดแร่ ปริมาณการผลิต และกรรมวิธีการประกอบ โลหกรรมที่อยู่ในความควบคุมตามมาตรา 90 และกำหนดผู้ประกอบการ โลหกรรมที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องได้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรม ตามมาตรา 91</p> <p>(18) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประมวล การยกเลิการประมวล ตลอดจนการให้ผลประโยชน์ตอบแทนแก่รัฐ และสัดส่วนของผลประโยชน์ตอบแทนแก่รัฐที่จะแบ่งให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามมาตรา 100</p> <p>(19) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการให้เอกชน เป็นผู้ดำเนินการกำหนดเขตพื้นที่คำขอแทนพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามมาตรา 110</p> <p>(20) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นขอ การพิจารณาและการจ่ายเงินชดเชยความเสียหายจากการแก้ไข เปลี่ยนแปลง กั้นเนื้อที่ ลดระยะเวลาอนุญาต หรือเพิกถอน</p>		
--	--	--

<p>อาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ อาชญาบัตรพิเศษ หรือประทานบัตร ตามมาตรา 118</p> <p>(21) กำหนดหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และวิธีการในการยื่น และพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งตามมาตรา 119</p> <p>(22) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการจัดเก็บ และกำหนดระยะเวลาการชำระค่าภาคหลวงแร่ ตลอดจนการประเมินและตรวจสอบ การชำระค่าภาคหลวงแร่ตามมาตรา 122 และมาตรา 123</p> <p>(23) กำหนดหลักเกณฑ์ในการคืนค่าธรรมเนียมในกรณีที่มีการสั่งยกคำขอหรือไม่อนุญาต คำขอ หรือถอนคำขอ ตามมาตรา 124</p> <p>(24) กำหนดอัตรา หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจ่าย ค่าสิทธิการสำรวจแร่ตามอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่หรืออาชญาบัตรพิเศษ ตามมาตรา 125</p> <p>(25) กำหนดอัตรา หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเรียกเก็บ และการจัดสรร ตลอดจนการลดหย่อนหรือยกเว้นการเรียกเก็บเงินบำรุงพิเศษตามมาตรา 126</p> <p>(26) กำหนดแบบพิมพ์อาชญาบัตร ประทานบัตร และใบอนุญาต ตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(27) กำหนดมาตรฐานและวิธีการควบคุมการปล่อยมลพิษ หรือสิ้นอื่นใดที่อาจมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอันเกิดจากการทำเหมือง การแต่งแร่ และการประกอบโลหกรรม</p> <p>(28) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และค่าใช้จ่าย ในการให้ เอกชนเป็นผู้ดำเนินการตรวจสอบ รับรอง หรือจัดทำรายงานผลการ ตรวจสอบในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้แทนพนักงานเจ้าหน้าที่</p>		
---	--	--

<p>(29) กำหนดขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาต เหตุขัดข้องหรือความล่าช้าในการพิจารณา รวมถึงการจัดทำและเผยแพร่คู่มือสำหรับประชาชน</p> <p>(30) กำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ประกาศกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้</p>		
<p>หมวด 1 คณะกรรมการ ส่วนที่ 1 คณะกรรมการการแร่</p>		
<p>ร่างมาตรา 7 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นประธาน อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่ อธิบดีทรัพยากรธรณี อธิบดีกรมที่ดิน อธิบดีกรมป่าไม้ อธิบดีกรมศิลปากร อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น อธิบดีกรมเจ้าท่า เลขาธิการสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประธานสภาการเหมืองแร่ หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย และผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินสามคนซึ่งปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ผลงานหรือประสบการณ์ด้านการเหมืองแร่ ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านสังคมศาสตร์ หรือสาขาอื่นอันจะเป็นประโยชน์ต่อกิจการทำเหมืองแร่ เป็นกรรมการ</p> <p>ผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่งต้องไม่เป็นข้าราชการในส่วนราชการที่มี</p>	<p>มาตรา 18 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งประกอบด้วย ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมเป็น ประธานอธิบดีกรมชลประทาน อธิบดีกรมทรัพยากรธรณี อธิบดีกรมที่ดิน อธิบดีกรม ป่าไม้ หรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมดังกล่าวมอบหมาย และบุคคลอื่นซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่เกินสามคนเป็นกรรมการ ผู้อำนวยการกองกอสัมปทาน กรมทรัพยากรธรณีเป็นกรรมการและเลขานุการ</p>	

<p>กรรมการโดยตำแหน่งสังกัดอยู่</p> <p>ให้อธิบดีแต่งตั้งข้าราชการในสังกัดกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่หนึ่งคนเป็นกรรมการและเลขานุการ และเป็นผู้ช่วยเลขานุการได้อีกไม่เกินสองคน</p>		
<p>ร่างมาตรา 8 ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการประกาศให้มีการประมวลเขตแหล่งแร่ในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งเพื่อให้ผู้ชนะการประมูลได้สิทธิในการสำรวจแร่และทำเหมืองในพื้นที่นั้น ตามมาตรา 100</p> <p>(2) ให้คำปรึกษา คำแนะนำ และความเห็นแก่ปลัดกระทรวงในการอนุญาตหรือไม่อนุญาต การต่ออายุ การโอน การเพิกถอน และการกำหนดเงื่อนไขใดๆ เกี่ยวกับอาชญาบัตรพิเศษหรือประทานบัตรสำหรับการทำเหมืองประเภทที่ 3</p> <p>(3) ให้คำปรึกษา คำแนะนำ และความเห็นแก่อธิบดีในการอนุญาตหรือไม่อนุญาต การต่ออายุ การโอน การเพิกถอน และการกำหนดเงื่อนไขใดๆ เกี่ยวกับอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่หรือประทานบัตรสำหรับการทำเหมืองประเภทที่ 2</p> <p>(4) ดำเนินการเรื่องใดๆ ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย</p>	<p>มาตรา 19 ให้คณะกรรมการมีหน้าที่ให้คำปรึกษา คำแนะนำ และความเห็นแก่รัฐมนตรีในเรื่องดังต่อไปนี้</p> <p>(1) การออกอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ อาชญาบัตรพิเศษ ประทานบัตรชั่วคราว และ ประทานบัตรในพื้นที่เขตป่าสงวนแห่งชาติ หรือพื้นที่เขตหวงห้ามของทางราชการ</p> <p>(2) การต่ออายุอาชญาบัตรพิเศษ และประทานบัตร</p> <p>(3) การอนุญาตให้โอนประทานบัตร</p> <p>(4) การสั่งเพิกถอนอาชญาบัตร และประทานบัตร</p> <p>(5) เรื่องอื่นตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย</p> <p>(6) เรื่องอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้</p>	
<p>ร่างมาตรา 9 กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้</p> <p>(1) มีสัญชาติไทย</p> <p>(2) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ</p> <p>(3) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย</p>	<p>มาตรา 20 กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้</p> <p>มาตรา 21 กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนถึงวาระเมื่อ</p>	

<p>(4) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ</p> <p>(5) ไม่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง</p> <p>(6) ไม่เป็นกรรมการหรือผู้บริหารหรือผู้มีอำนาจในการจัดการหรือมีส่วนได้เสียในนิติบุคคลหรือองค์กรที่ดำเนินธุรกิจหรือดำเนินกิจการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการแร่ และไม่ประกอบอาชีพหรือวิชาชีพอื่นใดที่มีส่วนได้เสียหรือมีผลประโยชน์ขัดแย้งกับการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งกรรมการ</p> <p>กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสอง วาระติดต่อกัน</p> <p>ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒินั้นปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่</p> <p>ร่างมาตรา 10 นอกจากการพ้นตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ</p> <p>(1) ตาย</p> <p>(2) ลาออก</p>	<p>(1) ตาย</p> <p>(2) ลาออก</p> <p>(3) รัฐมนตรีให้ออก</p> <p>(4) เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ</p> <p>(5) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่คดีที่เป็นความผิดลหุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท</p> <p>เมื่อกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ รัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นแทนได้</p> <p>กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งตามวรรคสองอยู่ในตำแหน่งตามวาระของกรรมการซึ่งตนแทน</p>	
--	---	--

<p>(3) ปลัดกระทรวงให้ออก เพราะมีความประพฤติเสื่อมเสียบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถ</p> <p>(4) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 9</p> <p>เมื่อตำแหน่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิว่างลงก่อนวาระ ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ เว้นแต่วาระของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิก็ได้ ในระหว่างที่ยังไม่ได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในตำแหน่งที่ว่าง ให้กรรมการที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้</p> <p>ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่งไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว</p>		
<p>ร่างมาตรา 11 การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม</p> <p>ถ้าไม่มีประธานกรรมการหรือประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม</p> <p>การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียงเป็น เสียงชี้ขาด</p> <p>ในการประชุมถ้ามีการพิจารณาเรื่องที่กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสีย</p>	<p>มาตรา 22 การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวน ของกรรมการทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม</p> <p>ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธาน ในที่ประชุม</p> <p>มาตรา 23 การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุม ให้ถือเสียงข้างมากกรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่ง ในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธาน ในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียง ชี้ขาด</p>	

<p>กรรมการผู้ยื่นไม่มีสิทธิเข้าประชุม</p> <p>ในการปฏิบัติหน้าที่ คณะกรรมการอาจมอบหมายให้กรรมการคนหนึ่งหรือหลายคนเป็นผู้รับผิดชอบในด้านต่างๆ ตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการเพื่อเสนอรายงานต่อคณะกรรมการหรือดำเนินการ ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย</p>		
<p>ร่างมาตรา 12 ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการหรือมอบหมายพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้ทำกิจการหรือพิจารณาเรื่องใดๆ อันอยู่ในขอบเขตแห่งหน้าที่ของคณะกรรมการ ตลอดจนเชิญหน่วยงาน ของรัฐหรือบุคคลใดๆ มาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย คำแนะนำ ความเห็น หรือส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาได้</p>	<p>มาตรา 24 ในการปฏิบัติตามหน้าที่ ถ้าคณะกรรมการเห็นสมควรจะแต่งตั้งอนุกรรมการเพื่อให้การใดๆตามที่มอบหมาย หรือจะเชิญบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย คำแนะนำ หรือความเห็นก็ให้กระทำได้</p>	
<p>ส่วนที่ 2 คณะกรรมการแร่จังหวัด</p>		
<p>ร่างมาตรา 13 ให้มีคณะกรรมการแร่จังหวัดในจังหวัดที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาออกประทานบัตรสำหรับการทำเหมืองประเภทที่ 1</p> <p>คณะกรรมการแร่จังหวัดประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด ปฏิรูปที่ดินจังหวัด ผู้แทนกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ผู้แทนสภาการเหมืองแร่ และผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินสองคนซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ผลงาน หรือประสบการณ์ด้านการเหมืองแร่ ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านสังคมศาสตร์ หรือสาขาอื่นอันจะเป็นประโยชน์ต่อกิจการเหมืองแร่ เป็นกรรมการ</p>		

<p>ผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่งต้องไม่เป็นข้าราชการในส่วนราชการที่มีกรรมการโดยตำแหน่งสังกัดอยู่</p> <p>ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่เป็นกรรมการและเลขานุการ และผู้ว่าราชการจังหวัดจะแต่งตั้งข้าราชการจังหวัดอีกไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้</p> <p>ร่างมาตรา 14 ให้คณะกรรมการแร่มีหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) ให้คำปรึกษา คำแนะนำ และความเห็นแก่ผู้ว่าราชการเกี่ยวกับการอนุญาตหรือไม่อนุญาต การต่ออายุ การโอน การเพิกถอน การกำหนดเงื่อนไขใดๆ เกี่ยวกับประทานบัตรสำหรับการทำเหมืองประเภทที่ 1</p> <p>(2) ให้คำปรึกษา คำแนะนำ และความเห็นแก่ผู้ว่าราชการจังหวัดในการบริหารจัดการแร่ใน จังหวัดนั้น</p> <p>(3) ดำเนินการเรื่องใดๆ ตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายหรือตามที่กำหนดใน พระราชบัญญัตินี้</p>		
<p>ร่างมาตรา 15 ให้นำมาตรา 9 มาตรา 10 มาตรา 11 มาตรา 12 มาใช้บังคับกับคณะกรรมการแร่จังหวัดโดยอนุโลม</p>		
<p>หมวด 2 บททั่วไป</p>		
<p>ร่างมาตรา 16 พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กรมทรัพยากรธรณี และกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ ในการกระทำเพื่อ ประโยชน์แก่การสำรวจ การทดลอง การศึกษา หรือการ</p>	<p>มาตรา 6 ตี พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่กรมทรัพยากรธรณีในการกระทำเพื่อประโยชน์แก่การสำรวจ การทดลอง การศึกษา หรือการวิจัยเกี่ยวกับแร่</p>	

วิจัยเกี่ยวกับแร่		
<p align="center">ร่างมาตรา 17 และร่างมาตรา 18</p>		
<p>ร่างมาตรา 19 ในเขตอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ เขตอาชญาบัตรพิเศษ หรือเขตเหมืองแร่ ห้ามมิให้ผู้ใดนอกจากผู้ถืออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ ผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษ ผู้ถือประทานบัตร หรือผู้รับใบอนุญาต เข้าไปยึดถือครอบครอง ทำลอง หรือทำให้เสื่อมสภาพพื้นที่หรือทรัพยากรในเขตนั้น เว้นแต่ผู้นั้นมีสิทธิทำเช่นนั้นได้โดยชอบด้วยกฎหมาย</p> <p>การฝ่าฝืนความในวรรคหนึ่ง นอกจากเป็นการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่นแล้ว ให้ถือว่า เป็นการฝ่าฝืนสิทธิของผู้ถืออาชญาบัตร ผู้ถือประทานบัตร หรือผู้รับใบอนุญาตด้วยแล้วแต่กรณี</p>	<p>มาตรา 12 ในเขตอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ เขตอาชญาบัตรพิเศษ หรือเขตเหมืองแร่ หรือในเขตที่ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่เพื่อเก็บขังน้ำขุ่นข้นหรือมูลดินทราย หรือ ในเขตที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้กำหนดเขต เพื่อกำหนดเขต เพื่อกำหนดเขตแล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดนอกจากผู้ถืออาชญาบัตร ผู้ถือประทานบัตรชั่วคราว ผู้ถือประทานบัตร หรือผู้รับใบอนุญาตเข้าไปยึดถือ ครอบครอง ทำลาย หรือทำให้เสื่อมสภาพพื้นที่หรือทรัพยากรในเขตนั้น เว้นแต่ผู้นั้นมีสิทธิทำเช่นนั้นได้โดยชอบด้วย กฎหมาย</p>	
<p>ร่างมาตรา 20 ในการสำรวจแร่หรือทำเหมือง ถ้าได้พบโบราณวัตถุซากดึกดำบรรพ์ หรือมีแร่พิเศษอันมีคุณค่าเกี่ยวกับการศึกษา ในทางธรณีวิทยานอกจากจะต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเกี่ยวกับการเก็บได้ซึ่งวัตถุนั้นแล้ว ผู้ถืออาชญาบัตร หรือผู้ถือประทานบัตร จะต้องแจ้งการพบนั้นต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่โดยพลัน</p>	<p>มาตรา 11 ในการสำรวจแร่หรือทำเหมือง ถ้าได้พบโบราณวัตถุ ซากดึกดำบรรพ์ หรือแร่พิเศษอันมีคุณค่าเกี่ยวกับการศึกษา ในทางธรณีวิทยา นอกจากจะต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเกี่ยวกับการเก็บได้ซึ่งวัตถุนั้นแล้ว ผู้ถืออาชญาบัตร ผู้ถือประทานบัตรชั่วคราว หรือผู้ถือประทานบัตรจะต้องแจ้งการพบนั้นต่อทรัพยากรธรณีประจำท้องที่โดยพลัน</p>	
<p>ร่างมาตรา 21 ห้ามมิให้ผู้ใดยื่นคำขออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่คำขออาชญาบัตรพิเศษ หรือคำขอประทานบัตรเหลือมล้ำทับซ้อนในพื้นที่เดียวกัน รวมถึงห้ามยื่นคำขอดังกล่าวเหลือมล้ำทับซ้อนกับเขตเนื้อที่</p>	<p>มาตรา 35 อาชญาบัตรพิเศษจะออกทับเขตเนื้อที่ซึ่งมีผู้ได้รับอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ อาชญาบัตรพิเศษ ประทานบัตรชั่วคราว หรือประทานบัตรอยู่แล้วมิได้</p>	

<p>ตาม อาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ อาชญาบัตรพิเศษ หรือประทานบัตร เว้นแต่</p> <p>(1) ผู้ขอมีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดิน ยื่นคำขอในเขตเนื้อที่ตามคำขออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ คำขออาชญาบัตร</p> <p>(2) ผู้ถืออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ ผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษ ผู้ถือประทานบัตร หรือผู้ที่ได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้ได้รับอนุญาตดังกล่าวให้ยื่นคำขอประทานบัตรในเขตเนื้อที่ที่ได้รับอนุญาตนั้นได้</p>	<p>ถ้ามีเขตเนื้อที่ซึ่งมีผู้ได้รับอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ อาชญาบัตรพิเศษ ประทานบัตรชั่วคราว หรือประทานบัตร อยู่แล้วในเขตคำขอ การออกอาชญาบัตรพิเศษ จะกระทำไม่ได้โดย กั้นเขตเนื้อที่ซึ่งมีผู้ถือ อาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ อาชญาบัตรพิเศษ ประทานบัตรชั่วคราว หรือประทานบัตรอยู่แล้วในเขต คำขอนั้นออก</p> <p>มาตรา 46 ในเขตเนื้อที่ซึ่งได้มีผู้ถืออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ หรืออาชญาบัตรพิเศษ ผู้อื่น จะยื่นคำขอประทานบัตรมิได้ เว้นแต่ผู้อื่นนั้นเป็นผู้มีกรรมสิทธิ์หรือมีสิทธิครอบครองในที่ดินนั้นตาม ประมวลกฎหมายที่ดิน</p>	
<p>ร่างมาตรา 22 การส่งหนังสือหรือคำสั่งที่มีถึงบุคคลใดเพื่อ ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งหนังสือหรือคำสั่ง แจ้งต่อบุคคลนั้นโดยตรงหรือผู้รับมอบหมายอำนาจของบุคคลนั้น หรือถ้าได้ ส่งไปยังภูมิลำเนาของบุคคลหรือผู้รับมอบอำนาจนั้นตามที่อยู่ ซึ่งได้ให้ไว้กับ พนักงานเจ้าหน้าที่แล้วก็ให้ถือว่าได้รับแจ้งตั้งแต่ในขณะที หนังสือหรือคำสั่ง ดังกล่าวไปถึง</p> <p>การแจ้งโดยวิธีให้บุคคลนำไปส่ง ถ้าผู้รับไม่ยอมรับหรือถ้าขณะนำไป ส่งไม่พบผู้รับ ให้ส่งกับบุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะที่อยู่หรือทำงานในสถานที่ นั้นกรณีที่ไม่ม่มีบุคคลซึ่งบรรลุนิติภาวะหรือมีแต่ไม่ยอมรับ ให้วางหรือปิด หนังสือหรือคำสั่งนั้นไว้ในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สถานที่นั้น</p> <p>การแจ้งโดยวิธีส่งทางไปรษณีย์ตอบรับ ให้ถือว่าได้รับแจ้งเมื่อครบ กำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่ง</p> <p>ในกรณีที่ไมรู้ตัวผู้รับ หรือรู้ตัวแต่ไม่รู้ภูมิลำเนา หรือรู้ตัวและภูมิลำเนา</p>	<p>มาตรา 9 หนังสือหรือคำสั่งที่มีถึงบุคคลใดเพื่อ ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงาน เจ้าหน้าที่อาจส่งให้แก่ บุคคลนั้นโดยตรง หรือส่งให้แก่</p> <p>(1) ผู้รับมอบอำนาจตามมาตรา 8</p> <p>(2) ผู้ซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วซึ่งอยู่ ณ ภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่หรือ สำนักทำการงานของบุคคลนั้น หรือ</p> <p>(3) บุคคลนั้นโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียน ณ ภูมิลำเนาหรือ ถิ่นที่อยู่หรือสำนักทำการงาน ของบุคคลนั้น</p> <p>ทั้งนี้ซึ่งได้จัดแจ้งไว้ต่อทางราชการ</p> <p>เมื่อได้ส่งหนังสือหรือคำสั่งให้แก่บุคคลตาม (1) หรือ (2) หรือโดยวิธีการตาม (3) ให้ถือว่า บุคคลนั้นได้รับหนังสือหรือคำสั่งนั้นแล้ว</p>	

<p>แต่มีผู้รับเกินหนึ่งร้อยคน การแจ้งจะกระทำโดยการประกาศในเว็บไซต์ของกรมก็ได้ ในกรณีนี้ให้ถือว่าได้รับแจ้งเมื่อล่วงพ้นระยะเวลาสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้แจ้งโดยวิธีดังกล่าว</p> <p>เมื่อได้ส่งตามวิธีการดังกล่าวแล้ว ให้ถือว่าบุคคลนั้นได้รับหนังสือหรือคำสั่งนั้นแล้ว</p>		
<p style="text-align: center;">หมวด 3 การสำรวจแร่ ส่วนที่ 1 บททั่วไป</p>		
<p>ร่างมาตรา 23 ห้ามมิให้ผู้ใดสำรวจแร่ในที่ใด ไม่ว่าที่ซึ่งสำรวจแร่นั้นจะเป็นสิทธิของบุคคลใดหรือไม่ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตสำรวจแร่ อนุญาตบัตรผูกขาดสำรวจแร่ หรืออนุญาตพิเศษ</p>	<p>มาตรา 25 ห้ามมิให้ผู้ใดสำรวจแร่ในที่ใด ไม่ว่าที่ซึ่งสำรวจแร่นั้นจะเป็นสิทธิของบุคคลใด หรือไม่ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตบัตรสำรวจแร่ อนุญาตบัตรผูกขาดสำรวจแร่ หรืออนุญาตพิเศษ</p>	
<p>ร่างมาตรา 24 อนุญาตบัตรสำรวจแร่ อนุญาตบัตรผูกขาดสำรวจแร่ และอนุญาตพิเศษให้ใช้ได้เฉพาะตัวผู้ถืออนุญาตบัตร และให้คุ้มถึงลูกจ้างของผู้ถืออนุญาตบัตรด้วย</p>	<p>มาตรา 27 อนุญาตบัตรสำรวจแร่ อนุญาตบัตรผูกขาดสำรวจแร่ หรืออนุญาตพิเศษ ให้ใช้ได้ เฉพาะตัวผู้ถืออนุญาตบัตร และให้คุ้มถึงลูกจ้างของผู้ถืออนุญาตบัตรด้วย</p>	
<p style="text-align: center;">ส่วนที่ 2 อนุญาตบัตรสำรวจแร่</p>		
<p>ร่างมาตรา 25 ผู้ใดประสงค์จะขออนุญาตบัตรสำรวจแร่ ในท้องถิ่นใด ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นนั้น</p> <p>เมื่อมีผู้ยื่นคำขออนุญาตบัตรสำรวจแร่ไว้แล้วในท้องถิ่นใด ย่อมไม่ตัดสิทธิบุคคลอื่นในการยื่นคำขออนุญาตบัตรสำรวจแร่ในท้องถิ่น</p>	<p>มาตรา 28 ผู้ใดประสงค์จะขออนุญาตบัตรสำรวจแร่ให้ยื่นคำขอ ต่อทรัพยากรธรณีประจำท้องถิ่น</p> <p>เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องถิ่นเป็นผู้ออกอนุญาตบัตรสำรวจแร่</p>	

<p>เดียวกัน และเมื่อได้ออกอาชญาบัตรสำรวจแล้วให้ผู้ใดในท้องที่ได้แล้ว อาจออกอาชญาบัตรสำรวจให้กับผู้อื่นคำขอรายอื่นในท้องที่ เดียวกันอีกได้</p>	<p>อาชญาบัตรสำรวจให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันออก ผู้ถืออาชญาบัตรสำรวจต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ใน อาชญาบัตรสำรวจ</p>	
<p>ร่างมาตรา 26 เจ้าพนักงานท้องถิ่นเป็นผู้ออกอาชญาบัตรสำรวจแล้ว ผู้ถืออาชญาบัตรสำรวจต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนด ไว้ในอาชญาบัตรสำรวจแล้ว อาชญาบัตรสำรวจให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออก หลักเกณฑ์และวิธีการออกหรือเพิกถอนอาชญาบัตรสำรวจแล้ว ให้กำหนดโดยประกาศกระทรวง</p>	<p>มาตรา 28 ตามที่กล่าวมาแล้วข้างต้น</p>	
<p>ส่วนที่ 3 อาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแล้ว</p>		
<p>ร่างมาตรา 27 ผู้ใดประสงค์จะขออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแล้ว ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมประจำท้องที่ คำขออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแล้วแต่ละคำขอจะขอได้ไม่เกินสอง พันห้าร้อยไร่ ร่างมาตรา 28 อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายเป็นผู้ออก อาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแล้ว เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัยของ บุคคล พืช สัตว์ และทรัพย์สิน อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายอาจกำหนด เงื่อนไขใดๆ ตามที่เห็นสมควรไว้ในอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแล้วก็ได้ ผู้ถืออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแล้วต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนด ไว้ในอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแล้ว</p>	<p>มาตรา 29 ผู้ใดประสงค์จะขออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแล้ว ให้ยื่น คำขอต่อทรัพยากรธรณี ประจำท้องที่ คำขออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแล้วแต่ละคำขอจะขอได้ไม่เกินสอง พันห้าร้อยไร่ เว้นแต่คำขอ อาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแล้วในทะเล รัฐมนตรี หรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีมอบหมายเป็นผู้ออกอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแล้ว อาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแล้วให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันออก ผู้ถือ อาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแล้วต้อง ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในอาชญา บัตรผูกขาดสำรวจแล้ว</p>	

<p>อาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่มีอายุไม่เกินสองปีนับแต่วันที่ออกหลักเกณฑ์และวิธีการออกอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ให้กำหนดโดยประกาศกระทรวง</p>		
<p>ร่างมาตรา 29 ผู้ถืออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ต้องยื่นรายงานผลการดำเนินงานและการสำรวจที่กระทำไปในระยะเวลาทุกหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันได้รับอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ตามแบบที่อธิบดีกำหนดต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นกำหนดนั้น และต้องยื่นรายงานผลการดำเนินงานและการสำรวจที่ได้กระทำไปทั้งหมดภายในสามสิบวันก่อนอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่สิ้นอายุ</p>	<p>มาตรา 31 ผู้ถืออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ต้องลงมือสำรวจแร่ภายใน หกสิบวันนับแต่วันได้รับอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ และต้องยื่นรายงานผลการดำเนินงาน และการสำรวจที่กระทำไปใน ระยะเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันได้รับอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ตามแบบที่กรมทรัพยากรธรณี กำหนดต่อทรัพยากรธรณีประจำท้องที่ภายใน สามสิบวันนับแต่ วันสิ้นกำหนดนั้น และต้องยื่นรายงาน ผลการดำเนินงาน และการสำรวจที่ได้กระทำไปภายในสามสิบวันก่อน อาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่สิ้นอายุ</p> <p>รัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีมอบหมายมีอำนาจสั่งเพิกถอน อาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่เสียได้ เมื่อผู้ถืออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่</p>	
<p>ร่างมาตรา 30 ให้อาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่สิ้นสุดลงก่อนอายุที่กำหนดไว้ในอาชญาบัตรเมื่อ</p> <p>(1) ผู้ถืออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาตาย</p> <p>(2) ผู้ถืออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ซึ่งเป็นนิติบุคคลสิ้นสภาพนิติบุคคล</p> <p>(3) ผู้ถืออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ขาดคุณสมบัติตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>(4) ผู้ถืออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่เป็นบุคคลล้มละลาย</p> <p>(5) ผู้ถืออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ไม่รายงานผลการดำเนินงาน</p>	<p>มาตรา 32 อาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ให้สิ้นสุดลงก่อนอายุ ที่กำหนดไว้ใน อาชญาบัตรนั้นในกรณีดังต่อไปนี้</p> <p>(1) เมื่อผู้ถืออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาตาย</p> <p>(2) เมื่อผู้ถืออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ซึ่งเป็นนิติบุคคลสิ้นสภาพนิติบุคคล</p> <p>(3) เมื่อผู้ถืออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ขาดคุณสมบัติตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออก ตามมาตรา 6 วรรคสอง</p> <p>(4) เมื่อผู้ถืออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ไม่รายงานผลการดำเนินงานและการสำรวจที่กระทำ ไปในรอบหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วัน ได้รับ</p>	

<p>งานและการสำรวจที่กระทำไปในรอบหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันได้รับอนุญาตบัตรผูกขาดสำรวจแร่ภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นกำหนดนั้น</p> <p>(6) ผู้ถืออนุญาตบัตรผูกขาดสำรวจแร่ขอยกเลิกอนุญาตบัตรผูกขาดสำรวจแร่โดยให้มีผลนับแต่วันที่ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่</p> <p>(7) อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีคำสั่งเพิกถอนอนุญาตบัตรผูกขาดสำรวจแร่ ในกรณีและผู้ถืออนุญาตบัตรผูกขาดสำรวจแร่ ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในอนุญาตบัตรผูกขาดสำรวจแร่ หรือในกรณีอื่นตามที่กำหนดไว้ตามพระราชบัญญัตินี้ โดนให้มีผลนับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่งเพิกถอนนั้น</p>	<p>อนุญาตบัตรผูกขาดสำรวจแร่ภายในสามสิบวันนับแต่ วันสิ้นกำหนดนั้น</p> <p>(5) เมื่อรัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีมอบหมายมีคำสั่งเพิกถอนอนุญาตบัตรผูกขาดสำรวจแร่นั้น นับแต่วันรับแจ้งคำสั่งเพิกถอน</p>	
<p style="text-align: center;">ส่วนที่ 4 อนุญาตบัตรพิเศษ</p>		
<p>ร่างมาตรา 31 ผู้ใดประสงค์จะขออนุญาตบัตรพิเศษ ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่</p> <p>คำขออนุญาตบัตรพิเศษแต่ละคำขอให้ขอได้ไม่เกินเนื้อที่ที่สามารถดำเนินการสำรวจจนแล้วเสร็จครบถ้วนได้ภายในไม่เกินห้าปี ทั้งนี้ ให้ขอได้ไม่เกินคำขอละหนึ่งหมื่นไร่ เว้นแต่คำขออนุญาตบัตรพิเศษในทะเล ให้ขอได้ไม่เกินคำขอละห้าแสนไร่</p> <p>ผู้ยื่นคำขออนุญาตบัตรพิเศษต้องกำหนดข้อผูกพันสำหรับการสำรวจโดยระบุจำนวนเงินที่จะใช้จ่ายเพื่อการสำรวจสำหรับแต่ละปีตลอดอายุของอนุญาตบัตรพิเศษ และต้องเสนอผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐตามหลักเกณฑ์ ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ทั้งนี้ ให้ผลประโยชน์พิเศษดังกล่าว</p>	<p>มาตรา 33 ผู้ใดประสงค์จะขออนุญาตบัตรพิเศษ ให้ยื่นคำขอต่อทรัพยากรธรณี ประจำท้องที่</p> <p>ผู้ยื่นคำขออนุญาตบัตรพิเศษต้องกำหนดข้อผูกพันสำหรับการสำรวจโดยระบุปริมาณเงินที่จะ ใช้จ่ายเพื่อการสำรวจสำหรับแต่ละปี ตลอดอายุของอนุญาตบัตรพิเศษและผู้ยื่นคำขออนุญาตบัตรพิเศษ จะเสนอให้ผลประโยชน์พิเศษเพื่อประโยชน์แก่รัฐตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีกำหนดด้วยก็ได้ และให้ ผลประโยชน์พิเศษเพื่อประโยชน์แก่รัฐดังกล่าว มีผลผูกพันผู้ถืออนุญาตบัตรพิเศษต่อไปด้วย เมื่อผู้ถืออนุญาตบัตรพิเศษนั้น ได้รับประทานบัตรชั่วคราว หรือประทานบัตรสำหรับการทำเหมืองแร่ในเขต เนื้อที่ที่ตนได้รับอนุญาตบัตรพิเศษนั้นด้วย</p>	

<p>มีผลผูกพันผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษต่อไปเมื่อผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษนั้นได้รับ ประทานบัตรสำหรับการทำเหมืองในเขตพื้นที่ที่ตนได้รับอาชญาบัตรพิเศษ นั้น</p> <p>ข้อผูกพันในผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐตามวรรคสามให้ใช้บังคับแก่ ผู้ขอประทานบัตร ในกรณีที่ผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษนั้นได้ให้ความยินยอม เป็นหนังสือให้ผู้ขอตั้งกล่าวยื่นคำขอประทานบัตรในเขตเนื้อที่ที่ รับอาชญาบัตรพิเศษนั้นได้ตามมาตรา 21 (2)</p> <p>การกำหนดหลักเกณฑ์การเสนอผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐตาม วรรคสี่ให้กำหนดผลประโยชน์พิเศษที่จะแบ่งให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อันเป็นที่ตั้งของเขตพื้นที่ตามคำขออาชญาบัตรพิเศษด้วย</p> <p>ร่างมาตรา 32 ปลัดกระทรวงเป็นผู้ออกอาชญาบัตรพิเศษ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมความปลอดภัยของ บุคคล พืช สัตว์ และทรัพย์สิน ปลัดกระทรวงอาจกำหนดเงื่อนไขใดๆ ตามที่เห็นสมควรไว้ในอาชญาบัตรพิเศษก็ได้</p> <p>ผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ใน อาชญาบัตรพิเศษ</p> <p>อาชญาบัตรพิเศษมีอายุไม่เกินห้าปีนับแต่วันออก หลักเกณฑ์และวิธีการออกอาชญาบัตรพิเศษให้กำหนดโดย ประกาศกระทรวง</p> <p>ร่างมาตรา 33 ผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษต้องปฏิบัติตามข้อผูกพัน สำหรับการสำรวจของแต่ละปีที่กำหนดไว้ในอาชญาบัตรพิเศษ</p> <p>ถ้าผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขตามมาตรา 32</p>	<p>คำขออาชญาบัตรพิเศษแต่ละคำขอให้ขอได้ไม่เกินเนื้อที่ที่สามารถ ดำเนินการสำรวจจนแล้วเสร็จครบถ้วนได้ภายในห้าปีตามหลักเกณฑ์ที่ คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้ ให้ขอได้ไม่เกินคำขอละหนึ่งหมื่นไร่</p> <p>รัฐมนตรีเป็นผู้ออกอาชญาบัตรพิเศษ</p> <p>อาชญาบัตรพิเศษมีอายุห้าปี นับแต่วันออก</p> <p>ผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขและข้อผูกพันสำหรับ การสำรวจของแต่ละปีที่กำหนดไว้ในอาชญาบัตรพิเศษ</p> <p>ถ้าผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขและข้อผูกพันตาม วรรคหกของแต่ละปีแล้วผลการสำรวจในปีที่ผ่านมาบ่งชี้ว่าแร่ชนิดที่ประสงค์ จะเปิดการทำเหมืองในเขตคำขออาชญาบัตรพิเศษมีไม่เพียงพอในเชิง พาณิชยที่จะเปิดการทำเหมืองได้ทั้งหมดหรือบางส่วน ผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษ อาจขอเวนคืนอาชญาบัตรพิเศษหรือขอคืนพื้นที่บางส่วนก็ได้ โดยยื่นคำขอ ต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่และให้อาชญาบัตรพิเศษนั้นสิ้น อายุหรือการคืนพื้นที่บางส่วนนั้นมีผลนับแต่วันที่ยื่นคำขอ และให้มีผลสิ้นข้อ ผูกพันสำหรับปีที่เหลืออยู่หรือข้อผูกพันสำหรับพื้นที่ส่วนที่คืนแล้วแต่กรณี</p>	
---	--	--

<p>และข้อผูกพันตามวรรคหนึ่งของแต่ละปีแล้ว ผลการสำรวจในปีที่ผ่านมา บ่งชี้ว่าแนวโน้มที่ประสงค์จะเปิดการทำเหมืองในเขตคำขออาชญาบัตรพิเศษ มีไม่เพียงพอในเชิงพาณิชย์ที่จะเปิดการทำเหมืองได้ทั้งหมดหรือบางส่วน ผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษอาจขอคืนอาชญาบัตรพิเศษหรือขอคืนพื้นที่บางส่วน ก็ได้ โดยยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่และ ให้อาชญาบัตรพิเศษนั้นสิ้นอายุหรือการคืนพื้นที่บางส่วนนั้นมีผลนับแต่วันที่ ยื่นคำขอ และให้มีผลสิ้นข้อผูกพันสำหรับปีที่เหลืออยู่หรือ ข้อผูกพันสำหรับพื้นที่ส่วนที่คืนแล้วแต่กรณี</p>		
<p>ร่างมาตรา 34 เมื่อสิ้นรอบปีข้อผูกพันใด ถ้าผู้ถืออาชญาบัตร พิเศษยังปฏิบัติตามข้อผูกพันตามมาตรา 33 สำหรับการสำรวจในรอบปี นั้นไม่ครบถ้วน ผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษต้องจ่ายเงินเท่ากับจำนวนที่ยัง มิได้ใช้จ่าย เพื่อการสำรวจในรอบปีข้อผูกพันนั้นให้แก่กรมภายในกำหนด สามสิบวันนับแต่วันสิ้นรอบปีข้อผูกพันดังกล่าว</p> <p>ในการสำรวจถ้าผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษได้ใช้จ่ายในรอบปี ข้อผูกพันใดเกินข้อผูกพันที่กำหนดไว้สำหรับรอบปีข้อผูกพันนั้น ให้มีสิทธิหักปริมาณเงินส่วนที่เกินออกจากข้อผูกพันสำหรับการสำรวจ ในรอบปีข้อผูกพันปีต่อไปได้</p>	<p>มาตรา 36 เมื่อสิ้นรอบปีข้อผูกพันใด ถ้าผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษ ยัง ปฏิบัติตามข้อผูกพันตาม มาตรา 33 สำหรับการสำรวจในรอบปีนั้น ไม่ ครบถ้วน ผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษต้องจ่ายเงินเท่ากับจำนวนที่ยังมิได้ใช้จ่าย เพื่อการสำรวจในรอบปีข้อผูกพันนั้นให้แก่กรมทรัพยากรธรณีภายใน กำหนด สามสิบวัน นับแต่วันสิ้นรอบปีข้อผูกพันดังกล่าว</p> <p>ในการสำรวจถ้าผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษได้ใช้จ่ายในรอบปีข้อผูกพัน ใดเกินข้อผูกพันที่กำหนดไว้สำหรับรอบปีข้อผูกพันนั้นให้มีสิทธิหักปริมาณ เงิน ส่วนที่เกินออกจากข้อผูกพันสำหรับการสำรวจในรอบปีข้อผูกพันปีต่อไป ได้</p>	
<p>ร่างมาตรา 35 ผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษต้องยื่นรายงานผลการ ดำเนินงานและการสำรวจที่กระทำไปในระยะเวลาทุกหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันได้รับอาชญาบัตรพิเศษตามแบบที่อธิบดีกำหนดต่อเจ้าพนักงาน อุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นกำหนดนั้น และต้องยื่นรายงานผลการดำเนินงานและการสำรวจที่ได้กระทำไปทั้งหมด ภายในสามสิบวันก่อนอาชญาบัตรพิเศษสิ้นอายุ</p>	<p>มาตรา 40 ผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษต้องลงมือสำรวจแร่ภายใน เก้า สิบวันนับแต่วันได้รับ อาชญาบัตรพิเศษ และต้องรายงานผล การดำเนินงาน และการสำรวจให้กรมทรัพยากรธรณีทราบทุกรอบ ระยะเวลาหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันได้รับอาชญาบัตรพิเศษนั้น</p>	

<p>ร่างมาตรา 36 ให้อาชญาบัตรพิเศษสิ้นสุดลงก่อนอายุที่กำหนดไว้ในอาชญาบัตรเมื่อ</p> <p>(1) ผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาตาย</p> <p>(2) ผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษซึ่งเป็นนิติบุคคลสิ้นสภาพนิติบุคคล</p> <p>(3) ผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษขาดคุณสมบัติตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>(4) ผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษเป็นบุคคลล้มละลาย</p> <p>(5) ผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษขอคืนอาชญาบัตรพิเศษตามมาตรา 33</p> <p>(6) ปลัดกระทรวงมีคำสั่งเพิกถอนอาชญาบัตรพิเศษ เมื่อผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขตามมาตรา 32 และข้อผูกพันในมาตรา 33 นับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่งเพิกถอนนั้น</p> <p>(7) ปลัดกระทรวงมีคำสั่งเพิกถอนอาชญาบัตรพิเศษ เมื่อผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษไม่รายงานการสำรวจร่างกายในเวลาที่กำหนดตามมาตรา 35 นับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่งเพิกถอนนั้น</p> <p>(8) ปลัดกระทรวงมีคำสั่งเพิกถอนอาชญาบัตรพิเศษตามที่กำหนดไว้ตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้มีผลนับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่งเพิกถอนนั้น</p>	<p>มาตรา 41 รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งเพิกถอนอาชญาบัตรพิเศษนั้น เสียได้ เมื่อผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษไม่ปฏิบัติตามมาตรา 33 วรรคหก หรือมาตรา 40</p>	
<p>หมวด 4 การทำเหมือง ส่วนที่ 1 บททั่วไป</p>		
<p>ร่างมาตรา 37 ห้ามมิให้ผู้ใดทำเหมืองในที่ใด ไม่ว่าที่ซึ่งทำเหมืองนั้นจะเป็นสิทธิของบุคคลใดหรือไม่ เว้นแต่จะได้รับประทานบัตร</p>	<p>มาตรา 43 ห้ามมิให้ผู้ใดทำเหมืองในที่ใด ไม่ว่าที่ซึ่งทำเหมืองนั้นจะเป็นสิทธิของบุคคลใด หรือไม่ เว้นแต่จะได้รับประทานบัตรชั่วคราว หรือประทานบัตร</p>	

<p>ประธานบัตรให้ใช้ได้เฉพาะตัวผู้ถือประธานบัตร และให้คุ้มถึงลูกจ้างของผู้ถือประธานบัตรด้วย</p>	<p>มาตรา 75 ประธานบัตรให้ใช้ได้เฉพาะตัวผู้ถือประธานบัตรและให้คุ้มถึง ลูกจ้างของผู้ถือ ประธานบัตรด้วย</p>	
<p>ร่างมาตรา 38 เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการแร่และการ กระจายอำนาจในการบริหารจัดการแร่ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกประกาศ กระทรวงแบ่งการทำเหมืองออกเป็นสามประเภท ดังนี้</p> <p>(1) การทำเหมืองประเภทที่ 1 ได้แก่ การทำเหมืองในเนื้อที่ ไม่เกินหนึ่งร้อยไร่ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดในเขตจังหวัดที่มีการทำเหมือง เป็นผู้ออกประธานบัตร</p> <p>(2) การทำเหมืองประเภทที่ 2 ได้แก่ การทำเหมืองในเนื้อที่ ไม่เกินหกหรือยี่สิบห้าไร่ ให้อธิบดีเป็นผู้ออกประธานบัตร</p> <p>(3) การทำเหมืองประเภทที่ 3 ได้แก่ การทำเหมืองในทะเล การทำเหมืองใต้ดินตามที่กำหนดในหมวด 5 การทำเหมืองที่ไม่ใช่ การทำเหมืองประเภทที่ 1 หรือการทำเหมืองประเภทที่ 2 ให้ปลัดกระทรวงเป็นผู้ออกประธานบัตร</p> <p>ในการออกประกาศกระทรวงเพื่อกำหนดให้การทำเหมืองใด เป็นการทำเหมืองประเภทที่ 1 การทำเหมืองประเภทที่ 2 และการทำเหมืองประเภทที่ 3 ให้คำนึงถึงชนิดแร่ ลักษณะทางธรณีวิทยาของแหล่งแร่ วิธีการทำเหมือง และผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดจากการทำเหมือง</p> <p>ร่างมาตรา 39 เมื่อองค์ประกอบของส่วนท้องถิ่นใดมีความพร้อม ในการบริหารจัดการทรัพยากรแร่ตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีกำหนด</p>	<p>มาตรา 54 พรรคหนึ่ง รัฐมนตรีเป็นผู้ออกประธานบัตร</p>	

<p>ให้รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยความเห็นชอบของสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตนั้นเป็นผู้ออกประทานบัตรการทำเหมืองประเภทที่ 1 ซึ่งอยู่ในเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าว แทนผู้ว่าราชการจังหวัด</p>		
<p style="text-align: center;">ส่วนที่ 2 การขอประทานบัตร</p>		
<p>ร่างมาตรา 40 ผู้ใดประสงค์จะขอประทานบัตร ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ เว้นแต่กรณีตามมาตรา 39 ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เขตพื้นที่การทำเหมืองตั้งอยู่ ซึ่งพื้นที่ที่ยื่นคำขอต้องไม่เกินเขตรับผิดชอบของเจ้าพนักงานท้องถิ่นนั้น</p> <p>ผู้ยื่นคำขอประทานบัตรต้องส่งเอกสารหรือหลักฐานดังต่อไปนี้พร้อมคำขอ</p> <ol style="list-style-type: none"> (1) หลักฐานที่เชื่อถือได้ว่าพบแร่ชนิดที่ประสงค์จะเปิดการทำเหมืองอยู่ในเขตคำขอตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด (2) ข้อเสนอผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด (3) เอกสารหลักฐานที่แสดงว่าผู้ขอจะมีสิทธิทำเหมืองในเขตนั้นได้ เว้นแต่พื้นที่ที่อยู่ในความครอบครองของทางราชการ (4) เอกสารหลักฐานอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ออกตามความในมาตรา 17 (2) <p>การประกาศหลักเกณฑ์การเสนอผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐตามวรรคสอง (2) ต้องมีหลักเกณฑ์เรื่องกำหนดสัดส่วนของผลประโยชน์พิเศษ</p>	<p>มาตรา 44 วรรคหนึ่ง ผู้ใดประสงค์จะขอประทานบัตร ให้ยื่นคำขอต่อทรัพยากรธรณี ประจำท้องที่ พร้อมด้วยหลักฐานที่เชื่อถือได้ว่าพบแร่หรือมีแร่ชนิดที่ประสงค์จะเปิดการทำเหมืองอยู่ในเขตคำขอนั้น และผู้ยื่นคำขอจะเสนอให้ผลประโยชน์พิเศษเพื่อประโยชน์แก่รัฐ ในกรณีที่ได้รับประทานบัตรตาม หลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีกำหนดด้วยก็ได้</p>	

<p>ที่จะแบ่งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอันเป็นที่ตั้งของเขตพื้นที่การ ทำเหมืองและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อาจจะได้รับผลกระทบจากการ ทำเหมือง</p> <p>หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการออกและการเพิกถอน ประทานบัตร ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวง</p>		
<p>ร่างมาตรา 41 การขอประทานบัตรจะขอได้เขตหนึ่งไม่เกิน ค่าขอละหกร้อยสี่สิบห้าไร่ เว้นแต่</p> <p>การขอประทานบัตรในเขตอาชญาบัตรพิเศษ จะขอได้ไม่เกิน ค่าขอละสองพันห้าร้อยไร่ การขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินจะขอได้ ไม่เกินค่าขอละหนึ่งหมื่นไร่</p> <p>การขอประทานบัตรในทะเลจะขอได้ไม่เกินค่าขอละห้าหมื่นไร่ เพื่อประโยชน์แห่งรัฐ ผู้ขอประทานบัตรโดยอนุมัติของรัฐมนตรี ตามคำแนะนำของคณะกรรมการจะกำหนดเขตประทานบัตรให้แก่ ผู้ขอประทานบัตรสำหรับทำเหมืองเกินที่กำหนดในวรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ก็ได้</p> <p>การกำหนดเขตประทานบัตรทำเหมืองแร่ใต้ดินตามวรรคสาม การกำหนดเขตประทานบัตรในทะเลตามวรรคสี่ และ การกำหนดเขตประทานบัตรตามวรรคห้า ต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้</p> <p>(1) ถ้าการขอประทานบัตรนั้นเป็นผลจากการสำรวจแร่ตาม อาชญาบัตรพิเศษซึ่งผู้ขอประทานบัตรได้สำรวจตามเงื่อนไขของ อาชญาบัตรพิเศษดังกล่าว จนพบแหล่งแร่ภายในพื้นที่ที่สำรวจแล้ว ผู้ขอประทานบัตรต้องกำหนดเขตประทานบัตรตามแหล่งแร่</p>	<p>มาตรา 44 วรรคสอง การขอประทานบัตรจะขอได้เขตหนึ่งไม่เกิน ค่าขอละสามร้อยไร่ เว้นแต่การขอประทานบัตรทำเหมืองในทะเล และการขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดิน</p> <p>มาตรา 45 รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดเขตเหมืองแร่ให้แก่ ผู้ขอประทานบัตร สำหรับทำเหมืองใต้ดินได้ไม่เกินรายละหนึ่งหมื่นไร่ และสำหรับทำเหมืองในทะเลได้ไม่เกินรายละห้าหมื่นไร่</p> <p>ในกรณีเพื่อประโยชน์แห่งรัฐ รัฐมนตรีโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรี จะกำหนดเขตเหมืองแร่ให้แก่ผู้ขอประทานบัตรสำหรับทำเหมืองใต้ดิน หรือสำหรับทำเหมืองในทะเลเกินที่กำหนดในวรรคหนึ่งก็ได้</p> <p>การกำหนดเขตเหมืองแร่ตามวรรคหนึ่งและวรรคสองต้องอยู่ภายใต้ เงื่อนไข ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) ถ้าการขอประทานบัตรนั้นเป็นผลจากการสำรวจแร่ตาม อาชญาบัตรพิเศษซึ่งผู้ขอประทานบัตรได้สำรวจตามเงื่อนไขของอาชญาบัตร พิเศษดังกล่าว จนพบแหล่งแร่ภายในพื้นที่ที่สำรวจ รัฐมนตรีต้องกำหนดเขตเหมืองแร่ตามแหล่งแร่ และจำนวนพื้นที่ตามผู้ขอระบุไว้ในคำขอประทานบัตร</p>	

<p>และจำนวนพื้นที่ตามที่ผู้ขอระบุไว้ในคำขอประทานบัตร</p> <p>(2) ถ้าการขอประทานบัตรนั้นเป็นกรณีอื่นนอกจาก (1) ให้ผู้ออกประทานบัตรสำหรับการทำเหมืองประเภทที่ 3 กำหนดเขตประทานบัตรตามคำแนะนำของคณะกรรมการ</p>	<p>(2) ถ้าการขอประทานบัตรนั้นเป็นกรณีอื่นนอกจาก (1) ให้รัฐมนตรีกำหนดเขตเหมืองแร่ตามคำแนะนำของคณะกรรมการ</p> <p>การออกประทานบัตรตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง รัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขใดๆ เป็นพิเศษตามที่เห็นสมควรให้ผู้ถือประทานบัตรปฏิบัติก็ได้</p>	
<p style="text-align: center;">ส่วนที่ 3 การออกประทานบัตร</p>		
<p>ร่างมาตรา 42 เมื่อได้รับคำขอประทานบัตรแล้ว ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้วแต่กรณี กำหนดพื้นที่ประทานบัตรเป็นเขตเหมืองแร่โดยวิธีการรังวัดหรือวิธีการอื่นใด ตามมาตรา 106</p> <p>เมื่อได้กำหนดพื้นที่ตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น แล้วแต่กรณี ประกาศการขอประทานบัตรของผู้ยื่นคำขอโดยปิดประกาศเป็นระยะเวลา ไม่น้อยกว่าสามสิบวันไว้ในที่เปิดเผย ณ สำนักงานเจ้าพนักงาน อุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ ที่ว่าการอำเภอ หรือที่ว่าการกิ่งอำเภอ และที่ทำการองค์ปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งขอประทานบัตรแห่งละหนึ่งฉบับ เมื่อครบกำหนดเวลาให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่หรือ เจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้วแต่กรณีจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของชุมชน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในประกาศกระทรวง</p>	<p>มาตรา 47 วรรคหนึ่ง เมื่อได้รับคำขอประทานบัตรแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่จะได้กำหนดเขตพื้นที่ประทานบัตร การกำหนดเขตพื้นที่ดังกล่าวจะกระทำโดยการรังวัดหรือวิธีอื่นก็ได้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>มาตรา 49 เมื่อได้กำหนดเขตแล้ว ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ ประจำท้องที่ประกาศการขอประทานบัตรของผู้ยื่นคำขอ โดยปิดประกาศไว้ในที่เปิดเผย ณ สำนักงานทรัพยากรธรณีประจำท้องที่ ที่ว่าการอำเภอหรือที่ว่าการกิ่งอำเภอ และที่ทำการกำนันแห่งท้องที่ ซึ่งขอประทานบัตรแห่งละหนึ่งฉบับ เมื่อไม่มีผู้โต้แย้งภายในยี่สิบวัน นับแต่วันปิดประกาศ เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ จะได้ดำเนินการสำหรับคำขอนั้นต่อไป</p>	
<p>ร่างมาตรา 43 ประทานบัตรมีอายุไม่เกินสามสิบปีนับแต่วันออก</p>	<p>มาตรา 54 วรรคสอง ประทานบัตรให้มีอายุไม่เกินยี่สิบห้าปีนับ</p>	

<p>ประธานบัตรได้กำหนดกำหนดอายุไว้ต่ำกว่าสามสิบปี</p> <p>เมื่อผู้ถือประธานบัตรยื่นคำขอต่ออายุก่อนวันที่ประธานบัตรจะสิ้นอายุตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในประกาศกระทรวงต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้วแต่กรณี ผู้ออกประธานบัตรจะต่ออายุให้อีกก็ได้</p> <p>แต่เมื่อรวมเวลาทั้งหมดแล้วต้องไม่เกินสามสิบปี</p> <p>เมื่อผู้ถือประธานบัตรได้ยื่นคำขอต่ออายุตามความในวรรคสองแล้ว แม้ต่อมาประธานบัตรจะสิ้นอายุ ให้ผู้นั้นทำเหมืองต่อไปได้เสมือนเป็นผู้ถือประธานบัตร ทั้งนี้ ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประธานบัตรสิ้นอายุ แต่ถ้าผู้ออกประธานบัตรได้มีหนังสือแจ้งปฏิเสธไม่ต่ออายุประธานบัตรในระหว่างเวลานั้น ก็ให้ถือว่าสิทธิในการทำเหมืองของผู้นั้นสิ้นสุดลงนับแต่วันรับแจ้งนั้น</p> <p>ในกรณีที่ประธานบัตรได้ได้รับการต่ออายุภายหลังวันที่ประธานบัตรเดิมสิ้นอายุแล้ว ให้ระยะเวลาการต่ออายุเริ่มนับแต่วันที่ออกประธานบัตรอนุญาตให้มีการต่ออายุนั้น ทั้งนี้</p> <p>ไม่ให้มีระยะเวลาที่ผู้ออกประธานบัตรใช้ในการพิจารณาต่ออายุประธานบัตรเป็นส่วนหนึ่งของอายุประธานบัตร</p>	<p>แต่วันออก และในกรณีที่ผู้ขอประธานบัตรได้รับประธานบัตรชั่วคราวอยู่ก่อนแล้ว ให้นับอายุประธานบัตรเริ่มต้นแต่วันออกประธานบัตรชั่วคราวฉบับแรก</p> <p>ประธานบัตรได้ได้กำหนดอายุไว้ต่ำกว่ายี่สิบห้าปี</p> <p>เมื่อผู้ถือประธานบัตรยื่นคำขอต่ออายุก่อนครบกำหนดไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวันต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่*</p> <p>รัฐมนตรีจะต่ออายุประธานบัตรให้อีกก็ได้</p> <p>แต่เมื่อรวมกำหนดเวลาทั้งหมดต้องไม่เกินยี่สิบห้าปี</p> <p>เมื่อผู้ถือประธานบัตรได้ยื่นคำขอต่ออายุตามความในวรรคสี่แล้ว แม้ประธานบัตรจะสิ้นอายุแล้ว ก็ให้ผู้นั้นทำเหมืองต่อไปได้เสมือนเป็นผู้ถือประธานบัตร ทั้งนี้ ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประธานบัตรสิ้นอายุ แต่ถ้าเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ได้มีหนังสือแจ้งการปฏิเสธของรัฐมนตรีไม่ต่ออายุประธานบัตรให้ในระหว่างเวลานั้น ก็ให้ถือว่าสิทธิในการทำเหมืองของผู้นั้นสิ้นสุดลงนับแต่วันรับแจ้งนั้น</p>	<p>ป้องกันไม่ให้ผู้ประกอบการเสียเปรียบเนื่องจากความล่าช้าของเจ้าหน้าที่รัฐ</p>
<p>ร่างมาตรา 44 เพื่อประโยชน์ในด้านความปลอดภัย ห้ามออกประธาน บัตรในลักษณะที่ทำให้มีเขตเหมืองแร่ซ้อนกัน ในระดับความลึกที่ต่างกัน ไม่ว่าทั้งหรือบางส่วน</p>	<p>มาตรา 46/1 เพื่อประโยชน์ในด้านความปลอดภัย ห้ามมิให้ออกประธานบัตรทำเหมืองหรือประธานบัตรทำเหมืองได้ดินในลักษณะที่ทำให้มีเขตเหมืองแร่ซ้อนกันในระดับความลึกที่ต่างกันไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน</p>	

<p style="text-align: center;">ส่วนที่ 4 สิทธิและหน้าที่ของผู้ถือประทานบัตร</p>		
<p>ร่างมาตรา 45 ผู้ถือประทานบัตรมีสิทธิในเขตประทานบัตรดังนี้</p> <p>(1) เตรียมการเพื่อการทำเหมือง เช่น การปลูกสร้างอาคาร ขุดทางน้ำ ทำถนน หรือทำการอย่างหนึ่งอย่างใดในเขตเหมืองแร่ เพื่อประโยชน์แก่การทำเหมือง รวมถึงการก่อสร้างหรือ การติดตั้งเครื่องทุ่นแรงให้ถือว่าเป็นการทำเหมือง</p> <p>(2) แต่งแร่ หรือประกอบโลหกรรม หรือทิ้งมูลดินทราย</p> <p>(3) ทำเหมืองและขายแร่ที่ระบุไว้ในประทานบัตร รวมถึงแร่อื่นที่เป็นผลพลอยได้จากการทำเหมืองนั้น</p> <p>(4) นำคัตชันสู่ศาลในกรณีที่มีผู้ได้แย้งหรือขัดขวางการทำเหมือง ความใน (2) มิให้ใช้บังคับกับผู้ถือประทานบัตรทำเหมืองใต้ดิน เว้นแต่ เป็นการกระทำในเขตพื้นที่ที่ตนมีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครอง</p>	<p>มาตรา 58 การเตรียมการเพื่อการทำเหมือง เช่น การปลูกสร้างอาคาร ขุดทางน้ำ ทำถนน หรือทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง ในเขตเหมืองแร่ เพื่อประโยชน์แก่การทำเหมือง รวมถึงการก่อสร้าง หรือติดตั้งเครื่องทุ่นแรง ให้ถือว่าเป็นการทำเหมือง</p> <p>มาตรา 73 ผู้ถือประทานบัตรมีสิทธิในเขตเหมืองแร่ เฉพาะแต่</p> <p>(๑) ทำเหมืองและขายแร่ที่ระบุในประทานบัตร ส่วนแร่อื่นซึ่งเป็นผลพลอยได้จากการทำเหมืองนั้น ผู้ถือประทานบัตรจะขายได้ต่อเมื่อได้รับใบอนุญาตจากอธิบดี</p> <p>(๒) ปลูกสร้างอาคาร หรือกระทำการอื่นเกี่ยวกับการทำเหมือง รวมทั้งการแต่งแร่หรือการเก็บขังน้ำขุ่นข้นหรือมูลดินทราย</p> <p>(๓) ใช้ที่ดินในเขตเหมืองแร่ที่ขุดเอาแร่แล้ว หรือที่มีแร่ไม่สมบูรณ์ พอที่จะเปิดการทำเหมืองเพื่อเกษตรกรรมในระหว่างอายุประทานบัตร แต่ทั้งนี้ เมื่อสิ้นอายุประทานบัตรแล้ว มิให้ถือว่าเป็นการได้มาซึ่งสิทธิครอบครอง</p> <p>(๔) นำคัตชันสู่ศาลในกรณีที่มีผู้ได้แย้งหรือขัดขวางสิทธิในการทำเหมือง</p> <p>ความใน (๒) และ (๓) มิให้ใช้บังคับกับผู้ถือประทานบัตรทำเหมืองใต้ดิน เว้นแต่เป็นการกระทำในเขตพื้นที่ที่ตนมีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครอง</p>	
<p>ร่างมาตรา 46 ในกรณีที่ผู้ถือประทานบัตรคนเดียวมีประทานบัตรหลายฉบับซึ่งมีเขตประทานบัตรติดต่อกันให้ถือว่าประทานบัตรทั้งหมด มีเขตเหมืองแร่เดียวกัน</p>	<p>มาตรา 60 วรรคสอง ในกรณีที่ผู้ถือประทานบัตรคนเดียวมีประทานบัตรหลายฉบับ สำหรับประทานบัตรที่มีเขตติดต่อกัน ให้ถือเป็นเหมืองเดียวกันในการมีคนงานทำการ และเวลาทำการดังเกณฑ์ที่กล่าว</p>	

<p>ในกรณีที่ผู้ถือประทานบัตรหลายคนมีประทานบัตรซึ่งมีเขต ประทานบัตรติดต่อกัน อาจร่วมแผนผังโครงการทำเหมืองเป็นเขตเหมืองแร่ เดียวกันได้ โดยยื่นคำขอและรับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานอุตสาหกรรม แร่ประจำท้องที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้วแต่กรณี ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนด</p> <p>ในกรณีที่เขตประทานบัตรติดต่อกัน และมีพื้นที่เหมืองแร่ที่ไม่อาจ ทำเหมืองแต่ฝ่ายเดียวได้อย่างปลอดภัยหรือไม่อาจนำแร่ในเขตนั้นมา ใช้อย่างคุ้มค่าได้ เพื่อประโยชน์ในการอนุรักษ์และเพื่อความปลอดภัย ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้วแต่ กรณี มีอำนาจกำหนดให้ผู้ถือประทานบัตรหลายคนซึ่งมีเขตประทานบัตร ติดต่อกันร่วมแผนผังโครงการเป็นเขตเหมืองแร่เดียวกันได้โดยไม่จำเป็นต้องมี การยื่นคำขอตามวรรคสอง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนด</p>	<p>ข้างต้น</p> <p>ผู้ถือประทานบัตรหลายคนที่มีเขตเหมืองแร่ติดต่อกันอาจร่วม โครงการทำเหมืองเป็นเหมืองเดียวกันได้ โดยยื่นคำขอและรับใบอนุญาตจาก เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ในกรณีนี้ ให้ใช้เกณฑ์มีคนงาน ทำการและเวลาทำการเสมือนเป็นเหมืองเดียวกันดังกล่าวข้างต้น</p> <p>ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่ผู้ถือประทานบัตรในระยะเวลา หนึ่งปีแรกนับแต่วันได้รับประทานบัตร หากได้รับการยกเว้นตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	
<p>ร่างมาตรา 47 ผู้ถือประทานบัตรอาจคืนสิทธิตามประทานบัตร ทั้งหมดหรือบางส่วนได้ เมื่อผู้ถือประทานบัตรไม่มีหนี้ค้างชำระ และได้ฟื้นฟูพื้นที่ รวมทั้งได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขอื่นๆ ตามที่กำหนดไว้ ในเงื่อนไขการออกประทานบัตรจนครบถ้วนแล้ว โดยยื่นคำขอและมอบ ประทานบัตรต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่หรือเจ้าพนักงานท ้องถิ่นแล้วแต่กรณี</p> <p>กรณีคืนประทานบัตรทั้งหมด ให้สิทธิตามประทานบัตรนั้น สิ้นสุดลงเมื่อครบกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่เจ้าพนักงาน อุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้วแต่กรณี ได้รับคำขอคืนประทานบัตรนั้น เว้นแต่ผู้ถือประทานบัตรและ</p>	<p>มาตรา 84 ผู้ถือประทานบัตรอาจเวนคืนประทานบัตรได้โดย ยื่นคำขอและมอบประทานบัตรต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ ในกรณีเช่นนี้ ให้ประทานบัตรนั้นสิ้นอายุเมื่อครบกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่*ได้รับคำขอเวนคืน ประทานบัตรนั้น เว้นแต่ผู้ถือประทานบัตรกับเจ้าพนักงานอุตสาหกรรม แร่ประจำท้องที่*จะตกลงกันให้สิ้นอายุในระยะเวลาที่น้อยกว่านั้น</p>	

<p>เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้วแต่กรณี จะตกลงกันให้สิ้นอายุในระยะเวลาสั้นกว่านั้น</p> <p>กรณีค้ำประกันบางส่วน</p> <p>ให้สิทธิตามประกันบางส่วนที่ค้ำประกันสิ้นสุดลงเมื่อมีการกำหนดเขตเพื่อตัดเนื้อที่ประกันบางส่วนที่ไม่ได้ค้ำประกันออกจากส่วนที่ค้ำประกันแล้ว และเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ส่งประกันบัตรตามวรรคหนึ่งที่เหลืออยู่คืนแก่ผู้ถือประกันบัตร ทั้งนี้ หลักเกณฑ์และวิธีการค้ำประกันบางส่วนให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวง</p> <p>ค่าใช้จ่ายในการรังวัดตามวรรคสามให้ผู้ถือประกันบัตรที่ประสงค์ขอค้ำประกันบางส่วนเป็นผู้ออก</p>		
<p>ร่างมาตรา 48 สิทธิของผู้ถือประกันบัตรสิ้นสุดลงในกรณีดังต่อไปนี้</p> <p>(1) ผู้ถือประกันบัตรซึ่งเป็นนิติบุคคลและสภาพนิติบุคคลสิ้นสุดลง</p> <p>(2) ผู้ถือประกันบัตรซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาถูกศาลพิพากษาให้ล้มละลาย</p> <p>(3) ผู้ถือประกันบัตรมีคำสั่งเพิกถอนประกันบัตร</p> <p>(4) เมื่อผู้ถือประกันบัตรไม่ได้รับความยินยอมหรือไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้พื้นที่เขตประกันบัตรหรือเขตเหมืองแร่ต่อไปโดยคำสั่งของ</p>	<p>มาตรา 83 ในกรณีที่ผู้ถือประกันบัตรเป็นนิติบุคคล และสภาพนิติบุคคลสิ้นสุดลง ประทานบัตรนั้นเป็นอันสิ้นอายุ</p> <p>มาตรา 82 ในกรณีที่ผู้ถือประกันบัตรซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาถูกศาลพิพากษาให้ล้มละลาย ประทานบัตรนั้นเป็นอันสิ้นอายุ</p> <p>มาตรา 87 ในกรณีที่รัฐมนตรีมีคำสั่งเพิกถอนประกันบัตรใด ประทานบัตรนั้นเป็นอันสิ้นอายุนับแต่วันรับแจ้งคำสั่งนั้นจากเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่</p>	

<p>ศาลหรือคำพิพากษาถึงที่สุด ให้สิทธิของผู้ประทานบัตรนั้นสิ้นสุดลง เฉพาะในส่วนพื้นที่ที่เจ้าของที่ดินไม่ให้ความยินยอมหรือไม่อนุญาตนั้น และให้นำความในมาตรา 47 วรรคสามและวรรคสี่มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>(5) สิ้นอายุตามที่กำหนดไว้ในประทานบัตร</p> <p>(6) ไม่ชำระค่าภาคหลวงแร่ และหรือหากเป็นแร่ที่อยู่ในความควบคุมตามมาตรา 78 แล้วไม่ขออนุญาตครอบครองภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่สิทธิตามประทานบัตรสิ้นสุดลง ให้แร่ตกเป็นของแผ่นดินทั้งสิ้น</p>	<p>มาตรา 88 เมื่อประทานบัตรใดสิ้นอายุ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เว้นแต่ในกรณีและผู้ถือประทานบัตรยื่นคำขอต่ออายุ และยังมีได้มีการปฏิเสธรของรัฐมนตรีตามมาตรา ๕๔</p>	
<p>ร่างมาตรา 49 ภายใต้บังคับมาตรา 56 เมื่อประทานบัตรใด สิ้นอายุให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เว้นแต่ในกรณีและผู้ถือประทานบัตร ยื่นคำขอต่ออายุและยังมีได้มีการปฏิเสธรของผู้ออกประทานบัตร</p>	<p>มาตรา 88 เมื่อประทานบัตรใดสิ้นอายุ ให้ประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา เว้นแต่ในกรณีและผู้ถือประทานบัตรยื่นคำขอต่ออายุ และยังมีได้มีการปฏิเสธรของรัฐมนตรีตามมาตรา ๕๔</p>	
<p>ร่างมาตรา 50 ผู้ถือประทานบัตรไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี</p>	<p>มาตรา 56 สิทธิตามประทานบัตรไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี</p>	
<p>ร่างมาตรา 51 ผู้ถือประทานบัตรมีหน้าที่ต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้</p> <p>(1) ทำเหมืองตามวิธีการทำเหมือง แผนผัง โครงการ และเงื่อนไข ที่กำหนดไว้ในการออกประทานบัตร</p> <p>(2) การเพิ่มเติมชนิดแร่ที่จะทำเหมือง</p> <p>การเปลี่ยนแปลงวิธีการทำเหมือง แผนผังโครงการและเงื่อนไข สำหรับการทำเหมืองประเภทที่ 1 จะต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือ จากผู้ออกประทานบัตร ส่วนการทำเหมืองประเภทที่ 2 และการทำเหมืองประเภทที่ 3</p>	<p>มาตรา 57 ผู้ถือประทานบัตรจะต้องทำเหมืองตามวิธีการทำเหมือง แผนผัง โครงการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในการออกประทานบัตร และถ้าจะมีการเพิ่มเติมชนิดของแร่ที่จะทำเหมืองหรือเปลี่ยนแปลงวิธีการทำเหมือง แผนผัง โครงการ และเงื่อนไขดังกล่าว ผู้ถือประทานบัตร จะต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีก่อนจึงจะทำได้</p> <p>มาตรา 62 ห้ามมิให้ผู้ถือประทานบัตรทำเหมืองใกล้ทางหลวง หรือทางน้ำ สาธารณะภายในระยะห้าสิบเมตร เว้นแต่ประทานบัตรกำหนด</p>	<p>หลักการเดิมที่ต่ำกว่ากม.สิ่งแวดล้อม กล่าวคือ ไม่ต้องขออนุญาตคชก. -- เป็นปัญหาที่เจอทุกพื้นที่ที่ได้เริ่มประกอบกิจการเหมืองแล้ว (ความเป็นจริง ฝ่ายปกครองจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายอื่น ด้วย เช่น เรื่อง EIA แม้พรบ.แร่ไม่กำหนด ก็จะต้องทำตามพรบ.สิ่งแวดล้อม)</p>

<p>จะต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีก่อน</p> <p>(3) ห้ามทำเหมืองใกล้ทางหลวงที่ได้ลงทะเบียนไว้ตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง หรือทางน้ำสาธารณะภายในระยะห้าสิบลเมตร เว้นแต่ประธานบัตรกำหนดให้ทำได้หรือได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้วแต่กรณี</p> <p>(4) ห้ามปิดกั้น ทำลาย หรือทำด้วยประการใดให้เป็นการเสื่อมประโยชน์แก่ทางหลวงที่ได้ลงทะเบียนไว้ตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวงหรือทางน้ำสาธารณะ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานผู้รับผิดชอบทางหลวงหรือทางน้ำสาธารณะดังกล่าวตามกฎหมาย และได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้วแต่กรณี</p> <p>(5) ห้ามทدنน้ำหรือชักน้ำจากทางน้ำสาธารณะไม่ว่าจะอยู่ในหรือนอกเขตเมืองแร่ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานผู้รับผิดชอบทางน้ำสาธารณะดังกล่าวตามกฎหมาย และได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้วแต่กรณี</p> <p>(6) ห้ามทิ้งหรือยอมให้ผู้อื่นนำมูลดินทรายออกนอกเขตเมืองแร่ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้วแต่กรณี</p> <p>การอนุญาตตามวรรคหนึ่งให้ผู้อนุญาตกำหนดเขตทิ้งมูลดินทรายติดกับเขตประธานบัตร ในกรณีและผู้ถือประธานบัตรประสงค์จะนำมูลดิน</p>	<p>ไว้ให้ทำได้ หรือได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ และต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในใบอนุญาตนั้น</p> <p>มาตรา 63 ห้ามมิให้ผู้ถือประธานบัตรปิดกั้น ทำลาย หรือกระทำด้วย ประการใดให้เป็นการเสื่อมประโยชน์แก่ทางหลวง หรือทางน้ำสาธารณะ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่และต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในใบอนุญาตนั้น</p> <p>มาตรา 64 ห้ามมิให้ผู้ถือประธานบัตรทدنน้ำ หรือชักน้ำจากทางน้ำสาธารณะ ไม่ว่าจะอยู่ในหรือภายนอกเขตเมืองแร่ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ และต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในใบอนุญาตนั้น</p> <p>คำขอรับใบอนุญาตทदनน้ำ หรือชักน้ำจากทางน้ำสาธารณะ ให้แสดงแผนที่ และวิธีการที่จะทदनน้ำ หรือชักน้ำโดยละเอียด</p> <p>มาตรา 67 ห้ามมิให้ผู้ถือประธานบัตรปล่อยน้ำขุ่นข้น หรือมูลดินทราย อันเกิดจากการทำเหมืองออกนอกเขตเมืองแร่ เว้นแต่น้ำนั้นจะมีความขุ่นข้น หรือมูลดินทรายไม่เกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>ในกรณีจำเป็น รัฐมนตรีมีอำนาจออกใบอนุญาตยกเว้นการบังคับ</p>	
--	---	--

<p>ทรายไปเก็บกองนอกเขตเมืองแล้ว การอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีประกาศกำหนด</p> <p>(7) การทำเหมือง การแต่งแร่ หรือการประกอบโลหกรรมภายในเขตเมืองแล้ว ห้ามกระทำหรือละเว้นกระทำการใดอันน่าจะเป็นเหตุให้แร่ที่มีพิษหรือสิ่งอื่นที่มีพิษก่อให้เกิดอันตรายแก่บุคคล สัตว์ พืช หรือทรัพย์สิน</p> <p>(8) ต้องเปิดการทำเหมืองภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับประทานบัตร แต่ก่อนการเปิดการทำเหมือง ให้แจ้งเป็นหนังสือให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน และต้องนำพนักงานเจ้าหน้าที่ไปตรวจสอบ และเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายแล้วก็ให้ดำเนินการทำเหมืองได้</p> <p>(9) การทำเหมืองต้องมีปริมาณงานและระยะเวลาไม่น้อยกว่าหลักเกณฑ์ที่อธิบดีกำหนด</p> <p>ในกรณีมีเหตุขัดข้องอันสมควร ผู้ถือประทานบัตรอาจขออนุญาตหยุดการทำเหมืองต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น และให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้วแต่กรณีเป็นผู้อนุญาต</p> <p>เมื่อผู้ถือประทานบัตรประสงค์จะขอเปิดการทำเหมือง ให้แจ้งต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้วแต่กรณี เป็นผู้อนุญาต</p> <p>เหตุขัดข้องในการหยุดการทำเหมือง ระยะเวลา การตรวจสอบ การขออนุญาตหยุดการทำเหมืองและการขออนุญาตเปิดการทำเหมือง</p>	<p>ตามวรรคหนึ่งได้ โดยกำหนดเงื่อนไขตามที่เห็นสมควร</p> <p>มาตรา 69 ในการทำเหมืองหรือแต่งแร่ ห้ามมิให้ผู้ถือประทานบัตรกระทำหรือละเว้นกระทำการใดอันน่าจะเป็นเหตุให้แร่ที่มีพิษ หรือสิ่งอื่นที่มีพิษก่อให้เกิดอันตรายแก่บุคคล สัตว์ พืช หรือทรัพย์สิน</p> <p>มาตรา 60 ผู้ถือประทานบัตรต้องทำเหมืองโดยมีคณงานในการทำเหมือง และเวลาทำการ ดังนี้</p> <p>(1) ต้องมีคณงานทำการทุก ๆ ระยะเวลาสิบสองเดือน เมื่อเฉลี่ยเป็นรายเดือนแล้ว ไม่น้อยกว่าเดือนละหนึ่งคนต่อเนื้อที่สองไร่เศษของสองไร่ให้นับเป็นสองไร่ แต่สำหรับกรณีที่ใช้เครื่องกลทุนแรง ให้คำนวณกำลังของเครื่องกลทุนแรงนั้นแทนคณงานที่ต้องมีตามเนื้อที่นั้นได้โดยอัตราหนึ่งแรงม้าต่อแปดคน</p> <p>(๒) ต้องมีเวลาทำการรวมกันไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยยี่สิบวันในทุก ๆ ระยะเวลาสิบสองเดือน</p> <p>มาตรา 61 ถ้าผู้ถือประทานบัตรไม่สามารถทำเหมืองตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖๐ เนื่องจากมีเหตุขัดข้องอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่กำหนดใน</p>	
---	---	--

<p>ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนด</p> <p>(10) พื้นฟูสภาพพื้นที่การทำเหมืองตามแผนฟื้นฟู การพัฒนา การใช้ประโยชน์ การเผื่อระวังผลกระทบสิ่งแวดล้อมภายหลังการทำเหมือง และการปิดเหมือง ตามเงื่อนไขในการออกประทานบัตร เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้ออกประทานบัตรให้ดำเนินการเป็นอย่างอื่น ทั้งนี้ แผนการฟื้นฟู การพัฒนา การใช้ประโยชน์ การเผื่อระวังผลกระทบสิ่งแวดล้อมภายหลังการทำเหมือง และการปิดเหมือง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีกำหนด</p> <p>(11) จัดตั้งกองทุนฟื้นฟูสภาพพื้นที่ทำเหมืองและเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบสิ่งแวดล้อมจากการทำเหมือง หรือวางหลักประกัน ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีกำหนด</p> <p>(12) ชำระหนี้อื่นพึงต้องชำระตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(13) แฉ่งพนักงานเจ้าหน้าที่โดยพลันว่าหลักหมายเขตเหมืองแร่ หรือหมุดหลักฐานการแผนที่ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ทำไว้สูญหายหรือ ถูกทำลาย และต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการรังวัดทำหลักหมายเขตเหมืองแร่ หรือหมุดหลักฐานการแผนที่ใหม่ตามมาตรา 103 วรรคสาม</p>	<p>กฎกระทรวง ก็ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตหยุดการทำเหมืองตลอดทั้งเขต หรือบางส่วนของเขตเหมืองแร่ต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่*จะออกใบอนุญาตหยุดการทำเหมืองให้ผู้ถือประทานบัตรได้คราวละไม่เกินหนึ่งปี</p> <p>มาตรา 72 บรรดาขุม หลุม หรือปล่อง ที่ไม่ได้ใช้ในการ ทำเหมืองแล้ว ให้ผู้ถือประทานบัตรจัดการถม หรือทำที่ดินให้เป็นตามเดิมเสีย ทุกแห่ง ไม่ว่าประทานบัตรนั้นจะสิ้นอายุแล้วหรือไม่ เว้นแต่ประทานบัตร ได้กำหนดเป็นอย่างอื่น หรือเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ จะได้สั่งเป็นหนังสือกำหนดเป็นอย่างอื่น ด้วยความเห็นชอบของอธิบดี</p> <p>ในกรณีที่มีได้มีการปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่*มีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ถือประทานบัตรนั้นจัดการถม หรือทำที่ดินให้เป็นตามเดิม ผู้ถือประทานบัตรต้องปฏิบัติให้เสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่ง ดังกล่าว</p>	
---	--	--

<p>(14) ต้องรายงานการทำเหมืองให้ถูกต้องตามความเป็นจริงตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนด</p> <p>กรณีและผู้ถือประทานบัตรไม่ปฏิบัติตาม (10) หรือไม่เยียวยาผู้ได้รับผลกระทบสิ่งแวดล้อมจากการทำเหมือง</p> <p>ให้กรมนำเงินจากกองทุนหรือหลักประกันตาม (11) มาเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามประทานบัตรนั้น ในกรณีที่กองทุนหรือหลักประกันไม่เพียงพอ ผู้ถือประทานบัตรต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายส่วนที่ขาด</p> <p>กรณีที่ผู้ถือประทานบัตรได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ผู้ออกประทานบัตรกำหนดหรือได้ฟื้นฟูพื้นที่ตามแผนครบถ้วนหรือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบสิ่งแวดล้อมจากการทำเหมืองแล้ว ให้คืนเงินกองทุนหรือหลักประกันตาม (11) ส่วนที่เหลือนั้นแก่ผู้ถือประทานบัตร</p> <p>กรณีผู้ถือประทานบัตรไม่จัดตั้งกองทุนหรือวางหลักประกันตาม (11) ให้ผู้ออกประทานบัตรมีคำสั่งเพิกถอนประทานบัตร</p>		
<p style="text-align: center;">ส่วนที่ 5</p> <p style="text-align: center;">การรับช่วง การโอน การสวมสิทธิ</p>		
<p>ร่างมาตรา 52 ห้ามมิให้ผู้ถือประทานบัตรยอมให้ผู้อื่นรับช่วงการทำเหมืองไม่ว่าเฉพาะส่วนใดส่วนหนึ่งหรือทั้งหมดของเขตเหมืองแร่ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้วแต่กรณี</p> <p>ผู้ถือประทานบัตรที่ได้ให้ผู้อื่นรับช่วงทำการเหมืองตามวรรคหนึ่ง ยังคงมีหน้าที่และความรับผิดชอบตามกฎหมาย และให้ผู้รับช่วงการทำเหมือง</p>	<p>มาตรา 76 ห้ามมิให้ผู้ถือประทานบัตรยอมให้ผู้อื่นรับช่วงการทำเหมืองไม่ว่าเฉพาะส่วนใดส่วนหนึ่ง หรือทั้งหมดของเขตเหมืองแร่ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรี หรือผู้ที่รัฐมนตรีมอบหมาย</p> <p>หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการออกใบอนุญาตรับช่วงการทำเหมือง และเลิกรับช่วงการทำเหมือง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>มาตรา 77 เมื่อผู้ถือประทานบัตรประสงค์จะให้ผู้อื่นรับช่วงการทำเหมือง ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่*ระบุบุคคลผู้จะรับช่วง</p>	

<p>นั้นมีสิทธิหน้าที่และความรับผิดชอบตามกฎหมายในส่วนที่รับช่วงการทำเหมือง เช่นเดียวกับผู้ถือประทานบัตร</p> <p>หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอและการอนุญาต การรับช่วงทำเหมืองและการเลิกการรับช่วงการทำเหมือง ให้เป็นไปตามประกาศกระทรวง</p>	<p>การทำเหมืองในระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง ภายในอายุของประทานบัตร และส่วนของเขตเหมืองแร่ที่จะให้รับช่วงการทำเหมือง</p> <p>รัฐมนตรีหรือผู้ที่รัฐมนตรีมอบหมายเป็นผู้ออกใบอนุญาตให้มีการรับช่วงการทำเหมืองได้ตามที่พิจารณาเห็นสมควร</p> <p>และในการนี้จะกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ในใบอนุญาตนั้นก็ได</p> <p>ผู้ถือประทานบัตรที่ได้ให้ผู้อื่นรับช่วงการทำเหมืองดังกล่าวในวาระหนึ่ง คงมีหน้าที่และความรับผิดชอบตามกฎหมาย</p> <p>และให้ผู้นั้นรับช่วงการทำเหมืองนั้นมีสิทธิ หน้าที่ และความรับผิดชอบตามกฎหมาย เสมือนเป็นผู้ถือประทานบัตรด้วย</p>	
<p>ร่างมาตรา 53</p> <p>ในกรณีที่ผู้ถือประทานบัตรประสงค์จะโอนประทานบัตรให้แก่ผู้อื่น ให้ผู้ถือประทานบัตรและผู้จะรับโอนยื่นคำขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้วแต่กรณี</p> <p>ผู้ออกประทานบัตรเป็นผู้อนุญาตให้โอนประทานบัตร</p> <p>การอนุญาตให้โอนประทานบัตรจะกระทำต่อเมื่อได้มีการชำระหนี้สินที่ค้างชำระตามพระราชบัญญัตินี้แก่เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้วแต่กรณีจนครบถ้วนแล้ว</p> <p>หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการยื่นคำขอโอนประทานบัตรและการอนุญาตให้เป็นไปตามประกาศกระทรวง</p>	<p>มาตรา 79 ในการโอนประทานบัตร</p> <p>ให้ผู้ถือประทานบัตรและผู้จะรับโอนหรือตัวแทนผู้รับมอบอำนาจ นำประทานบัตรและเอกสารเกี่ยวกับการทำเหมืองมาจดทะเบียนการโอนต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่*</p> <p>มาตรา 80 ในการโอนประทานบัตร นอกจากจะต้องเสียค่าธรรมเนียมในการยื่นคำขอโอน และค่าธรรมเนียมการโอนแล้ว ผู้โอนจะ ต้องเสียค่าธรรมเนียมในค่าตอบแทนการโอนสิทธิทำเหมืองที่ตนพึงได้รับอีกด้วย</p> <p>ค่าธรรมเนียมในค่าตอบแทนการโอนสิทธิทำเหมือง ให้เรียกเก็บเฉพาะแต่ในส่วนที่เป็นค่าตอบแทนการโอนสิทธิทำเหมืองตามประทานบัตร โดยไม่รวมถึงค่าตอบแทนการโอนทรัพย์สินอื่น</p>	

<p>ร่างมาตรา 54 ในการโอนประธานบัตร</p> <p>นอกจากจะต้องเสียค่าธรรมเนียมการโอนแล้ว</p> <p>ผู้โอนจะต้องเสียค่าธรรมเนียมในค่าตอบแทนการโอนสิทธิทำเหมืองที่ตนพึงได้รับอีกด้วย</p> <p>ค่าธรรมเนียมในค่าตอบแทนการโอนสิทธิทำเหมือง</p> <p>ให้เรียกเก็บเฉพาะแต่ในส่วนที่เป็นค่าตอบแทนการโอนสิทธิทำเหมืองตามประธานบัตร โดยไม่รวมถึงค่าตอบแทนการโอนทรัพย์สินอื่น</p> <p>ในกรณีที่ผู้โอนแจ้งว่าไม่มีค่าตอบแทนการโอนสิทธิทำเหมืองหรือในกรณีที่เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่เห็นว่าค่าตอบแทนการโอนสิทธิทำเหมืองที่แจ้งต่ำกว่าที่ควร</p> <p>ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ประเมินค่าสิทธิทำเหมืองที่จะโอนตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีกำหนดและให้นำจำนวนเงินค่าสิทธิทำเหมืองตามประเมินนั้นมาคำนวณเรียกเก็บค่าธรรมเนียมในค่าตอบแทนการโอนสิทธิทำเหมืองตามที่ประเมินนั้น</p> <p>การโอนประธานบัตรอันเป็นการให้โดยเสนาหาแก่บิดา มารดา สามี ภริยา หรือผู้สืบสันดานของผู้โอนเอง</p> <p>ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมในค่าตอบแทนการโอนสิทธิทำเหมือง</p>	<p>ในกรณีที่ผู้โอนแจ้งว่าไม่มีค่าตอบแทนการโอนสิทธิทำเหมืองหรือในกรณีที่เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่เห็นว่าค่าตอบแทนการโอนสิทธิทำเหมืองที่แจ้งต่ำกว่าที่ควร</p> <p>ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ประเมินค่าสิทธิทำเหมืองที่จะโอนตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีกำหนด</p> <p>และให้นำจำนวนเงินค่าสิทธิทำเหมืองตามประเมินนั้นมาคำนวณเรียกเก็บค่าธรรมเนียมในค่าตอบแทนการโอนสิทธิทำเหมืองตามที่ประเมินนั้น</p> <p>การโอนประธานบัตรอันเป็นการให้โดยเสนาหาแก่บิดา มารดา สามี ภริยา หรือผู้สืบสันดานของผู้โอนเอง</p> <p>ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมในค่าตอบแทนการโอนสิทธิทำเหมือง</p>	
<p>ร่างมาตรา 55 ในกรณีที่ผู้ถือประธานบัตรตาย ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกยื่นคำขอรับโอนประธานบัตรโดยการตกทอดต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้วแต่กรณีสำหรับการทำเหมืองประเภทที่ 1 หรือให้ยื่นคำขอรับโอนประธานบัตรโดยการ</p>	<p>มาตรา 81 ในกรณีที่ผู้ถือประธานบัตรตาย ให้ทายาทยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่เพื่อรับโอนประธานบัตรโดยการตกทอดภายในเก้าสิบวันนับแต่วันผู้ถือประธานบัตรตาย</p> <p>มิฉะนั้นให้ถือว่าประธานบัตรนั้นสิ้นอายุเมื่อครบเก้าสิบวันนั้น</p>	

<p>ตกทอดต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่สำหรับการทำเหมืองประเภทที่ 2 หรือการทำเหมืองประเภทที่ 3 ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันผู้ถือประทานบัตรตาย เพื่อเสนอไปยังผู้ออกประทานบัตรเพื่ออนุญาตหรือไม่อนุญาต หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวหรือผู้อุญาตเห็นสมควรไม่อนุญาตให้ถือว่าสิทธิตามประทานบัตรสิ้นสุดลงก่อนอายุของประทานบัตร</p> <p>การที่ทายานคนหนึ่งคนใดยื่นคำขอรับโอนประทานบัตรโดยการตกทอดภายในระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นการตัดสิทธิทายาทคนอื่นหรือผู้จัดการมรดกยื่นคำขอรับโอนประทานบัตรดังกล่าวด้วย ในเวลาใดๆ ก่อนผู้ออกประทานบัตรจะอนุญาตให้มีการรับโอนประทานบัตรนั้น</p> <p>การโอนประทานบัตรโดยการตกทอด</p> <p>ผู้รับโอนไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมในค่าตอบแทนการโอนสิทธิทำเหมือง</p> <p>ในกรณีที่ทายาทผู้ถือประทานบัตรหรือผู้จัดการมรดกยื่นคำขอรับโอนประทานบัตรโดยการตกทอดภายในกำหนดระยะเวลาในวรรคหนึ่งให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกทำเหมืองต่อไปได้เสมือนเป็นผู้ถือประทานบัตร</p> <p>ในกรณีที่ผู้ถือประทานบัตรถูกศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถให้นำความในสี่วรรคก่อนมาใช้บังคับแก่ผู้อนุบาลโดยอนุโลม</p>	<p>การโอนประทานบัตรโดยการตกทอด</p> <p>ผู้รับโอนไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมในค่าตอบแทนการโอนสิทธิทำเหมือง</p> <p>ในกรณีที่ทายาทของผู้ถือประทานบัตรยื่นคำขอรับโอนประทานบัตรโดยการตกทอดภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าวในวรรคหนึ่งก็ให้ผู้นั้นทำเหมืองต่อไปได้เสมือนเป็นผู้ถือประทานบัตร แต่ถ้ารัฐมนตรีพิจารณาเห็นว่าทายาทนั้นไม่สมควรจะเป็นผู้รับโอนประทานบัตร รัฐมนตรีจะมีคำสั่งไม่อนุญาตให้รับโอนก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ให้ถือว่าประทานบัตรนั้นสิ้นอายุนับแต่วันรับแจ้งคำสั่งนั้นจากเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่</p> <p>ในกรณีที่ผู้ถือประทานบัตรถูกศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถให้นำความในสามวรรคก่อนมาใช้บังคับแก่ผู้อนุบาลโดยอนุโลม</p>	
<p>ร่างมาตรา 56 ประทานบัตรที่สิทธิของผู้ถือประทานบัตรสิ้นสุดลงก่อนอายุของประทานบัตรและปรากฏว่ายังมีแร่เพียงพอในเชิงพาณิชย์ ผู้ออกประทานบัตรอาจจัดให้มีการประมูลเพื่อให้ผู้ขวนการประมูลเข้าสวม</p>		

<p>สิทธิการทำเหมืองตามประทานบัตรนั้น ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ตามที่กำหนดในประกาศกระทรวงก็ได้</p> <p>ผู้ได้รับอนุญาตให้สวมสิทธิการทำเหมืองตามวรรคหนึ่ง มีสิทธิหน้าที่และความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้ตามอายุประทานบัตร เดิมที่เหลืออยู่ และต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในการอนุญาตประทานบัตรนั้น</p>		
<p>หมวด 5 การทำเหมืองใต้ดิน ส่วนที่ 1 บททั่วไป</p>	<p>หมวด 4/1 การทำเหมืองใต้ดิน ส่วนที่ 1 บททั่วไป</p>	
<p>ร่างมาตรา 57 ให้นำบทบัญญัติในหมวดอื่นแห่ง พระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับกับการทำเหมืองใต้ดินเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้ง กับบทบัญญัติในหมวดนี้</p>	<p>มาตรา 88/1 ให้นำบทบัญญัติในหมวดอื่นแห่งพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับกับการทำเหมืองใต้ดินเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติในหมวดนี้</p>	
<p>ร่างมาตรา 58 การทำเหมืองใต้ดินที่ไม่รุกรานแดนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดินของบุคคลอื่น หรือการทำเหมืองใต้ดินที่อยู่ภายในเขตเหมืองแร่ในประทานบัตรที่ออกตามความในหมวด 4 ส่วนที่ 3 ไม่อยู่ในบังคับของบทบัญญัติในหมวดนี้</p>		
<p>ร่างมาตรา 59 การทำเหมืองใต้ดินต้องทำในระดับความลึกที่ปลอดภัยโดยพิจารณาจากโครงสร้างทางธรณีวิทยา รวมทั้งวิธีการทำเหมืองตามหลักวิศวกรรมเหมืองแร่ในแต่ละพื้นที่ และความปลอดภัยของสิ่งมีชีวิตและทรัพย์สิน</p>	<p>มาตรา 88/2 การทำเหมืองใต้ดินต้องทำในระดับความลึกที่ปลอดภัย โดยพิจารณาจากโครงสร้างทางธรณีวิทยา รวมทั้งวิธีการทำเหมืองตามหลักวิศวกรรมเหมืองแร่ในแต่ละพื้นที่ และความปลอดภัยของสิ่งมีชีวิต</p>	
<p>ร่างมาตรา 60 การทำเหมืองใต้ดินที่อยู่ในระดับความลึก จากผิวดินไม่เกินหนึ่งร้อยเมตร ผู้ยื่นคำขอประทานบัตรต้องแสดงหลักฐาน ต่อ</p>	<p>มาตรา 88/3 การทำเหมืองใต้ดินผ่านใต้ดินของที่ดินใดที่มีใช้ที่ว่าง หากอยู่ในระดับความลึกจากผิวดินไม่เกินหนึ่งร้อยเมตร</p>	

<p>พนักงานเจ้าหน้าที่ว่าผู้ขอจะมีสิทธิทำเหมืองในเขตที่ดินนั้น</p>	<p>ผู้ยื่นคำขอประทานบัตรต้องแสดงหลักฐานต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าผู้ขอจะมีสิทธิทำเหมืองในเขตที่ดินนั้นได้</p>	
<p>ร่างมาตรา 61 ในกรณีที่มีการทำเหมืองได้ดินในระดับความลึกจากผิวดินเกินกว่าหนึ่งร้อยเมตรในเขตที่ดินแปลงใด ให้ผู้มีกรรมสิทธิ์หรือ มีสิทธิครอบครองในที่ดินแปลงนั้นตามประมวลกฎหมายที่ดิน หรือมีสิทธิ ทำกินในที่ดินแปลงนั้นตามกฎหมายอื่น มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนจาก ผู้ถือประทานบัตรทำเหมืองได้ดินในบริเวณดังกล่าวตามจำนวนเงินที่ กำหนดโดยคณะกรรมการกำหนดเงินค่าทดแทน หากผู้มีกรรมสิทธิ์หรือ มีสิทธิครอบครอง หรือผู้มีสิทธิทำกินในที่ดินไม่เห็นด้วยกับจำนวนเงิน ค่าทดแทนที่คณะกรรมการกำหนดเงินค่าทดแทนได้กำหนด ย่อมมีสิทธิฟ้อง ผู้ถือประทานบัตรทำเหมืองได้ดินเพื่อเรียกเงินค่าทดแทนเพิ่มเติมต่อศาลได้ แต่การฟ้องคดีดังกล่าวไม่เป็นเหตุให้หยุดกระบวนการพิจารณาออก ประทานบัตรทำเหมืองได้ดินหรือไม่เป็นเหตุให้หยุดการทำเหมืองได้ดิน เว้นแต่จะอาศัยเหตุอื่น</p>		
<p>ร่างมาตรา 62 เขตประทานบัตรทำเหมืองได้ดินต้องไม่ลุกล้ำเข้าไปในเขตอุทยานแห่งชาติหรือเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ในกรณีที่พบว่า การทำเหมืองได้ดินบริเวณใดในเขตประทานบัตรจะส่งผลกระทบต่อ คุณภาพสิ่งแวดล้อมอย่างสำคัญโดยมีอาจแก้ไขหรือฟื้นฟูได้ให้ปลัด กระทรวงกำหนดเป็นเงื่อนไขในประทานบัตรมิให้ทำเหมืองได้ดินใน บริเวณนั้น</p>	<p>มาตรา 88/4 เขตเหมืองแร่ตามประทานบัตรทำเหมืองได้ดินต้องไม่ลุกล้ำเข้าไปในเขตอุทยานแห่งชาติ หรือเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ในกรณีที่พบว่าการทำเหมืองได้ดินบริเวณใดในเขตเหมืองแร่ จะส่งผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมอย่างสำคัญโดยมีอาจแก้ไขหรือฟื้นฟูได้ ให้รัฐมนตรีกำหนดเป็นเงื่อนไขในประทานบัตรมิให้ทำเหมืองได้ดินในบริเวณนั้น</p>	
<p>ร่างมาตรา 63 การออกประทานบัตรทำเหมืองได้ดินจะต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขต่อไปนี้</p>	<p>มาตรา 88/5 การออกประทานบัตรทำเหมืองได้ดินจะต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขต่อไปนี้</p>	

<p>(1) ผู้ขอประทานบัตรเสนอคำขอตามเงื่อนไขในมาตรา 64</p> <p>(2) ปลัดกระทรวงได้ดำเนินการรับฟังความเห็นตามมาตรา 65 วรรคหนึ่ง</p> <p>(3) ปลัดกระทรวงได้กำหนดเงื่อนไขในประทานบัตรตามมาตรา 65 วรรคสอง</p>	<p>(1) ผู้ขอประทานบัตรเสนอคำขอโดยถูกต้องตามเงื่อนไขในมาตรา ๘๘/๖</p> <p>(2) รัฐมนตรีได้ดำเนินการรับฟังความคิดเห็นตามมาตรา ๘๘/๗ วรรคหนึ่ง โดยถูกต้อง</p> <p>(3) รัฐมนตรีได้กำหนดเงื่อนไขในประทานบัตรตามมาตรา ๘๘/๗ วรรคสอง โดยถูกต้อง</p>	
<p style="text-align: center;">ส่วนที่ 2</p> <p style="text-align: center;">การกำหนดเงื่อนไขประทานบัตรทำเหมืองใต้ดิน</p>	<p style="text-align: center;">ส่วนที่ 2</p> <p style="text-align: center;">การกำหนดเงื่อนไขประทานบัตรทำเหมืองใต้ดิน</p>	
<p>ร่างมาตรา 64 คำขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินต้องประกอบด้วยข้อมูลตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีกำหนดในประกาศกระทรวงซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยข้อมูลดังต่อไปนี้</p> <p>(1) ข้อมูลโดยสังเขปแสดงความลึกและมาตรการทางเทคนิคตามมาตรา 59</p> <p>(2) แผนที่แสดงเขตเหมืองแร่โดยสังเขป พร้อมข้อมูลประเมินผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมในบริเวณต่างๆ เพื่อประกอบการพิจารณาตามมาตรา 62 วรรคสอง</p> <p>(3) ข้อมูลทางเทคนิคในวิธีการทำเหมืองและแต่งแร่โดยสังเขปทั้งทางเลือกวิศวกรรมเหมืองแร่ที่มีอยู่โดยทั่วไปและทางเลือกที่ผู้ขอประทานบัตรเห็นสมควรจะนำไปใช้พร้อมเหตุผลของทางเลือกดังกล่าว</p> <p>(4) ข้อมูล แผนที่ ขั้นตอน วิธีการทำเหมือง การแต่งแร่ และการฟื้นฟูพื้นที่ภายหลังการทำเหมืองใต้ดินโดยสังเขป ที่แสดงถึงมาตรการในการลดผลกระทบหรือรักษาไว้ซึ่งคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>มาตรา 88/6 คำขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินต้องประกอบด้วยรายละเอียดการทำเหมือง แผนผัง โครงการที่ครบถ้วน ตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีกำหนดในประกาศกระทรวงซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยข้อมูลต่อไปนี้</p> <p>(1) ข้อมูลโดยสังเขปแสดงความลึก และมาตรการทางเทคนิคตามมาตรา ๘๘/๒</p> <p>(2) แผนที่แสดงเขตเหมืองแร่โดยสังเขป พร้อมข้อมูลประเมินผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมในบริเวณต่าง ๆ เพื่อประกอบการพิจารณาตามมาตรา ๘๘/๕ วรรคสอง</p> <p>(3) ข้อมูลทางเทคนิคในวิธีการทำเหมืองและแต่งแร่โดยสังเขป ทั้งทางเลือกทางวิศวกรรมเหมืองแร่ที่มีอยู่โดยทั่วไปและทางเลือกที่ผู้ขอประทานบัตรเห็นสมควรจะนำมาใช้ พร้อมเหตุผลของทางเลือกดังกล่าว</p> <p>(4) ข้อมูล แผนที่ ขั้นตอน วิธีการในการทำเหมือง การแต่งแร่ และการฟื้นฟูพื้นที่ภายหลังการทำเหมืองใต้ดินโดยสังเขป</p>	

<p>ทั้งที่อาจกระทบต่อการดำรงอยู่ของธรรมชาติและชุมชน</p> <p>(5) ข้อเสนอเพื่อการมีส่วนร่วมตรวจสอบการทำเหมืองใต้ดินของตัวแทนผู้มีส่วนได้เสียตามมาตรา 67 (2) ที่ระบุถึงจำนวนกองทุนสนับสนุน และระเบียบการตรวจสอบการทำเหมืองที่ผู้ขอประทานบัตรจะเสนอให้ผู้มีสิทธิตรวจสอบการทำเหมืองได้เข้าร่วมตรวจสอบการทำเหมืองตามที่ระบุไว้ในมาตรา 69</p> <p>(6) เส้นทางขนส่ง และแหล่งน้ำที่ใช้ในโครงการ ทั้งที่มีอยู่แล้วและที่จะพัฒนาขึ้น พร้อมการใช้สอยตลอดโครงการ ที่เพียงพอจะประเมินให้เห็นได้ว่าการทำเหมืองใต้ดินในโครงการจะไม่ส่งผลกระทบต่อ การดำรงอยู่ทั้งชุมชนและธรรมชาติ</p> <p>(7) ข้อเสนอเอาประกันภัยความรับผิดตามมาตรา 71 ที่ระบุถึงวงเงิน และระยะเวลาเอาประกันภัยไว้โดยชัดเจน</p>	<p>ที่แสดงถึงมาตรการในการลดผลกระทบ หรือรักษาไว้ซึ่งคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง ทั้งที่อาจกระทบต่อการดำรงอยู่ของธรรมชาติและชุมชน</p> <p>(5) ข้อเสนอเพื่อการมีส่วนร่วมตรวจสอบการทำเหมืองใต้ดินของตัวแทนผู้มีส่วนได้เสียตามมาตรา ๘๘/๙ (๒) ที่ระบุถึงจำนวนกองทุนสนับสนุน และระเบียบการตรวจสอบการทำเหมืองที่ผู้ขอประทานบัตรจะเสนอให้ผู้มีสิทธิตรวจสอบการทำเหมืองได้เข้าร่วมตรวจสอบการทำเหมืองตามที่ระบุไว้ใน มาตรา ๘๘/๑๑</p> <p>(6) เส้นทางขนส่ง และแหล่งน้ำที่จะใช้ในโครงการ ทั้งที่มีอยู่แล้ว และที่จะพัฒนาขึ้นพร้อมรายละเอียดการใช้สอยตลอดโครงการ ที่เพียงพอจะประเมินให้เห็นได้ว่าการทำเหมืองใต้ดินในโครงการจะไม่ส่งผลกระทบต่อ การดำรงอยู่ทั้งของชุมชน และธรรมชาติ</p> <p>(7) ข้อเสนอเอาประกันภัยความรับผิดตามมาตรา ๘๘/๑๓ ที่ระบุถึงวงเงินและระยะเวลาเอาประกันไว้โดยชัดเจน</p>	
<p>ร่างมาตรา 65 เมื่อรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของผู้ขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินได้รับความเห็นชอบตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแล้วให้ปลัดกระทรวงประมวลข้อมูลต่อไปนี้เข้าสู่กระบวนการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายหรือระเบียบราชการที่เกี่ยวข้องแล้วแต่ กรณีเพื่อประกอบการกำหนดเงื่อนไขอันจำเป็นในประทานบัตรต่อไป</p> <p>(1) ข้อมูลโครงการที่ยื่นประกอบคำขอประทานบัตรตามมาตรา 64</p>	<p>มาตรา 88/7 เมื่อรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของผู้ขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินได้ได้รับความเห็นชอบตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแล้วให้รัฐมนตรีประมวลข้อมูลต่อไปนี้ เข้าสู่กระบวนการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายหรือระเบียบราชการที่เกี่ยวข้องแล้วแต่กรณี เพื่อประกอบการกำหนดเงื่อนไขอันจำเป็นในประทานบัตรต่อไป</p> <p>(1) ข้อมูลโครงการที่ยื่นประกอบคำขอประทานบัตรตามมาตรา ๘๘/๖</p>	

<p>(2) รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมประกอบกับความเห็นของผู้พิจารณารายงาน</p> <p>เมื่อกระบวนการรับฟังความคิดเห็นสิ้นสุดลงและได้รับรายงานจากคณะกรรมการจัดการรับฟังความคิดเห็นแล้ว ให้ปลัดกระทรวงพิจารณารายงานนั้นแล้ววินิจฉัยกำหนดเงื่อนไขในพระกฤษฎีกาไว้ตามเกณฑ์ต่อไปนี้</p> <p>(1) เงื่อนไขในพระกฤษฎีกาต้องครอบคลุมโครงการ อย่างน้อยในทุกรายงานตามที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวง ที่ออกประกาศตามมาตรา 64</p> <p>(2) ในกรณีที่ปรากฏความแตกต่างของข้อมูลหรือความคิดเห็นในการรับฟังความคิดเห็นที่จัดขึ้นตามวรรคหนึ่ง ให้ปลัดกระทรวงวินิจฉัยให้เป็นที่ยุติ แต่หากพบว่ารายงานหรือข้อมูลในปัญหาใดยังไม่เพียงพอต่อการตัดสินใจ หรือการจัดรับฟังความคิดเห็นไม่ถูกต้อง หรือผิดพลาดในสาระ สำคัญก็ให้สั่งการแก้ไขแล้วแต่กรณี เพื่อวินิจฉัยให้เป็นที่ยุติต่อไป</p> <p>(3) นอกจากคำวินิจฉัยของปลัดกระทรวงตาม (1) แล้ว เงื่อนไขในพระกฤษฎีกาต้องครอบคลุมถึงรายละเอียดในโครงการทั้งหมดที่ผู้ขอพระกฤษฎีกาได้เสนอไว้ในรายงานการวิเคราะห์ ผลกระทบสิ่งแวดล้อม รายงานประกอบคำขอพระกฤษฎีกาตามมาตรา 64 และให้รวมถึงเงื่อนไขหรือมาตรการเพิ่มเติมในรายงาน การวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้วย</p>	<p>(2) รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมประกอบกับความเห็นของผู้พิจารณารายงาน</p> <p>เมื่อกระบวนการรับฟังความคิดเห็นสิ้นสุดลง และได้รับรายงานจากคณะกรรมการจัดการรับฟังแล้ว ให้รัฐมนตรีพิจารณารายงานนั้นแล้ววินิจฉัยกำหนดเงื่อนไขในพระกฤษฎีกาไว้ตามเกณฑ์ต่อไปนี้</p> <p>(1) เงื่อนไขในพระกฤษฎีกาต้องครอบคลุมโครงการ อย่างน้อยในทุกรายการตามที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงที่ออกประกาศตามมาตรา 88/6</p> <p>(2) ในกรณีที่ปรากฏความแตกต่างของข้อมูลหรือความคิดเห็นในการรับฟังความคิดเห็นที่จัดขึ้นตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีวินิจฉัยให้เป็นที่ยุติ แต่หากพบว่ารายงานหรือข้อมูลในปัญหาใดยังไม่เพียงพอต่อการตัดสินใจ หรือการจัดรับฟังไม่ถูกต้อง หรือผิดพลาดในสาระ สำคัญก็ให้สั่งการแก้ไขแล้วแต่กรณี เพื่อวินิจฉัยให้เป็นที่ยุติต่อไป</p> <p>(3) นอกจากคำวินิจฉัยของรัฐมนตรีตาม (1) แล้ว เงื่อนไขในพระกฤษฎีกาต้องครอบคลุมถึงรายละเอียดในโครงการทั้งหมดที่ผู้ขอพระกฤษฎีกาได้เสนอไว้ในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม รายงานประกอบคำขอพระกฤษฎีกาตามมาตรา ๘๘/๖ และให้รวมถึงเงื่อนไขหรือมาตรการเพิ่มเติมในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้วย</p>	
<p>ร่างมาตรา 66 การแก้ไขเงื่อนไขในพระกฤษฎีกาทำเหมืองใต้ดิน</p>	<p>มาตรา 88/8 การแก้ไขเงื่อนไขในพระกฤษฎีกาทำเหมืองใต้ดินที่</p>	

<p>ที่กำหนดขึ้นตามมาตรา 65 ให้นำบทบัญญัติในส่วนนี้มาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยให้ถือการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีสิทธิตรวจสอบ การทำเหมือง ตามมาตรา 69 วรรคหนึ่ง เป็นการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียโดยทั่วไปตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 65</p>	<p>กำหนดขึ้นตามมาตรา ๘๘/๗ ให้นำบทบัญญัติในส่วนนี้มาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยให้ถือการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีสิทธิตรวจสอบการทำเหมือง ตามมาตรา ๘๘/๑๑ วรรคหนึ่ง เป็นการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียโดยทั่วไปตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๘๘/๗ วรรคหนึ่ง</p>	
<p style="text-align: center;">ส่วนที่ 3 สิทธิมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสีย</p>	<p style="text-align: center;">ส่วนที่ 3 สิทธิมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสีย</p>	
<p>ร่างมาตรา 67 ให้ผู้ประสงค์จะขอประทานบัตรทำเหมืองได้ดินตามที่กำหนดในประกาศกระทรวง ทำการปรึกษาเบื้องต้นกับผู้มีส่วนได้เสีย เพื่อพัฒนาโครงการทำเหมืองได้ดินของตน โดยให้ยื่นคำขอ ต่ออธิบดีเพื่อแต่งตั้งคณะกรรมการรับไปดำเนินการจัดประชุมปรึกษาตาม ขั้นตอนที่กำหนดในประกาศกระทรวงโดยค่าใช้จ่ายของผู้ขอ</p> <p>ประกาศกระทรวงเพื่อจัดประชุมปรึกษิตามวรรคหนึ่งต้องระบุถึงกฎเกณฑ์และขั้นตอนต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (1) ความสมบูรณ์ของรายงานเบื้องต้นที่จะนำไปสู่การศึกษาจะต้องประกอบด้วยข้อมูลอันจำเป็นและประเด็นปัญหาโดยชัดเจน (2) หลักเกณฑ์รับรองกลุ่มหรือองค์กรอันเกิดจากการรวมตัวของผู้มีส่วนได้เสียและการได้มาซึ่งตัวแทนที่จะเข้าร่วมปรึกษาที่ครอบคลุมทั้งกลุ่มกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน กลุ่มบริหาร และสมาชิกสภาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กลุ่มผู้มีสิทธิในที่ดินหรืออยู่อาศัยในเขตเหมืองแร่ 	<p>มาตรา 88/9 เมื่อผู้ประสงค์จะขอประทานบัตรทำเหมืองได้ดินรายใด เห็นสมควรให้มีการปรึกษาเบื้องต้นกับผู้มีส่วนได้เสียเพื่อพัฒนาโครงการทำเหมืองได้ดินของตน ให้ยื่นคำขอต่ออธิบดีเพื่อแต่งตั้งคณะกรรมการรับไปดำเนินการจัดประชุมปรึกษาตามขั้นตอนที่กำหนดในประกาศกระทรวงโดยค่าใช้จ่ายของผู้ขอ</p> <p>ประกาศกระทรวงตามวรรคหนึ่งให้ระบุถึงกฎเกณฑ์และขั้นตอนต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (1) ความสมบูรณ์ของรายงานเบื้องต้นที่จะนำเข้าสู่การศึกษาจะต้องประกอบด้วยข้อมูลอันจำเป็น และประเด็นปัญหาโดยชัดเจน (2) หลักเกณฑ์รับรองกลุ่มหรือองค์กรอันเกิดจากการรวมตัวของผู้มีส่วนได้เสียและการได้มาซึ่งตัวแทนที่จะเข้าร่วมปรึกษาที่ครอบคลุมทั้งกลุ่มกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน กลุ่มผู้บริหาร และสมาชิกสภาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กลุ่มผู้มีสิทธิในที่ดินหรืออยู่อาศัยในเขตเหมืองแร่ 	

<p>(3) องค์ประกอบของคณะกรรมการจัดการประชุมปรึกษาเบื้องต้น ซึ่งจะต้องมีตัวแทนราชการส่วนภูมิภาคที่เกี่ยวข้อง และสถาบันอุดมศึกษาของรัฐร่วมอยู่ด้วย</p> <p>(4) ขั้นตอนการประชุมปรึกษา รวมทั้งการประกาศเชิญโดยทั่วไปให้ผู้มีส่วนได้เสียส่งตัวแทน เข้าร่วมประชุม การลงทะเบียนเข้าร่วมประชุม และระยะเวลาล่วงหน้าที่ทำให้ผู้มีส่วนได้เสียตามมาตรา 67(2) ศึกษาข้อมูลตามสมควร</p>	<p>(3) องค์ประกอบของคณะกรรมการจัดการประชุมปรึกษาเบื้องต้นซึ่งจะต้องมีตัวแทนราชการส่วนภูมิภาคที่เกี่ยวข้อง และสถาบันอุดมศึกษาของรัฐร่วมอยู่ด้วย</p> <p>(4) ขั้นตอนการประชุมปรึกษา รวมทั้งการประกาศเชิญโดยทั่วไปให้ผู้มีส่วนได้เสียส่งตัวแทนเข้าร่วมประชุม การลงทะเบียนเข้าร่วมประชุมและระยะเวลาล่วงหน้าที่ทำให้ผู้มีส่วนได้เสียตามมาตรา ๘๘/๙ (๒) ศึกษาข้อมูลตามสมควร</p>	
<p>ร่างมาตรา 68 ในการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นตามมาตรา 65 วรรคหนึ่งครั้งใด ให้ผู้ขอประทานบัตรจ่ายเงินอุดหนุนเพื่อสนับสนุนโครงการศึกษาวิจัยของกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียในโครงการทำเหมืองได้ดินตามมาตรา 67 (2) ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในประกาศกระทรวง</p>	<p>มาตรา 88/10 เมื่อต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นตามมาตรา ๘๘/๗ วรรคหนึ่งครั้งใด ให้อธิบดีจัดตั้งกองทุนขึ้นสนับสนุนโครงการศึกษาวิจัยของกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียในโครงการทำเหมืองได้ดินตามมาตรา ๘๘/๙ (๒) โดยมีแหล่งเงินทุนมาจาก</p> <p>(1) ค่าใช้จ่ายที่เรียกเก็บจากผู้ขอประทานบัตรตามอัตราที่กำหนดในประกาศกระทรวง</p> <p>(2) เงินอุดหนุนจากกองทุนต่าง ๆ ทั้งจากภาครัฐ และเอกชน</p> <p>อัตราค่าใช้จ่ายตาม (1) หลักเกณฑ์ วิธีการ</p> <p>เงื่อนไขในการเสนอและรับรองโครงการ</p> <p>และระเบียบการรับและจ่ายเงินสนับสนุนให้เป็นไปตามที่กำหนดในประกาศกระทรวง</p>	
<p>ร่างมาตรา 69 ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ออกประทานบัตร ทำเหมืองได้ดินรายใด ให้อธิบดีเรียกประชุมตัวแทนผู้มีส่วนได้เสีย ตามมาตรา 67 (2) เพื่อตกลงกำหนดตัวบุคคลผู้มีสิทธิตรวจสอบ การทำเหมือง ตามระเบียบที่กำหนดไว้ในเงื่อนไขประทานบัตร</p>	<p>มาตรา 88/11 ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ออกประทานบัตร ทำเหมืองได้ดินรายใด ให้อธิบดีเรียกประชุมตัวแทนผู้มีส่วนได้เสียตามมาตรา ๘๘/๙(๒) เพื่อตกลงกำหนดตัวบุคคลผู้มีสิทธิตรวจสอบการทำเหมืองตามระเบียบที่กำหนดไว้ในเงื่อนไขประทานบัตร</p>	

<p>ให้ผู้ถือประทานบัตรจัดสรรเงินสนับสนุนการจ้างผู้เชี่ยวชาญเพื่อช่วยเหลือผู้มีสิทธิตรวจสอบเป็นอัตราตามที่กำหนดไว้ในเงื่อนไขประทานบัตรภายในสามสิบวันนับแต่ได้ผู้มีสิทธิตรวจสอบวรรคหนึ่ง</p> <p>เมื่อได้รับแจ้งสัญญาและรายละเอียดการว่าจ้างผู้เชี่ยวชาญจากผู้มีสิทธิตรวจสอบแล้ว ให้อธิบดีจ่ายเงินค่าจ้างให้แก่ผู้เชี่ยวชาญได้ต่อเมื่อได้รับคำรับรองในเนื้องานจากผู้มีสิทธิตรวจสอบแล้ว</p> <p>วาระการทำงานของผู้มีสิทธิตรวจสอบ เงื่อนไขและวิธีการเพิกถอนผู้มีสิทธิตรวจสอบที่ประพฤติมิชอบโดยที่ประชุมตัวแทนผู้มีส่วนได้เสียตามมาตรา 67 (2) คุณสมบัติมาตรฐานของผู้เชี่ยวชาญ ลักษณะสัญญาว่าจ้างผู้เชี่ยวชาญและระเบียบการเบิกจ่ายให้เป็นไปตามที่กำหนดในประกาศกระทรวง</p>	<p>ให้ผู้ถือประทานบัตรจัดสรรเงินกองทุนสนับสนุนการจ้างผู้เชี่ยวชาญเพื่อช่วยเหลือผู้มีสิทธิตรวจสอบ</p> <p>เป็นอัตราตามที่กำหนดไว้ในเงื่อนไขประทานบัตร</p> <p>ภายในสามสิบวันนับแต่ได้ผู้มีสิทธิตรวจสอบตามวรรคหนึ่ง</p> <p>เมื่อได้รับแจ้งสัญญาและรายละเอียดการว่าจ้างผู้เชี่ยวชาญจากผู้มีสิทธิตรวจสอบแล้ว</p> <p>ให้อธิบดีจ่ายเงินค่าจ้างให้แก่ผู้เชี่ยวชาญได้ต่อเมื่อได้รับคำรับรองในเนื้องานจากผู้มีสิทธิตรวจสอบแล้ว</p> <p>วาระการทำงานของผู้มีสิทธิตรวจสอบ เงื่อนไขและวิธีการเพิกถอนผู้มีสิทธิตรวจสอบที่ประพฤติมิชอบโดยที่ประชุมตัวแทนผู้มีส่วนได้เสียตามมาตรา ๘๘/๘๙ (๒) การเก็บรักษากองทุน คุณสมบัติมาตรฐานของผู้เชี่ยวชาญ ลักษณะสัญญาว่าจ้างผู้เชี่ยวชาญและระเบียบการเบิกจ่ายให้เป็นไปตามที่กำหนดในประกาศกระทรวง</p>	
<p style="text-align: center;">ส่วนที่ 4 การคุ้มครองสิทธิในอสังหาริมทรัพย์</p>	<p style="text-align: center;">ส่วนที่ 4 การคุ้มครองสิทธิในอสังหาริมทรัพย์</p>	
<p>ร่างมาตรา 70 การทำเหมืองใต้ดินบริเวณใดในเขตประทานบัตรในลักษณะดังต่อไปนี้ ถือเป็นกรทำให้เสียหายซึ่งสิทธิในอสังหาริมทรัพย์ในพื้นที่นั้น ผู้เสียหายย่อมเรียกให้ผู้ถือประทานบัตรทำเหมืองใต้ดิน ระวังการกระทำและจัดการแก้ไขตามที่จำเป็นเพื่อป้องกันอันตราย อันอาจเกิดขึ้นได้</p> <p>(1) การทำเหมืองใต้ดินในระดับความลึกจากผิวดินน้อยกว่าที่กำหนดไว้ในเงื่อนไขประทานบัตรทำเหมืองใต้ดิน และไม่เกินหนึ่ง</p>	<p>มาตรา 88/12 การทำเหมืองใต้ดินบริเวณใดในเขตเหมืองแร่ในลักษณะดังต่อไปนี้ ถือเป็นกรทำให้เสียหายซึ่งสิทธิในอสังหาริมทรัพย์ในพื้นที่นั้น ผู้เสียหายย่อมเรียกให้ผู้ถือประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินระวังการกระทำและจัดการแก้ไขตามที่จำเป็นเพื่อป้องกันอันตรายอันอาจเกิดขึ้นได้</p> <p>(1) การทำเหมืองใต้ดินในระดับความลึกจากผิวดินน้อยกว่าที่กำหนดไว้ในเงื่อนไขประทานบัตรทำเหมืองใต้ดิน และไม่เกินหนึ่งร้อยเมตร</p>	

<p>ร้อยละ</p> <p>(2) การทำเหมืองใต้ดินไม่ว่าในระดับความลึกใดที่มีวิธีการทำเหมืองตามหลักวิศวกรรมเหมืองแร่เพื่อประกันความมั่นคงของชั้นดินไม่เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในเงื่อนไขประทานบัตรทำเหมืองใต้ดิน</p>	<p>(2) การทำเหมืองใต้ดินไม่ว่าในระดับความลึกใดที่มีวิธีการทำเหมืองตามหลักวิศวกรรมเหมืองแร่เพื่อประกันความมั่นคงของชั้นดินไม่เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในเงื่อนไขประทานบัตรทำเหมืองใต้ดิน</p>	
<p>ร่างมาตรา 71 ในกรณีที่พื้นดินบริเวณใดในเขตประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินทรุดตัวลง ให้นำหลักความรับผิดชอบไปนี้มาใช้บังคับกับความเสียหายทั้งปวงที่เกิดขึ้น</p> <p>(1) ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าการทรุดตัวของพื้นดินนั้นเกิดขึ้นจากการทำเหมืองใต้ดิน</p> <p>(2) หากเป็นที่ยุติว่าการทำเหมืองใต้ดินเป็นต้นเหตุแห่งการทรุดตัวของพื้นที่ดินนั้น ให้ผู้ถือประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินและหน่วยงานของรัฐ ผู้รับผิดชอบในการตรวจสอบการทำเหมืองร่วมกันรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นแก่บุคคล พืช สัตว์ ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อมในทุกกรณี และหากหน่วยงานของรัฐดังกล่าวได้ชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้เสียหายแล้ว ให้ใช้สิทธิไล่เบียดผู้ถือประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินได้</p>	<p>มาตรา 88/13 ในกรณีที่พื้นดินบริเวณใดในเขตเหมืองแร่ของประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินทรุดตัวลง จนเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่บุคคล ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม ให้นำหลักความรับผิดชอบไปนี้มาใช้บังคับกับความเสียหายทั้งปวงที่เกิดขึ้น</p> <p>(1) ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าการทรุดตัวของพื้นดินนั้นเกิดขึ้นจากการทำเหมืองใต้ดิน</p> <p>(2) หากเป็นที่ยุติว่าการทำเหมืองใต้ดินเป็นต้นเหตุแห่งการทรุดตัวของพื้นที่ดินนั้น ให้ผู้ถือประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินและหน่วยงานของรัฐผู้รับผิดชอบในการตรวจสอบการทำเหมืองร่วมกันรับผิดชอบต่อผู้เสียหายในทุกกรณี และหากหน่วยงานของรัฐดังกล่าวได้ชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้เสียหายแล้ว ให้ใช้สิทธิไล่เบียดผู้ถือประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินได้</p>	
<p>ส่วนที่ 5</p> <p>คณะกรรมการกำหนดเงินค่าทดแทน</p>		
<p>ร่างมาตรา 72 ภายในหนึ่งร้อยสี่สิบวันนับแต่วันที่ได้มีการยื่น คำขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินที่ลึกเกินกว่าหนึ่งร้อยเมตรจากผิวดินในท้องที่ใดแล้ว ให้ปลัดกระทรวงแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดเงินค่าทดแทนขึ้นคณะหนึ่งประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดในท้องที่ซึ่งเขตเหมืองใต้ดิน</p>		

<p>ตั้งอยู่เป็นประธานผู้แทนกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ธนา รักษ์พื้นที่ เจ้าพนักงานที่ดินที่เขตเหมืองได้ดินตั้งอยู่แห่งละหนึ่งคน กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสามคนซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ทางด้าน วิศวกรรมศาสตร์ ธรณีวิทยา และเศรษฐศาสตร์ และให้เจ้าพนักงาน อุตสาหกรรมประจำท้องที่เป็นกรรมการและ เลขานุการ เพื่อทำหน้าที่ กำหนดจำนวนเงินค่าทดแทน</p> <p>ในการกำหนดจำนวนเงินค่าทดแทนนั้น ให้คำนึงถึงผลกระทบ จาก การทำเหมืองได้ดินที่อาจทำให้ประโยชน์การใช้สอยที่ดินดังกล่าว ของผู้มี กรรมสิทธิ์หรือมีสิทธิครอบครอง หรือผู้มรสิทธิ์ทำกินในที่ดินแปลงนั้น ลดลง คณะกรรมการกำหนดเงินค่าทดแทนอาจให้ผู้ถือประทานบัตร ทำเหมืองได้ ดินจ่ายค่าทดแทนในคราวเดียวหรือจ่ายเป็นงวดตลอดอายุ ประทานบัตรก็ ได้</p> <p>หลักเกณฑ์ ระยะเวลา และวิธีการกำหนดจำนวนเงินค่าทดแทน ขั้นตอนในการขอรับและจ่ายเงินค่าทดแทนให้เป็นไปตามประกาศกระทรวง</p>		
<p>ร่างมาตรา 73 เมื่อได้กำหนดจำนวนเงินค่าทดแทนแล้ว ให้เจ้า พนักงานอุตสาหกรรมประจำท้องที่แจ้งแก่ผู้ยื่นคำขอประทานบัตรทำ เหมืองได้ดินว่าจะยินยอมชำระเงินค่าทดแทนตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการ กำหนดเงินค่าทดแทนได้กำหนดได้หรือไม่ หากผู้ยื่นคำขอประทานบัตร ทำเหมืองได้ดินแสดงความไม่ยินยอมชำระเงินค่าทดแทนภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้มีหนังสือแจ้ง ให้ผู้ออกประทานบัตรสั่งยกคำขอประทานบัตร นั้น</p> <p>ในกรณีที่ได้ออกประทานบัตรทำเหมืองได้ดินแล้ว ผู้ถือประทาน บัตรไม่ยอมชำระเงินค่าทดแทนตามเงื่อนไขในประทานบัตร ให้ผู้ออก</p>		

<p>ประธานบัตรมีคำสั่งเพิกถอนประธานบัตร</p>		
<p>หมวด 6 การขุดหาแร่รายย่อยและการร่อนแร่</p>		
<p>ร่างมาตรา 74 ห้ามมิให้ผู้ใดขุดหาแร่รายย่อย เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อยจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นในท้องที่ซึ่งมีการขุดหาแร่รายย่อย</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการป้องกันมิให้มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอันเกิดจากการขุดหาแร่รายย่อยให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดเงื่อนไข เพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตถือปฏิบัติด้วย</p> <p>ใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อยมีอายุไม่เกินปีนับแต่วันที่ออก</p> <p>ร่างมาตรา 75 ผู้ใดประสงค์จะร่อนแร่ ให้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น</p>	<p>มาตรา 89 ห้ามมิให้ผู้ใดขุดหาแร่รายย่อย หรือร่อนแร่ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อย หรือใบอนุญาตร่อนแร่</p> <p>มาตรา 90 ผู้ใดประสงค์จะขอรับใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อย หรือใบอนุญาตร่อนแร่ ให้ยื่นคำขอต่อนายอำเภอท้องที่ แล้วให้นายอำเภอท้องที่ส่งเรื่องไปให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่* หรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายพิจารณาออกใบอนุญาต</p> <p>เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่* หรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายเป็นผู้ออกใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อย หรือใบอนุญาตร่อนแร่ และจะกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ในใบอนุญาตก็ได้</p> <p>ใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อย หรือใบอนุญาตร่อนแร่ ให้มีอายุเพียงวันที่ ๓๑ ธันวาคมของปีที่ออก</p>	
<p>ร่างมาตรา 76 การกำหนดชนิดแร่ ขนาดพื้นที่แหล่งแร่ ท้องที่ วิธีการขุดหาแร่หรือร่อนแร่ มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในการขุดหาแร่รายย่อยและการร่อนแร่ การขอใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อย การอนุญาตและเพิกถอนใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อย ประเภทและชนิด ขนาด หรือลักษณะของเครื่องจักร ตลอดจนการแจ้งและรับแจ้งการร่อนแร่ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในประกาศกระทรวง</p>	<p>มาตรา 91 หลักเกณฑ์และวิธีการในการออกใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อย หรือใบอนุญาตร่อนแร่ การพักใช้ใบอนุญาต และการเพิกถอนใบอนุญาตดังกล่าว ให้กำหนดโดยกฎกระทรวง</p>	

<p style="text-align: center;">หมวด 7 การประกอบธุรกิจแร่ การแต่งแร่ และการประกอบโลหกรรม ส่วนที่ 1 การประกอบธุรกิจแร่</p>		
<p style="text-align: center;">ร่างมาตรา 77 แร่ที่ได้มาจากประทานบัตร</p> <p>ใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อย หรือการร่อนแร่ตามที่ได้แจ้งทะเบียนไว้ เมื่อได้ชำระค่าภาคหลวงแร่ตามหมวด 11 แห่งพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้เป็นแร่ที่ทำการซื้อ ขาย ครอบครอง เก็บ หรือขนแร่ได้ตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p style="text-align: center;">การซื้อแร่ การขายแร่ การครอบครองแร่ การเก็บแร่ และการขนแร่</p> <p>หากแร่เป็นแร่ที่ยังมิได้ชำระค่าภาคหลวงแร่ตามหมวด 11 ให้ถือว่าเป็นแร่ที่ไม่อาจซื้อ ขาย ครอบครอง เก็บ หรือขนได้ตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>มาตรา 92 ห้ามมิให้ผู้ใดซื้อแร่เพื่อประกอบธุรกิจ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตซื้อแร่จากเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องถิ่น ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่</p> <p>(1) การซื้อแร่จากผู้รับใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อย</p> <p>มาตรา 99 ห้ามมิให้ผู้ใดขายแร่ เว้นแต่ผู้นั้นเป็น</p> <p>(1) ผู้ถือประทานบัตรชั่วคราว หรือผู้ถือประทานบัตร หรือตัวแทนของบุคคลดังกล่าวซึ่งได้จดทะเบียนไว้ต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องถิ่น* ขายแร่ที่ได้มาจากการทำเหมืองตามประทานบัตรชั่วคราว หรือประทานบัตรนั้น</p> <p>(2) ผู้รับใบอนุญาตซื้อแร่ หรือตัวแทนซึ่งได้จดทะเบียนไว้ต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องถิ่น</p> <p>(3) ผู้รับใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อย หรือเป็นเจ้าของแร่ซึ่งแร่ที่ได้มาจากผู้รับใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อย</p> <p>(4) ผู้รับใบอนุญาตร่อนแร่</p> <p>(5) ผู้รับอนุญาตจากอธิบดีในกรณีพิเศษเฉพาะครั้งที่ขายนั้น หรือ</p> <p>(6) ผู้ขายโลหะที่ได้จากโลหกรรม</p> <p>มาตรา 100 ห้ามมิให้ผู้มีสิทธิขายแร่ตามมาตรา ๙๙</p>	

	<p>ชายแหร่แก่บุคคลใด นอกจากผู้รับใบอนุญาตซื้อแหร่ หรือผู้รับใบอนุญาตซื้อแหร่นอกสถานที่ เว้นแต่เป็นแหร่ที่ได้มาจากการขุดหาแหร่รายย่อย หรือเป็นโลหะที่ได้จากโลหกรรม หรือเป็นแหร่ที่ส่งขายนอกราชอาณาจักรโดยตรง</p> <p>มาตรา 101 ห้ามมิให้ผู้ใดเก็บแหร่ในทางธุรกิจ ณ ที่ใด ๆ เว้นแต่จะเก็บในสถานที่ซึ่งผู้เก็บได้รับอนุญาตตั้งสถานที่เก็บแหร่จาก เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแหร่ประจำท้องที่* หรือเป็นแหร่ที่มีไว้ในครอบครองได้ตามมาตรา ๑๐๕</p> <p>มาตรา 106 วรรคหนึ่งและวรรคสอง ผู้ใดประสงค์จะขอรับใบอนุญาตมีแหร่ไว้ในครอบครอง ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแหร่ประจำท้องที่* เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแหร่ประจำท้องที่*เป็นผู้ออกใบอนุญาตมีแหร่ ไว้ในครอบครอง ในการนี้ ให้กำหนดสถานที่ที่จะมีแหร่นั้นไว้ในครอบครอง และจะกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ในใบอนุญาตนั้นก็ได้</p> <p>มาตรา 109 ผู้ใดประสงค์จะขอรับใบอนุญาตขนแหร่ ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแหร่ประจำท้องที่ และต้องแสดงหลักฐานว่าแหร่ที่ขอรับใบอนุญาตขนแหร่นั้นได้ชำระค่าภาคหลวง แหร่ หรือได้รับอนุญาตให้ผิดการชำระค่าภาคหลวงแหร่นั้นไว้ก่อนแล้ว เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแหร่ประจำท้องที่*เป็นผู้ออกใบอนุญาตขนแหร่ และจะกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ในใบอนุญาตนั้นก็ได้</p>	
--	--	--

<p>ร่างมาตรา 78 ให้ปลัดกระทรวงมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้แร่ชนิดใด สภาพอย่างไร ปริมาณเท่าใด หรือในพื้นที่ใด เป็นแร่ที่อยู่ในความควบคุมเกี่ยวกับการซื้อ แร่ ขาย แร่ ครอบครองแร่ เก็บแร่ หรือขนแร่</p>	<p>มาตรา 103 ทวิ เมื่อรัฐมนตรีพิจารณาเห็นสมควรจะประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดให้แร่ชนิดใดในปริมาณเท่าใดเป็นแร่ที่จะให้ผู้ซื้อ ผู้ขาย หรือผู้เก็บ ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งหมวดนี้ได้ แต่ต้องเป็นแร่ที่ได้ชำระค่าภาคหลวงแร่ครบถ้วนตามมาตรา ๑๐๔ แล้ว</p>	
<p>ร่างมาตรา 79 การซื้อแร่ การขายแร่ การครอบครองแร่ การเก็บแร่ และการขนแร่ดังต่อไปนี้ต้องได้รับใบอนุญาตซื้อแร่ ใบอนุญาตครอบครองแร่ ใบอนุญาตตั้งสถานที่เก็บแร่ หรือใบอนุญาตขนแร่แล้วแต่กรณี จากอธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมาย</p> <p>(1) แร่ที่อยู่ในความควบคุมตามมาตรา 78</p> <p>(2) แร่ที่ได้มาโดยประการอื่นนอกจากมาตรา 77</p> <p>ซึ่งอธิบดีหรือผู้ที่ซึ่งอธิบดีมอบหมายได้อนุญาตให้ครอบครองเป็นกรณีพิเศษ เฉพาะราย หรืออนุญาตให้ขนแร่หรือขายแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะครั้งนั้น และต้องได้ชำระค่าภาคหลวงแร่ครบถ้วน</p> <p>ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการยื่นคำขอ และการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง (2)</p>	<p>มาตรา 92 วรรคหนึ่ง กล่าวไว้แล้วในร่างมาตรา 77</p> <p>มาตรา 93 วรรคหนึ่งและวรรคสอง</p> <p>ผู้ใดประสงค์จะขอรับใบอนุญาตซื้อแร่ ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่*ที่ผู้ขอจะตั้งสถานที่ซื้อแร่</p> <p>เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่*เป็นผู้ออกใบอนุญาตซื้อแร่ ในการนี้ ให้กำหนดสถานที่ซื้อแร่ และจะกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ในใบอนุญาตซื้อแร่ก็ได้</p> <p>มาตรา 99 และมาตรา 100 กล่าวไว้แล้วในร่างมาตรา 77</p> <p>มาตรา 101 กล่าวไว้แล้วในร่างมาตรา 77</p> <p>มาตรา 102 วรรคหนึ่งแล้ววรรคสอง ผู้ใดประสงค์จะขอรับใบ</p>	

	<p>อนุญาตตั้งสถานที่เก็บแร่ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่</p> <p>เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่* เป็นผู้ออกใบอนุญาตตั้งสถานที่เก็บแร่ และจะกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ในใบอนุญาตก็ได้</p> <p>มาตรา 106 วรรคหนึ่งและวรรคสอง กล่าวไว้แล้วในร่างมาตรา 77</p> <p>มาตรา 109 กล่าวไว้แล้วในร่างมาตรา 77</p>	
<p>ร่างมาตรา 80 บทบัญญัติในมาตรา 77 และมาตรา 79 มิให้ใช้บังคับกับ</p> <p>(1) การซื้อขายโลหะที่ได้จากโลหะกรรม</p> <p>(2) การซื้อหรือขนแร่ตามชนิดและสภาพของแร่ที่แต่งจนสามารถนำไปผสมกับวัตถุอื่นหรือนำไปประกอบกิจการสำเร็จรูปได้ตามที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>(3) การครอบครองแร่หรือขนแร่ที่ได้มาจากการสำรวจแร่เพื่อนำไปวิเคราะห์หรือวิจัยไม่เกินปริมาณที่กำหนดไว้ในอาชญาบัตร</p> <p>(4) การครอบครองแร่หรือขนแร่แต่ละชนิดประมาณไม่เกินสิบกิโลกรัม แต่เมื่อเห็นสมควร อธิบดีจะกำหนดปริมาณเป็นอย่างอื่นก็ได้</p> <p>(5) การครอบครองหรือขนแร่ที่ได้มาจากการทำเหมืองในเขตเหมืองแร่ที่เก็บแร่นั้นไว้</p> <p>(6) การครอบครองหรือขนตะกั่วที่มีแร่ชนิดอื่นที่ยังมิได้ชำระค่าภาคหลวงมาก่อนเจือปนอยู่เกินปริมาณที่อธิบดีกำหนดภายในเขตโลหะกรรมที่เก็บตะกั่วแร่นั้นไว้</p>	<p>มาตรา 92 วรรคสอง ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่</p> <p>(1) การซื้อแร่จากผู้รับใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อย</p> <p>(2) การซื้อโลหะที่ได้จากโลหะกรรม</p> <p>(3) การซื้อแร่ตามชนิดและสภาพของแร่ที่แต่งจนสามารถนำไปผสมกับวัตถุอื่น หรือนำไปประกอบกิจการสำเร็จรูปได้ตามที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>มาตรา 99 ห้ามมิให้ผู้ใดขายแร่ เว้นแต่ผู้นั้นเป็น</p> <p>(1) ผู้ถือประทานบัตรชั่วคราว หรือผู้ถือประทานบัตรหรือตัวแทนของบุคคลดังกล่าวซึ่งได้จดทะเบียนไว้ต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่* ขายแร่ที่ได้มาจากการทำเหมืองตามประทานบัตรชั่วคราวหรือประทานบัตรนั้น</p> <p>(2) ผู้รับใบอนุญาตซื้อแร่หรือตัวแทนซึ่งได้จดทะเบียนไว้ต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่</p> <p>(3) ผู้รับใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อย</p>	

<p>(7) การครอบครองแร่หรือขนแร่เพื่อการศึกษาหรือวิจัยของสถาบันวิจัยเอกชนที่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดี ส่วนราชการองค์การของรัฐ หรือสถาบันการศึกษา</p> <p>(8) การครอบครองแร่หรือขนแร่ในสภาพวัตถุสำเร็จที่เป็นเครื่องใช้ เครื่องประดับปฏิมากรรมหรือผลผลิตจากกรรมวิธีของโลหกรรมหรืออุตสาหกรรม</p> <p>(9) แร่ที่ได้รับใบอนุญาตขนแร่ให้ขนมาเก็บในสถานที่เก็บแร่ตามใบอนุญาตตั้งสถานที่เก็บแร่</p> <p>(10) การขนโลหะที่ได้มาจากโลหกรรม เว้นแต่เป็นการขนออกจากเขตโลหกรรมและเป็นชนิดแร่ที่อยู่ในความควบคุมตามมาตรา 78</p>	<p>หรือเป็นเจ้าของซึ่งแร่ที่ได้มาจากผู้รับใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อย</p> <p>(4) ผู้รับใบอนุญาตตร้อนแร่</p> <p>(5) ผู้รับอนุญาตจากอธิบดีในกรณีพิเศษเฉพาะครั้งที่ขายนั้น หรือ</p> <p>(6) ผู้ขายโลหะที่ได้จากโลหกรรม</p> <p>มาตรา 105</p> <p>ห้ามมิให้ผู้ใดมีแร่ไว้ในครอบครองแต่ละชนิดเกินสองกิโลกรัม เว้นแต่</p> <p>(1) เป็นแร่ที่ได้รับใบอนุญาตมีแร่ไว้ในครอบครองหรือเป็นแร่ที่ได้รับการยกเว้นตามมาตรา ๑๐๓ ทวิ</p> <p>(2) เป็นแร่ที่ได้มาจากการสำรวจแร่เพื่อนำไปวิเคราะห์หรือวิจัยไม่เกินปริมาณที่กำหนดไว้ในอาชญาบัตร</p> <p>(3) เป็นแร่ที่ได้มาจากการทำเหมืองในเขตเหมืองแร่ที่เก็บแร่นั้นไว้</p> <p>(4) เป็นแร่ที่ได้รับใบอนุญาตขนแร่ให้ขนมาเก็บในสถานที่เก็บแร่ตามใบอนุญาตตั้งสถานที่เก็บแร่</p> <p>(5) เป็นแร่ที่อยู่ในระหว่างขนแร่ตามใบอนุญาตขนแร่หรือเป็นแร่ที่อยู่ในสถานที่พักแร่ตามที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตขนแร่</p> <p>(6) เป็นแร่ในสถานที่ซื้อแร่ซึ่งแร่นั้นได้มาตามเอกสารที่กำหนดไว้ในมาตรา ๙๘</p> <p>(7) เป็นแร่ที่ได้รับใบอนุญาตขนแร่ให้ขนมาแต่งแร่หรือประกอบโลหกรรมในเขตแต่งแร่ หรือเขตโลหกรรมนั้น</p> <p>(8) เป็นแร่ที่ได้มาตามใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อยหรือใบอนุญาตตร้อนแร่ หรือได้มาตาม (๓)วรรคสอง ของมาตรา ๙๒</p> <p>(9) เป็นแร่ที่มีไว้ในครอบครองเพื่อการศึกษาหรือวิจัยของสถาบันวิจัย</p>	
--	---	--

ยเอกชนที่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดี ส่วนราชการ องค์การของรัฐ
 หรือสถาบันการศึกษา

(10) เป็นแร่ที่อธิบดีอนุญาตเป็นหนังสือให้มีไว้ในครอบครองเป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย หรือ

(11) เป็นแร่ในสภาพวัตถุสำเร็จรูปที่เป็นเครื่องใช้ เครื่องประดับ
 ปริมาณ หรือผลผลิตจากกรรมวิธีของโลหกรรม หรืออุตสาหกรรม

(12) เป็นแร่ที่ได้รับใบอนุญาตขนแร่ให้ขนไปฝากไว้ ณ
 สถานที่ฝากแร่ตามมาตรา ๑๐๓ ตี

มาตรา 108 ห้ามมิให้ผู้ใดขนแร่ในที่ใด เว้นแต่

(1) เป็นแร่ที่ได้รับใบอนุญาตขนแร่
 หรือเป็นแร่ที่ได้รับการยกเว้นตามมาตรา ๑๐๓ ทวิ

(2) เป็นแร่ที่ได้รับมาจากการสำรวจแร่เพื่อนำไปวิเคราะห์หรือวิจัยไม่
 เกินปริมาณที่กำหนดไว้ในอาชญาบัตร

(3) เป็นการขนแร่ในเขตเหมืองแร่ เขตแต่งแร่ เขตโลหกรรม
 ภายในสถานที่ซื้อแร่ตามใบอนุญาตซื้อแร่ สถานที่เก็บแร่ หรือสถานที่พักแร่

(4) ในกรณีขนแร่ของผู้รับใบอนุญาตชุดหาแร่รายย่อย
 หรือผู้รับใบอนุญาตร่องแร่ หรือผู้รับใบอนุญาตซื้อแร่นอกสถานที่

(5) เป็นแร่ของเจ้าของแร่ ซึ่งแร่ดังกล่าวได้มาตาม (๑) หรือ (๓) วรรคสอง
 ของมาตรา ๙๒

(6) เป็นแร่ที่ขนแต่ละชนิดไม่เกินสองกิโลกรัม

(7) เป็นแร่เพื่อการศึกษาหรือวิจัยของสถานวิจัยของเอกชนที่ได้รับ
 อนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดี ส่วนราชการ องค์การของรัฐ

	<p>หรือสถาบันการศึกษา</p> <p>(8) เป็นแร่ในสภาพวัตถุสำเร็จรูปที่เป็นเครื่องใช้ เครื่องประดับ ปฏิมากรรม หรือผลผลิตจากกรรมวิธีของอุตสาหกรรม</p> <p>(9) เป็นแร่ที่อธิบดีอนุญาตเป็นหนังสือให้ชนเป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย หรือ</p> <p>(10) เป็นโลหะที่ได้จากโลหกรรม</p> <p>นอกจากเป็นการขนออกจากเขตโลหกรรม</p>	
<p>ร่างมาตรา 81 การซื้อแร่ การขายแร่ การครอบครองแร่ การเก็บแร่ และการขนแร่ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในประกาศกระทรวง</p> <p>ในกรณีที่เห็นสมควรเพื่อประโยชน์ในการควบคุมกำกับดูแลการค้าแร่ค่าภาคหลวงแร่ให้ถูกต้องครบถ้วน</p> <p>อธิบดีโดยความเห็นชอบของปลัดกระทรวงมีอำนาจออกประกาศกำหนดให้ ผู้ซื้อ ผู้ขาย ผู้ครอบครอง ผู้เก็บ ผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่ ผู้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรม หรือผู้ใช้แร่ ต้องรายงานการซื้อ การขาย การครอบครอง การเก็บ การแต่งแร่ การประกอบโลหกรรม หรือการใช้แร่ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดก็ได้</p>		
<p>ร่างมาตรา 82 ใบอนุญาตตามมาตรา 79 ให้ใช้ได้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินห้าปีนับแต่วันออก</p>	<p>มาตรา 93 วรรคสาม ใบอนุญาตซื้อแร่ให้มีอายุเพียงวันที่ ๓๑ ธันวาคมของปีที่ยอก</p> <p>มาตรา 102 วรรคสาม ใบอนุญาตตั้งสถานที่เก็บแร่ให้มีอายุเพียงวันที่ ๓๑ ธันวาคมของปีที่ยอก</p>	

	<p align="center">มาตรา 106 วรรคสาม</p> <p>ใบอนุญาตมี래ไว้ในครอบครองให้มีอายุเพียงวันที่ ๓๑ ธันวาคมของปีที่ยื่นออก</p>	
<p>ร่างมาตรา 83 ในกรณีที่ใบอนุญาตครอบครองแร่นั้นอายุและไม่ได้ยื่นขอต่ออายุตาม หลักเกณฑ์ที่กำหนดในประกาศกระทรวงหรือไม่ได้รับอนุญาตให้ต่ออายุ ใบอนุญาต ให้แร่นั้นตกเป็นของแผ่นดินทั้งสิ้น แร่ที่ตกเป็นของแผ่นดินตามวรรคหนึ่ง</p> <p>ให้อธิบดีมีอำนาจจัดการขายหรือจำหน่ายหรือนำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางราชการ แล้วแต่เห็นสมควร</p> <p>ผู้ซื้อแร่ที่ตกเป็นของแผ่นดินตามวรรคหนึ่ง</p> <p>ให้ขออนุญาตครอบครองแร่นั้นเป็นกรณีพิเศษ เฉพาะราย และเมื่อประสงค์จะขายให้ขออนุญาตขนแร่และขายแร่นั้นเป็นกรณีพิเศษ เฉพาะครั้งนั้นตาม 79 (2)</p> <p>ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการขายหรือจำหน่ายของกลางตามมาตรา 172 หรือการนำไปใช้ประโยชน์อย่างอื่นตามมาตรา 138 (2) มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>		
<p>ร่างมาตรา 84 เพื่อประโยชน์ในความมั่นคงทางเศรษฐกิจ การคุ้มครองสิ่งแวดล้อม หรือความปลอดภัยของสาธารณชน รัฐมนตรีอาจออกประกาศกำหนด ดังนี้</p> <p>(1) ชนิดและสภาพแร่ที่ห้ามนำเข้ามาในราชอาณาจักร หรือส่งออกนอกราชอาณาจักร</p> <p>(2) ชนิดและสภาพแร่ที่ต้องขออนุญาตนำเข้าในราชอาณาจักร หรือส่งออกนอกราชอาณาจักร</p>	<p>มาตรา 128</p> <p>การนำเข้าหรือการส่งออกนอกราชอาณาจักรซึ่งแร่ชนิดใด ในสภาพอย่างใด ปริมาณเท่าใด จะให้อยู่ในความควบคุมตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ให้กำหนดโดยกฎกระทรวง</p> <p>มาตรา 129</p> <p>ห้ามมิให้ผู้ใดนำเข้าหรือส่งออกนอกราชอาณาจักรซึ่งแร่ที่อยู่ในความควบคุม</p>	

<p>(3) ชนิด สภาพ และปริมาณแร่ที่ต้องแจ้งการนำเข้ามาในราชอาณาจักรหรือส่งออกนอกราชอาณาจักร</p> <p>บทบัญญัติในวรรคหนึ่ง (1) มิให้ใช้บังคับแก่แร่ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อนำไปวิเคราะห์หรือวิจัย แต่ได้รับอนุญาตจากอธิบดี อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายเป็นผู้ออกใบอนุญาตหรือรับแจ้งการนำแร่เข้ามาในราชอาณาจักรหรือส่งแร่ส่งออกนอกราชอาณาจักร</p> <p>หลักเกณฑ์และวิธีการขออนุญาต ระยะเวลาที่อนุญาต หรือการแจ้งการนำแร่เข้ามาในราชอาณาจักรหรือส่งแร่ส่งออกนอกราชอาณาจักร ให้เป็นไปตามที่อธิบดีกำหนด</p>	<p>ตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตนำแร่เข้าในราชอาณาจักรหรือใบอนุญาตส่งแร่ส่งออกนอกราชอาณาจักร</p> <p>มาตรา 130</p> <p>ผู้ใดประสงค์จะนำเข้าหรือส่งออกนอกราชอาณาจักรซึ่งแร่ที่อยู่ในความควบคุมตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่*</p> <p>อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายเป็นผู้ออกใบอนุญาตนำแร่เข้าในราชอาณาจักร หรือใบอนุญาตส่งแร่ส่งออกนอกราชอาณาจักร</p> <p>และจะกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ในใบอนุญาตก็ได้</p> <p>เงื่อนไขตามวรรคสองจะกำหนดให้รวมถึงวิธีการซื้อขายและการใช้แร่ที่จะนำเข้าหรือจะส่งออกนอกราชอาณาจักรด้วยก็ได้</p>	
<p>ร่างมาตรา 85 ในกรณีที่ผู้นำแร่เข้ามาในราชอาณาจักร</p> <p>ประสงค์จะนำแร่ขึ้นไปแต่งหรือประกอบ โลหกรรม จะต้องปฏิบัติตามส่วนที่ 3 หรือส่วนที่ 4 ของหมวดนี้ และอธิบดีมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการควบคุมการขนส่งการจัดเก็บ ตามชนิดและสภาพของแร่ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรก็ได้</p>		
<p>ส่วนที่ 2</p> <p>การแต่งแร่</p>		
<p>ร่างมาตรา 86 ห้ามมิให้ผู้ใดแต่งแร่</p> <p>เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย</p> <p>หรือเป็นผู้ถือประทานบัตรซึ่งแต่งแร่ภายในเขตประทานบัตร</p>	<p>มาตรา 114 ห้ามมิให้ผู้ใดแต่งแร่</p> <p>เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่*</p> <p>หรือเป็นผู้ถือประทานบัตรชั่วคราว</p>	

<p>ใบอนุญาตให้ใช้ได้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต แต่มีให้กำหนดเกินสิบปีนับแต่วันออก</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย และสุขภาพอนามัยของประชาชน พืช สัตว์ และสิ่งของ อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายอาจกำหนดเงื่อนไขใดๆ ตามที่เห็นสมควรไว้ในใบอนุญาตด้วยก็ได้</p>	<p>หรือผู้ถือประทานบัตรซึ่งแต่งแร่ภายในเขตเหมืองแร่</p> <p>ให้นำมาตรา ๑๑๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>มาตรา 115 ผู้ใดประสงค์จะขอรับใบอนุญาตแต่งแร่ ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่*</p> <p>เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่*เป็นผู้ออกใบอนุญาตแต่งแร่และจะกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ไว้ในใบอนุญาตก็ได้</p> <p>ใบอนุญาตแต่งแร่ให้มีอายุตามที่กำหนดในใบอนุญาตแต่ไม่เกินสามปีนับแต่วันออก และจะต่ออายุก็ได้ครั้งละไม่เกินสามปีนับแต่วันต่อ</p> <p>ผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตแต่งแร่นั้น</p>	
<p>ร่างมาตรา 87 ก่อนเริ่มการแต่งแร่</p> <p>ให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งเป็นหนังสือให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน และต้องนำพนักงานเจ้าหน้าที่ไปตรวจสอบ และเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายแล้วก็ให้ดำเนินการแต่งแร่ได้</p> <p>ให้ผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่รายงานการแต่งแร่ให้ถูกต้องตามความเป็นจริงตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนด</p>		
<p>ร่างมาตรา 88 การขยายหรือลดเขตแต่งแร่</p> <p>หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งแร่ การเปลี่ยนแปลงแผนผังและกรรมวิธีการแต่งแร่ การหยุดแต่งแร่ชั่วคราว การแจ้งแต่งแร่ใหม่</p>		

<p>การเลิกแต่งตั้ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนด</p>		
<p>ร่างมาตรา 89 ในการแต่งตั้ง ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตแต่งตั้งกระทำหรือละเว้นกระทำการใดอันน่าจะเป็นเหตุให้แรมีพิษหรือสิ่งใดที่มีพิษก่อให้เกิดอันตรายแก่บุคคล สัตว์ พืช หรือทรัพย์สิน</p>	<p>มาตรา 116 ในการแต่งตั้ง ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตแต่งตั้งกระทำหรือละเว้นกระทำการใดอันน่าจะเป็นเหตุให้แรมีพิษ หรือสิ่งอื่นที่มีพิษก่อให้เกิดอันตรายแก่บุคคล สัตว์ พืช หรือทรัพย์สิน</p>	
<p>ส่วนที่ 3 การประกอบโลหกรรม</p>		
<p>ร่างมาตรา 90 การประกอบโลหกรรมแร่ชนิดใด ปริมาณการผลิตขนาดใด และโดยกรรมวิธีใด จะให้อยู่ในความควบคุมตามพระราชบัญญัตินี้ให้กำหนดโดยประกาศกระทรวง</p>	<p>มาตรา 120 การประกอบโลหกรรมแร่ชนิดใด ปริมาณการผลิตขนาดใด และโดยกรรมวิธีใด จะให้อยู่ในความควบคุมตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กำหนดโดยกฎกระทรวง</p>	
<p>ร่างมาตรา 91 ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบโลหกรรมที่อยู่ในความควบคุมตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่ผู้ถือประทานบัตรซึ่งประกอบโลหกรรมภายในเขตประทานบัตรและผู้ประกอบโลหกรรมที่กำหนดยกเว้นโดยประกาศกระทรวง</p>	<p>มาตรา 121 ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบโลหกรรมที่อยู่ในความควบคุมตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรม ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่ผู้ประกอบโลหกรรมที่กำหนดยกเว้นโดยกฎกระทรวง มาตรา 122 ผู้ใดประสงค์จะขอรับใบอนุญาตประกอบโลหกรรม ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่* อธิบดีเป็นผู้ออกใบอนุญาตประกอบโลหกรรม</p>	

<p>ใบอนุญาตให้ใช้ได้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต แต่มีให้กำหนดเกินสิบปีนับแต่วันออก</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย และสุขภาพอนามัยของประชาชน พืช สัตว์ และสิ่งของ อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายอาจกำหนดเงื่อนไขใดๆตามที่เห็นสมควรไว้ ในใบอนุญาตด้วยก็ได้</p>	<p>และจะกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ในใบอนุญาตก็ได้</p> <p>ใบอนุญาตประกอบโลหกรรมให้มีอายุตามที่กำหนดในใบอนุญาต แต่ไม่เกินยี่สิบห้าปีนับแต่วันออก และจะต่ออายุก็ได้แต่ต้องกำหนดเวลาไม่เกินยี่สิบห้าปีนับแต่วันต่อ</p>	
<p>ร่างมาตรา 92 ก่อนเริ่มประกอบโลหกรรม ให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งเป็นหนังสือให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายทราบล วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวันและต้องนำพนักงานเจ้าหน้าที่ไปตรวจสอบ และเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายแล้วก็ ให้ดำเนินการประกอบโลหกรรมได้ ให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรมรายงานการประกอบโลหกรรมให้ถูกต องตามความเป็นจริงตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนด</p>		
<p>ร่างมาตรา 93 การขยายหรือลดเขตโลหกรรม หลักเกณฑ์และวิธีการประกอบโลหกรรม การเปลี่ยนแปลงแผนผังและกรรมวิธีการประกอบโลหกรรม การหยุดประกอบโลหกรรมชั่วคราว การแจ้งประกอบโลหกรรมใหม่ การเลิกประกอบโลหกรรม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนด</p>		

<p>ร่างมาตรา 94 ในการประกอบโลหกรรม</p> <p>ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรมกระทำหรือละเว้นกระทำการใดอันน่าจะเป็นเหตุให้แร่ที่มีพิษหรือสิ่งอื่นใดที่มีพิษก่อให้เกิดอันตรายแก่บุคคล สัตว์ พืช หรือทรัพย์สิน</p>	<p>มาตรา 123 ในการประกอบโลหกรรม</p> <p>ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรมกระทำหรือละเว้นกระทำการใดอันน่าจะเป็นเหตุให้แร่ที่มีพิษ หรือสิ่งอื่นที่มีพิษก่อให้เกิดอันตรายแก่บุคคล สัตว์ พืช หรือทรัพย์สิน</p>	
<p>ส่วนที่ 4</p> <p>การต่ออายุและการโอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจแร่</p> <p>ใบอนุญาตแต่งแร่ และใบอนุญาตประกอบโลหกรรม</p>		
<p>ร่างมาตรา 95 ผู้รับใบอนุญาตซื้อแร่</p> <p>ผู้รับใบอนุญาตครอบครองแร่ ผู้รับใบอนุญาตตั้งสถานที่เก็บแร่</p> <p>ผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่ ผู้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรม</p> <p>ประสงค์ที่จะขอต่ออายุใบอนุญาต จะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้วให้ถือว่ามีฐานะเสมือนผู้ได้รับใบอนุญาตและให้ประกอบกิจการต่อไปจนกว่าอธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตนั้น</p> <p>ใบอนุญาตแต่งแร่และใบอนุญาตประกอบโลหกรรมให้ต่ออายุได้ครั้งละไม่เกินสิบปีนับแต่วันต่อ</p> <p>ใบอนุญาตประกอบธุรกิจแร่ให้ต่ออายุได้ครั้งละไม่เกินห้าปีนับแต่วันต่อ</p> <p>หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจแร่ ใบอนุญาตแต่งแร่และใบอนุญาตประกอบโลหกรรมให้เป็นไปตามที่อธิบดีกำหนด</p>	<p>มาตรา 115 วรรคสาม ใบอนุญาตแต่งแร่ให้มีอายุตามที่กำหนดในใบอนุญาตแต่ไม่เกินสามปีนับแต่วันออก และจะต่ออายุก็ได้ครั้งละไม่เกินสามปีนับแต่วันต่อ</p> <p>มาตรา 122 วรรคสาม ใบอนุญาตประกอบโลหกรรมให้มีอายุตามที่กำหนดในใบอนุญาต แต่ไม่เกินยี่สิบห้าปีนับแต่วันออก และจะต่ออายุก็ได้แต่ต้องกำหนดเวลาไม่เกินยี่สิบห้าปีนับแต่วันต่อ</p>	<p>หมดอายุก็ควรหมดเลย</p> <p>แม้ว่าจะยื่นคำขอต่อใบอนุญาตแล้วก็ตาม</p> <p>จะสามารถทำต่อได้เมื่อได้รับใบอนุญาตต่อแล้ว</p>

<p>ร่างมาตรา 96 ผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่หรือผู้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรม ประสงค์จะโอนใบอนุญาตให้แก่ผู้อื่น ให้ผู้รับใบอนุญาตและผู้จะรับโอนใบอนุญาตยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมาย</p> <p>การโอนใบอนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนด</p>		
<p>ร่างมาตรา 97 ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตในหมวดนี้ตาย ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกยื่นคำขอรับโอนใบอนุญาตโดยการตกทอดต่ออธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้รับใบอนุญาตตาย มิฉะนั้น ให้ถือว่าใบอนุญาตนั้นสิ้นผลเมื่อครบกำหนดเก้าสิบวันนั้น</p> <p>ในกรณีที่ทายาทคนหนึ่งคนใดหรือผู้จัดการมรดกยื่นคำขอรับโอนใบอนุญาตโดยการตกทอดภายในกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่งแล้ว ไม่ตัดสิทธิทายาทคนอื่นในการยื่นคำขอรับโอนใบอนุญาตดังกล่าว แต่จะต้องยื่นคำขอก่อนผู้ออกใบอนุญาตจะอนุญาตให้มีการรับโอนใบอนุญาตนั้น</p> <p>เมื่อได้ยื่นคำขอแล้ว ให้ทายาทดังกล่าวข้างต้นหรือผู้จัดการมรดกประกอบกิจการตามใบอนุญาตนั้นไปพลางก่อนได้</p> <p>จนกว่าอธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายจะมีคำสั่งแจ้งปฏิเสธการอนุญาต</p>	<p>มาตรา 97 ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตซื้อแร่ตาย ถ้าทายาทหรือผู้จัดการมรดกประสงค์จะซื้อแร่ต่อไปตามใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอซื้อแร่ตามใบอนุญาตของผู้ตายภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันผู้รับใบอนุญาตตาย พร้อมกับแสดงสิทธิในการรับมรดกหรือจัดการมรดกนั้น</p> <p>เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่มีอำนาจสั่งอนุญาตให้ผู้ยื่นคำขอซื้อแร่ต่อไปตามใบอนุญาตนั้นได้</p> <p>ในกรณีที่ทายาท หรือผู้จัดการมรดกได้ยื่นคำขอซื้อแร่ตามใบอนุญาตของผู้ตายภายในกำหนดดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ก็ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกนั้นซื้อแร่ต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่สั่งไม่อนุญาต ถ้าไม่มีทายาท หรือผู้จัดการมรดก ยื่นคำขอซื้อแร่ตามใบอนุญาตของผู้ตายภายในกำหนดดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ใบอนุญาตซื้อแร่นั้นเป็นอันสิ้นอายุนับแต่วันครบกำหนดสามสิบวันจากวันที่ผู้รับใบอนุญาตตาย</p> <p>ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตซื้อแร่ถูกศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ</p>	

	<p>ให้นำความในสองวรรคก่อนมาใช้บังคับแก่ผู้อนุญาตโดยอนุโลม</p> <p>ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตซื้อแร่ซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาถูกศาลพิพากษาให้ล้มละลาย ใบอนุญาตซื้อแร่นั้นเป็นอันสิ้นอายุ</p> <p>ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตซื้อแร่เป็นนิติบุคคล และสภาพนิติบุคคลสิ้นสุดลง ใบอนุญาตซื้อแร่นั้นเป็นอันสิ้นอายุ</p> <p>มาตรา 107 ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตมีแร่ไว้ในครอบครองตาย ให้ถือว่าผู้มีแร่นั้นไว้ในครอบครองเป็นผู้รับใบอนุญาตมีแร่ไว้ในครอบครองตามใบอนุญาตนั้นต่อไปจนกว่าใบอนุญาตสิ้นอายุ</p>	
<p align="center">หมวด 8 การบริหารจัดการแร่ในพื้นที่พิเศษ</p>		
<p>ร่างมาตรา 98 เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการสำรวจ การทดลอง การศึกษา หรือการวิจัยเกี่ยวกับแร่ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดพื้นที่ใดๆ ให้เป็นเขตสำหรับดำเนินการสำรวจ การทดลอง การศึกษา หรือการวิจัยเกี่ยวกับแร่ได้</p> <p>ภายในเขตที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ผู้ใดจะยื่นคำขออาชญาบัตร หรือประทานบัตรไม่ได้ เว้นแต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเห็นสมควรให้ยื่นคำขอได้เป็นกรณีพิเศษโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>ให้ประกาศในวรรคหนึ่งมีผลใช้บังคับไม่เกินห้าปีถัดจากวัน</p>	<p>มาตรา 6 ทวิ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการสำรวจ การทดลอง การศึกษา หรือการวิจัยเกี่ยวกับแร่</p> <p>ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดพื้นที่ใด ๆ ให้เป็นเขตสำหรับดำเนินการสำรวจ การทดลอง การศึกษา หรือการวิจัยเกี่ยวกับแร่ได้</p> <p>ภายในเขตที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ผู้ใดจะยื่นคำขออาชญาบัตร ประทานบัตรชั่วคราว หรือประทานบัตรไม่ได้</p> <p>เว้นแต่ในกรณีที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเห็นสมควรให้ยื่นคำขอได้เป็นกรณีพิเศษโดย</p>	

<p>ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เว้นแต่เมื่อหมดความจำเป็นที่จะใช้เขตพื้นที่เพื่อประโยชน์ดังกล่าว ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกาศยกเลิกในราชกิจจานุเบกษา</p>	<p>ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อหมดความจำเป็นที่จะใช้เขตพื้นที่เพื่อประโยชน์ดังกล่าว ตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมประกาศยกเลิกในราชกิจจานุเบกษา</p>	
<p>ร่างมาตรา 99 เพื่อประโยชน์แก่เศรษฐกิจของประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้พื้นที่ใดเป็นเขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมืองได้เป็นอันดับแรกก่อนการสงวนหวงห้าม เพื่อใช้ประโยชน์อย่างอื่นในพื้นที่นั้น โดยพื้นที่ที่จะกำหนดให้เป็นเขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมืองแร่ได้ต้องเป็นพื้นที่ดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (1) มีแหล่งแร่อุดมสมบูรณ์และมูลค่าทางเศรษฐกิจสูง (2) มีเขตพื้นที่ตามกฎหมายเฉพาะเรื่องห้ามการเข้าใช้ประโยชน์ใดๆ โดยเด็ดขาด รวมถึงพื้นที่ตามกฎหมายว่าด้วยเขตปลอดภัยและความมั่นคงแห่งชาติ 	<p>มาตรา 6 จัตวา เพื่อประโยชน์แก่เศรษฐกิจของประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม*โดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดพื้นที่ใดที่มี ไซแหล่งดินน้ำหรือป่าน้ำขั้วซึม (การต่อสู้หลัก) ที่ได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่ามีแหล่งแร่อุดมสมบูรณ์ และมีมูลค่าทางเศรษฐกิจสูงให้เป็นเขตแหล่งแร่เพื่อออกประทานบัตรชั่วคราวหรือประทานบัตรได้เป็นอันดับแรกก่อนการสงวนหวงห้ามหรือใช้ประโยชน์อย่างอื่นในที่ดินในพื้นที่นั้น แต่ทั้งนี้ให้คำนึงถึงผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมด้วย</p>	<p>ม. 6 จัตวา ทับพื้นที่ชุ่มน้ำแทบทุกแปลง (จ.เลย)</p> <p>เฉือนพื้นที่สงวนออกไปเลย หากพบว่าพื้นที่นั้นเป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพแร่สมบูรณ์ -- ไม่ได้กำหนดกระบวนการประเมินมูลค่า</p>
<p>ร่างมาตรา 100 รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ มีอำนาจนำพื้นที่ตามประกาศตามมาตรา 98 หรือตามมาตรา 99 หรือพื้นที่อื่นใดที่มีศักยภาพแหล่งแร่ มาประกาศให้มีการประมูลแหล่งแร่ในพื้นที่ดังกล่าวเพื่อให้ผู้ชนะการประมูลได้สิทธิในการสำรวจแร่และทำเหมืองในพื้นที่นั้น</p> <p>หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขในการประมูล และการยกเลิกการประมูล ตลอดจนการให้ผลประโยชน์ตอบแทนแก่รัฐ ให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงซึ่งออกโดยรัฐมนตรีตามคำแนะนำ ของคณะกรรมการ ให้</p>		

<p>ประกาศกระทรวงตามวรรคสองกำหนดสัดส่วนของผลประโยชน์ตอบแทนแก่รัฐที่จะแบ่งให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นที่ตั้งของเขตพื้นที่การทำเหมืองและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อาจจะได้รับผลกระทบจากการทำเหมืองด้วย คำขออาชญาบัตรหรือคำขอประทานบัตรที่ได้ยื่นไว้ในพื้นที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นคำขอที่ไม่อาจอนุญาตได้ และให้จำหน่ายคำขอดังกล่าวออกจากทะเบียนคำขอ เว้นแต่ในกรณี คำขอนั้นทับพื้นที่ตามวรรคหนึ่งบางส่วน ให้ส่วนที่ไม่ทับยังคงดำเนินการเพื่อการอนุญาตหรือไม่อนุญาตคำขอนั้นต่อไปได้</p>		
<p>ร่างมาตรา 101 เมื่อมีความจำเป็นที่จะต้องควบคุมการทำเหมือง การ การซื้อแร่ การขายแร่ การมีแร่ไว้ในครอบครอง การเก็บแร่ การแต่งแร่ หรือการประกอบโลหกรรม เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปราม การลักลอบ ทำเหมืองหรือลักลอบส่งแร่ ออกนอกราชอาณาจักร หรือเพื่อประโยชน์เกี่ยวกับความมั่นคง ในทาง เศรษฐกิจ การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม และความปลอดภัยของ ประเทศ หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอื่น รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนด ให้ท้องที่หนึ่งท้องที่ใด รวมทั้งส่วนหนึ่งส่วนใดของน่านน้ำ ไทย หรือบริเวณที่ประเทศไทยมีสิทธิอธิปไตย เป็นเขตควบคุมแร่ โดยจะกำหนดเป็นเขตควบคุมแร่สำหรับแร่ชนิดหนึ่งชนิดใดหรือ หลายชนิดก็ได้</p> <p>ประกาศของรัฐมนตรีตามวรรคหนึ่งอาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือมาตรการต่าง ๆ ที่ผู้ถืออาชญาบัตร ผู้ถือประทานบัตร หรือผู้ ประกอบธุรกิจแร่ ต้องปฏิบัติ รวมทั้งระยะเวลาในการใช้หลักเกณฑ์</p>	<p>มาตรา ๙ จัตวา เมื่อมีความจำเป็นที่จะต้องควบคุมการทำเหมือง การแต่งแร่ การซื้อแร่ การขายแร่ หรือการมีแร่ไว้ในครอบครอง เพื่อประโยชน์ ในการป้องกันและปราบปรามการลักลอบทำเหมือง หรือลักลอบส่งแร่ ออก นอกราชอาณาจักร หรือเพื่อประโยชน์เกี่ยวกับความมั่นคงในทางเศรษฐกิจ รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้ท้องที่หนึ่งท้องที่ใด รวมทั้งส่วนหนึ่งส่วนใดของน่านน้ำไทย เป็นเขตควบคุมแร่ โดยจะกำหนดเป็นเขตควบคุมแร่สำหรับแร่ชนิดหนึ่งชนิด ใด หรือหลายชนิดก็ได้</p> <p>เมื่อหมดความจำเป็นที่จะต้องมีเขตควบคุมแร่ตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรี ประกาศยกเลิกในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>มาตรา ๙ ฎ รัฐ ในเขตควบคุมแร่ ให้ผู้อำนวยการโดยความเห็นชอบ ของคณะกรรมการเขตควบคุมแร่ประจำเขตมีอำนาจหน้าที่กำหนดมาตรการ ในเรื่องดังต่อไปนี้</p> <p>(1) เรือขุดหาแร่</p>	

<p>วิธีการหรือมาตรการดังกล่าว การขยายระยะเวลาตามประกาศใน วรรคสอง ให้กระทำได้เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อหมดความจำเป็นที่จะต้องมีเขตควบคุมตามวรรคหนึ่งให้ รัฐมนตรีประกาศยกเลิกในราชกิจจานุเบกษา</p>	<p>(ก) กำหนดท้องที่ที่ห้ามมิให้ต่อหรือสร้างเรือซุดหาแร่ หรือ ประกอบหรือสร้างส่วนหนึ่งส่วนใดของเรือซุดหาแร่</p> <p>(ข) กำหนดท้องที่ที่ห้ามมิให้นำเรือซุดหาแร่เข้าไป เว้นแต่ จะได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ผู้อำนวยการ มอบหมาย</p> <p>(ค) กำหนดท้องที่ที่ห้ามมิให้ต่อเติม แก้ไข หรือซ่อมแซม เรือซุดหาแร่ เว้นแต่เป็นเรือที่ได้ปฏิบัติตาม (ข) แล้ว และเป็นการต่อเติมแก้ไข หรือซ่อมแซมเล็กน้อย ตามลักษณะและวิธีการที่ผู้อำนวยการกำหนด</p> <p>(ง) กำหนดลักษณะ ชนิด และขนาดของเครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องจักร หรืออุปกรณ์ สำหรับใช้ในการทำเหมืองหรือ แต่งแร่ที่ อนุญาตให้ใช้หรือติดตั้งไว้ในเรือซุดหาแร่</p> <p>(จ) กำหนดสภาพและคุณภาพของแร่ รวมทั้งปริมาณ สูงสุดของแร่ที่จะเก็บหรือมีไว้ในครอบครองในเรือซุดหาแร่ โดยจะกำหนดให้ แตกต่างกันตามขนาดและคุณภาพของเรือ และเงื่อนไขอื่น ๆ ตามที่ เห็นสมควรก็ได้</p> <p>(ฉ) กำหนดให้มีการจัดแจ้งประเภท ขนาด และสมรรถนะ ของเรือซุดหาแร่ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ตลอดจนกำหนดให้ เจ้าของหรือผู้ ครอบครองทำเครื่องหมายเพื่อแสดงประเภทเรือ ให้เป็นที่สังเกตเห็นได้จาก ภายนอก ทั้งนี้ ตามวิธีการและหลักเกณฑ์ที่ผู้อำนวยการกำหนด</p> <p>(ช) กำหนดเส้นทางการเดินเรือ ทำจอดเรือ และทำพักเรือ ของเรือซุดหาแร่</p> <p>(2) เขตเหมืองแร่ และเขตแต่งแร่</p> <p>(ก) กำหนดประเภทและสภาพของเครื่องมือ เครื่องใช้</p>	
---	---	--

เครื่องจักร หรืออุปกรณ์ สำหรับใช้ในการทำเหมือง หรือในการแต่งแร่ที่จะนำมาใช้ในเขตเหมืองแร่ หรือในเขตแต่งแร่

(ข) กำหนดสภาพและคุณภาพของแร่ รวมทั้งปริมาณสูงสุดของแร่ที่จะเก็บหรือมีไว้ในครอบครองในเขตเหมืองแร่ หรือในเขตแต่งแร่

(ค) กำหนดที่ตั้ง หรือสภาพของอาคาร หรือที่ซึ่งใช้ในการเก็บแร่ แต่งแร่ หรือมีแร่ไว้ในครอบครอง

(3) มาตรการอื่น ๆ

(ก) กำหนดเงื่อนไข และวิธีการในการขนแร่หรือเคลื่อนย้ายแร่ทั้งทางบกและทางน้ำ กำหนดเส้นทางของยานพาหนะที่ใช้ในการขนแร่หรือเคลื่อนย้ายแร่ ทำจุดและท่าพักยานพาหนะ ตลอดจนเวลาและระยะเวลาที่จะอนุญาตให้ทำการขนแร่หรือเคลื่อนย้ายแร่

(ข) กำหนดสภาพและคุณภาพของแร่ รวมทั้งปริมาณสูงสุดของแร่ที่ผู้ถือใบอนุญาต ผู้ถือประทานบัตร ผู้รับใบอนุญาต หรือผู้ได้รับหนังสืออนุญาต จะเก็บหรือมีไว้ในครอบครองตลอดจนเงื่อนไข หรือระยะเวลาที่บุคคลดังกล่าวจะเก็บหรือมีแร่ไว้ในครอบครอง

(ค) กำหนดให้ผู้ถือใบอนุญาต ผู้ถือประทานบัตร ผู้รับใบอนุญาต หรือผู้ได้รับหนังสืออนุญาต ทำบัญชีและหรือทำรายงาน เกี่ยวกับปริมาณแร่ที่เก็บหรือมีไว้ในครอบครอง ทั้งนี้ ตามแบบ หลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่ผู้อำนวยการกำหนด

(ง) กำหนดสถานที่ตั้ง หรือสภาพของอาคารหรือสถานที่ที่ใช้ในการเก็บแร่ พักแร่ หรือมีแร่ไว้ในครอบครอง ของผู้รับใบอนุญาตตั้งสถานที่เก็บแร่ผู้รับใบอนุญาตซื้อแร่หรือผู้รับใบอนุญาตมีแร่ไว้ในครอบครอง

(จ) กำหนดให้เจ้าของ หรือผู้ครอบครองยานพาหนะที่ใช้

	<p>ในการชนแร่หรือเคลื่อนย้ายแร่ ต้องติดเครื่องหมายที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนดไว้ที่ยานพาหนะนั้น เพื่อแสดงให้เห็นบุคคลภายนอกเห็นได้ว่ายานพาหนะดังกล่าวกำลังใช้ในการชนแร่หรือเคลื่อนย้ายแร่ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้อำนวยการกำหนด</p> <p>การใช้อำนาจตามมาตรานี้ จะกำหนดโดยมีเงื่อนไขอย่างใด ๆ ก็ได้ แต่จะเห็นสมควรเมื่อมีการใช้อำนาจตามมาตรานี้ เงื่อนไขในการอนุญาตใด ๆ ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้อนุญาตไว้แล้วตาม พระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่น ให้ยังคงใช้บังคับได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อกำหนดตามมาตรานี้ เว้นแต่ผู้อำนวยการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการเขตควบคุมแร่ประจำเขตจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น</p> <p>ข้อกำหนดตามมาตรานี้ ให้ทำเป็นประกาศและปิดไว้ที่ศาลากลางจังหวัด ที่ว่าการอำเภอ และสำนักงานทรัพยากรธรณีแร่ประจำท้องที่ทุกแห่งที่อยู่ในเขตควบคุมแร่ ก่อนวันใช้บังคับไม่น้อยกว่าสามวัน และถ้าคณะกรรมการเขตควบคุมแร่ประจำเขตเห็นสมควรจะให้ประกาศในหนังสือพิมพ์รายวันที่มีจำหน่ายในท้องถิ่นตามระยะเวลาที่เห็นสมควรก็ได้ เว้นแต่เป็นกรณีจำเป็นเร่งด่วน ผู้อำนวยการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการเขตควบคุมแร่ประจำเขตจะให้ข้อกำหนดมีผลใช้บังคับทันทีที่ประกาศก็ได้</p>	
<p>ร่างมาตรา 102 ในเขตควบคุมแร่แต่ละเขตให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า คณะกรรมการเขตควบคุมแร่ประจำเขต ประกอบด้วยผู้อำนวยการเป็นประธานกรรมการ ผู้ว่าราชการจังหวัดที่มีเขตอำนาจอยู่ในเขตควบคุมแร่ ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้แทนกรมศุลกากร ผู้แทน</p>	<p>มาตรา ๙ เบญจ ในเขตควบคุมแร่แต่ละเขตให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า คณะกรรมการเขตควบคุมแร่ประจำเขต ประกอบด้วยผู้อำนวยการเป็นประธานกรรมการ ผู้ว่าราชการจังหวัดที่มีเขตอำนาจอยู่ในเขตควบคุมแร่ ผู้แทนกรมตำรวจ ผู้แทนกรมศุลกากร ผู้แทนกรมอัยการ ผู้แทน</p>	

<p>กองทัพบก ผู้แทนกองทัพเรือ เป็นกรรมการ และให้ผู้แทนกรม อุตสาหกรรมการพื้นฐานและการเหมืองแร่ เป็นกรรมการและเลขานุการ และเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่สำนักงานเขตควบคุม แร่ตั้งอยู่ เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ</p> <p>ในกรณีเขตควบคุมแร่ใดมีพื้นที่ครอบคลุมเกินหนึ่งจังหวัด ให้ส่วนราชการตามวรรคหนึ่งแต่งตั้งผู้แทนได้เขตละไม่เกินสองคน และให้คณะกรรมการแต่งตั้งผู้แทนกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการ เหมืองแร่ที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการคนหนึ่ง เป็นเลขานุการ</p> <p>ในการแต่งตั้งผู้แทนส่วนราชการตามวรรคหนึ่งและวรรค สอง ให้คำนึงถึงหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ได้รับการแต่งตั้งใน เขตพื้นที่ที่กำหนดเป็นเขตควบคุมแร่เป็นสำคัญ</p> <p>องค์ประชุม และระเบียบการประชุมของคณะกรรมการ เขตควบคุมแร่ประจำเขต ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการเขตควบคุม แร่ประจำเขตกำหนดโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี</p>	<p>กองทัพบก ผู้แทนกองทัพเรือ เป็นกรรมการ และให้ผู้แทนกรมอุตสาหกรรม พื้นฐานและการเหมืองแร่เป็นกรรมการ และเลขานุการ และเจ้าพนักงาน อุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ สำนักงานเขตควบคุมแร่ตั้งอยู่ เป็นกรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ</p> <p>ในกรณีที่เขตควบคุมแร่ใดมีพื้นที่ครอบคลุมเกินหนึ่งจังหวัด ให้ส่วน ราชการตามวรรคหนึ่งแต่งตั้งผู้แทนได้เขตละไม่เกินสองคน และให้ คณะกรรมการแต่งตั้งผู้แทนกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่*ที่ ได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการคนหนึ่ง เป็นเลขานุการ</p> <p>ในการแต่งตั้งผู้แทนส่วนราชการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้คำนึงถึง หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ได้รับการแต่งตั้งในเขตพื้นที่ที่กำหนดเป็นเขต ควบคุมแร่เป็นสำคัญ</p> <p>องค์ประชุม และระเบียบการประชุมของคณะกรรมการเขต ควบคุม แร่ประจำเขต ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการเขตควบคุมแร่ประจำเขต กำหนด โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี</p>	
<p>ร่างมาตรา 103 ให้คณะกรรมการเขตควบคุมแร่ประจำเขตมี อำนาจให้ความเห็นชอบในเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของ</p>	<p>มาตรา ๙ ๓ ให้คณะกรรมการเขตควบคุมแร่ประจำเขตมี อำนาจให้</p>	

<p>ผู้อำนวยการ ตามประกาศที่ออกตามมาตรา 101 วรรคสอง ตลอดจนให้คำปรึกษา หรือคำแนะนำแก่ ผู้อำนวยการในการปฏิบัติหน้าที่อื่นในเขตควบคุมแร่ คณะกรรมการเขตควบคุมแร่ ประจำเขตอาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาให้ ความเห็น หรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการเขตควบคุมแร่ ประจำเขตมอบหมายได้</p> <p>องค์ประชุมและระเบียบการประชุมของคณะกรรมการ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของ คณะกรรมการเขตควบคุมแร่ประจำเขต</p>	<p>ความเห็นชอบในเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการตาม มาตรา 9 อัญมณี ตลอดจนให้คำปรึกษา หรือคำแนะนำแก่ผู้อำนวยการ ในการปฏิบัติหน้าที่อื่นในเขตควบคุมแร่คณะกรรมการเขตควบคุมแร่ประจำ เขตอาจแต่งตั้ง คณะกรรมการเพื่อพิจารณาให้ความเห็น หรือปฏิบัติการ อย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการเขตควบคุมแร่ประจำเขตมอบหมายได้</p> <p>องค์ประชุม และระเบียบการประชุมของคณะกรรมการ ให้เป็นไปตามที่ คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการเขตควบคุมแร่ ประจำเขต</p>	
<p>ร่างมาตรา 104 ในเขตควบคุมแร่แต่ละเขต ให้รัฐมนตรี จัดตั้งสำนักงานเขตควบคุมแร่ขึ้นโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา และให้ รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง ผู้อำนวยการคนหนึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดที่ออกตาม มาตรา 101 วรรคสอง และมาตรา 105 เป็นผู้ควบคุม ดูแลรับผิดชอบ ในการปฏิบัติราชการของสำนักงานเขตควบคุมแร่ ในการนี้ จะให้มี รองผู้อำนวยการและ ผู้ช่วยผู้อำนวยการคนหนึ่งหรือหลายคนตามที่ รัฐมนตรี แต่งตั้งเมื่อได้ปรึกษาหารือกับคณะกรรมการเขตควบคุมแร่ ประจำเขตแล้ว เพื่อช่วยสั่งและปฏิบัติราชการตามที่ผู้อำนวยการ มอบหมายก็ได้</p> <p>ในกรณีที่ผู้อำนวยการไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองผู้อำนวยการที่มีอาวุโสสูงตามลำดับเป็นผู้รักษาการแทน และ ให้มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้อำนวยการ</p> <p>การแต่งตั้งผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ และผู้ช่วย ผู้อำนวยการตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการ</p>	<p>มาตรา 9 สัตต ในเขตควบคุมแร่แต่ละเขต ให้รัฐมนตรีจัดตั้ง สำนักงานเขตควบคุมแร่ขึ้นโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา และให้รัฐมนตรี โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งผู้อำนวยการคนหนึ่งมีอำนาจ หน้าที่ตามที่กำหนดในมาตรา 9 อัญมณี และมาตรา 9 นว เป็นผู้ควบคุมดูแล รับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักงานเขตควบคุมแร่ ในการนี้ จะให้มี รองผู้อำนวยการ และผู้ช่วยผู้อำนวยการคนหนึ่งหรือหลายคนตามที่รัฐมนตรี แต่งตั้งเมื่อได้ปรึกษาหารือกับคณะกรรมการเขตควบคุมแร่ประจำเขตแล้ว เพื่อช่วยสั่งและปฏิบัติราชการตามที่ผู้อำนวยการมอบหมายก็ได้</p> <p>ในกรณีที่ผู้อำนวยการไม่อยู่ หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รอง ผู้อำนวยการที่มีอาวุโสสูงตามลำดับเป็นผู้รักษาการแทน และให้มีอำนาจ หน้าที่เช่นเดียวกับผู้อำนวยการ</p> <p>การแต่งตั้งผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ และผู้ช่วยผู้อำนวยการตามวรรค หนึ่ง ให้แต่งตั้งจากเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง และให้ประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา</p>	

<p>ที่เกี่ยวข้องและให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p>		
<p>ร่างมาตรา 105 ในเขตควบคุมแร่ ให้ผู้อำนวยการและพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ผู้อำนวยการมอบหมายมีอำนาจ ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) เข้าไปในสถานที่ใด ๆ หรือในเครื่องมือเครื่องจักร หรือในยานพาหนะที่อยู่ในเขตควบคุมแร่ หรือ ที่จะเข้ามาในเขตควบคุมแร่เพื่อตรวจค้นได้ตลอดเวลา เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิด หรือจะกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(2) สั่งเจ้าของหรือผู้ควบคุมเครื่องมือหรือเครื่องจักรที่ใช้ในการทำเหมืองแร่ หรือยานพาหนะที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิด หรือจะกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้หยุด จอด หรือนำเครื่องมือเครื่องจักร หรือยานพาหนะไปยังที่หนึ่งใด เพื่อทำการตรวจค้นหรือให้ออกไปจากเขตควบคุมแร่</p> <p>(3) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบธุรกิจ ที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเกี่ยวข้องกับธุรกิจแร่โดย มีชอขบด้วยกฎหมาย ส่งบัญชีเอกสารหรือพยานหลักฐานอื่น เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(4) สั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ควบคุมเครื่องมือหรือเครื่องจักรที่ใช้ในการทำเหมืองแร่ หรือ ผู้ที่ฝ่าฝืนข้อกำหนดที่ออกตามประกาศมาตรา 101 วรรคสอง ปฏิบัติการตามกฎหมาย หรือตามข้อกำหนดภายในระยะเวลาที่</p>	<p>มาตรา 9 นว ในเขตควบคุมแร่ ให้ผู้อำนวยการและพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ผู้อำนวยการมอบหมายมีอำนาจ ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) เข้าไปในสถานที่ใด ๆ ในเรือขุดหาแร่ หรือในยานพาหนะที่อยู่ในเขตควบคุมแร่ หรือที่จะเข้ามาในเขตควบคุมแร่เพื่อตรวจค้นได้ตลอดเวลา เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิด หรือจะกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(2) สั่งเจ้าของหรือผู้ควบคุมเรือขุดหาแร่ หรือยานพาหนะที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิด หรือจะกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้หยุด จอด หรือนำเรือขุดหาแร่ หรือยานพาหนะไปยังที่หนึ่งใดเพื่อทำการตรวจค้น หรือให้ออกไปจากเขตควบคุมแร่</p> <p>(3) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบธุรกิจที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเกี่ยวข้องกับธุรกิจแร่โดยมีชอขบด้วยกฎหมาย ส่งบัญชีเอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(4) สั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ควบคุมเรือขุดหาแร่ หรือผู้ที่ฝ่าฝืนข้อกำหนดตามมาตรา 9 อัญฎุ ปฏิบัติการตามกฎหมาย หรือตามข้อกำหนดภายในระยะเวลาที่ผู้อำนวยการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ผู้อำนวยการมอบหมายกำหนด</p> <p>ถ้าเจ้าของหรือผู้ควบคุมเรือขุดหาแร่ หรือผู้ฝ่าฝืนข้อกำหนดตามมาตรา 9 อัญฎุ ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งที่ส่งการตาม (2) (3) หรือ(4) โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือบุคคลดังกล่าวกระทำความผิดซ้ำอีกภายในระยะเวลาที่</p>	

<p>ผู้อำนวยการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ผู้อำนวยการมอบหมายกำหนด</p> <p>ถ้าเจ้าของหรือผู้ควบคุมเครื่องมือหรือเครื่องจักรที่ใช้ในการทำเหมืองแร่หรือผู้ฝ่าฝืนข้อกำหนดที่ออกตามประกาศมาตรา 101 วรรคสอง ไม่ปฏิบัติ ตามคำสั่งที่สั่งการตาม (2) (3) หรือ (4) โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือบุคคลดังกล่าว กระทำความผิด ซ้ำอีกภายในระยะเวลาที่ผู้อำนวยการกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ เขตควบคุมแร่ ประจำเขต ให้ผู้อำนวยการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่สั่งยึดหรืออายัด เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องจักร เครื่องจักร อุปกรณ์ หรือแร่ ที่ใช้ หรือเก็บไว้ หรือมีไว้ในครอบครอง โดย มิชอบด้วยกฎหมาย หรือสั่งยึดหรืออายัดอาคาร สถานที่ หรือ ยานพาหนะ อันเป็นเครื่องมือหรือ เป็นสาเหตุแห่งการกระทำความผิดในทันที ทั้งนี้ เว้นแต่ ผู้อำนวยการโดยความเห็นชอบของ คณะกรรมการเขตควบคุมแร่ ประจำเขตจะพิจารณาเห็นว่า มีเหตุผลอันสมควรที่จะสั่งเป็นอย่างอื่น</p>	<p>ผู้อำนวยการกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการเขตควบคุมแร่ ประจำเขต ให้ผู้อำนวยการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่สั่งยึดหรืออายัดเรือขุดหาแร่ ส่วนใดส่วนหนึ่งของเรือขุดหาแร่ เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องจักร อุปกรณ์ หรือแร่ ที่ใช้หรือเก็บไว้หรือมีไว้ในครอบครองโดยมิชอบด้วยกฎหมาย หรือสั่งยึดหรืออายัดอาคาร สถานที่ หรือยานพาหนะ อันเป็นเครื่องมือหรือเป็นสาเหตุแห่งการกระทำความผิดในทันที ทั้งนี้ เว้นแต่ผู้อำนวยการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการเขตควบคุมแร่ประจำเขตจะพิจารณาเห็นว่า มีเหตุผลอันสมควรที่จะสั่งเป็นอย่างอื่น</p>	
<p>หมวด 9 การรังวัด</p>		
<p>ร่างมาตรา 106 เมื่อได้รับคำขออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ คำขออาชญาบัตรพิเศษ คำขอประทานบัตร คำขอใบอนุญาตแต่งแร่ คำขอใบอนุญาตโลหะกรรม หรือคำขออนุญาตทิ้งมูลดินทรายแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดเขตพื้นที่คำขอ โดยวิธีการรังวัดหรือวิธีอื่น ตาม หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามอธิบดี</p>	<p>มาตรา 34 วรรคหนึ่งและวรรคสอง เมื่อได้รับคำขออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ หรืออาชญาบัตรพิเศษแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่จะได้อำนาจกำหนดเขตพื้นที่อาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ หรืออาชญาบัตรพิเศษ การกำหนดเขตพื้นที่ดังกล่าวจะกระทำโดยการรังวัดหรือวิธีอื่นก็ได้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	

<p>กำหนด</p> <p>ในกรณีที่มีการกำหนดเขตโดยการรังวัด ให้ผู้ยื่นคำขอหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายนำรังวัดตามวัน เวลา และสถานที่ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดเป็นหนังสือ</p>	<p>ในกรณีที่มีการกำหนดเขตโดยการรังวัด ให้ผู้ยื่นคำขอหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายเป็นผู้นำรังวัดตามวัน เวลา และสถานที่ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดเป็นหนังสือ</p> <p>มาตรา47 เมื่อได้รับคำขอประทานบัตรแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่จะได้กำหนดเขตพื้นที่ประทานบัตร การกำหนดเขตพื้นที่ดังกล่าวจะกระทำโดยการรังวัดหรือวิธีอื่นก็ได้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>ในกรณีที่มีการกำหนดเขตโดยการรังวัด ให้ผู้ยื่นคำขอหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายเป็นผู้นำรังวัดตามวัน เวลา และสถานที่ ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดเป็นหนังสือ</p>	
<p>ร่างมาตรา 107 เพื่อประโยชน์แก่การรังวัด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่และคนงานของพนักงาน เจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในที่ดินของผู้มีสิทธิในที่ดิน หรือผู้ครอบครองในเวลากลางวันได้ แต่จะต้องแจ้งให้ผู้มีสิทธิในที่ดินหรือผู้ครอบครองทราบเสียก่อน และให้ผู้มีสิทธิในที่ดินหรือผู้ครอบครองที่ดิน นั้นอำนวยความสะดวกตามควรแก่กรณี</p> <p>ในกรณีต้องสร้างหมุดหลักฐานการแผนที่ในที่ของผู้ใดพนักงานเจ้าหน้าที่และคนงานของ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสร้างหมุด หลักฐานลงได้ตามความจำเป็น</p> <p>ในการรังวัด เมื่อมีความจำเป็นและโดยสมควรพนักงานเจ้าหน้าที่และคนงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจที่จะขุดดิน ตัด</p>	<p>มาตรา 48 เพื่อประโยชน์แก่การรังวัด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ และคนงานของพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในที่ดินของผู้มีสิทธิในที่ดินหรือผู้ครอบครองในเวลากลางวันได้ แต่จะต้องแจ้งให้ผู้มีสิทธิในที่ดินหรือผู้ครอบครองทราบเสียก่อน และให้ผู้มีสิทธิในที่ดินหรือผู้ครอบครองที่ดินนั้นอำนวยความสะดวกตามควรแก่กรณี</p> <p>ในกรณีต้องสร้างหมุดหลักฐานการแผนที่ในที่ของผู้ใด พนักงานเจ้าหน้าที่ และคนงานของพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสร้างหมุด หลักฐานลงได้ตามความจำเป็น</p> <p>ในการรังวัด เมื่อมีความจำเป็นและโดยสมควร พนักงานเจ้าหน้าที่</p>	

<p>ต้นไม้ หรือรานกิ่งไม้ หรือกระทำการอย่างอื่นแก่สิ่งทีกีดขวาง ต่อการ รั้งวัดได้เท่าที่จำเป็น ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงการที่จะให้เจ้าของได้รับ ความ เสียหายน้อยที่สุด</p> <p>ในกรณีการเข้าไปในที่ดินดังกล่าวเป็นเหตุให้เกิดความ เสียหาย ผู้มีสิทธิในที่ดิน ผู้ครอบครอง หรือผู้ทรงสิทธิอื่น ไดในที่ดิน นั้นมีสิทธิเรียกค่าเสียหายจากผู้ยื่นคำขอได้</p>	<p>และคนงานของพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจที่จะขุดดิน ตัดต้นไม้หรือรานกิ่งไม้ หรือกระทำการอย่างอื่นแก่สิ่งทีกีดขวางต่อการรั้งวัดได้เท่าที่จำเป็น ทั้งนี้ ให้ คำนึงถึงการที่จะให้เจ้าของได้รับความเสียหายน้อยที่สุด</p>	<p>กำหนดสิทธิไว้เพียงอย่างเดียวคือ สิทธิเรียกค่าเสียหาย ทำอย่างอื่นไม่ได้</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ให้อำนาจรัฐทำเพื่อประโยชน์เอกชน ● หลัก “รัฐละเมิดเท่าที่จำเป็น” ● หลัก “ความยินยอมของผู้ทรงกรรมสิทธิ์” <p>เช่น เมืองทองพิจิตร, เมืองทองคำอ.มวกเหล็ก จ.สระบุรี อ.เนืองมะปราง จ.พิจิตรโลก อ.สะหรอย จ.แพร่</p>
<p>ร่างมาตรา 108 การกำหนดเขตพื้นที่คำขอตามมาตรา 106 ให้ผู้อื่นคำขอเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย</p> <p>ในกรณีคำขอประทานบัตร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สร้าง หมุดหลักฐานการแผนที่หรือหลักหมายเขตเมืองแร่ให้ปรากฏ ชัดเจนและตรวจสอบได้ ถ้าหลักหมายเขตเมืองแร่หรือหมุด หลักฐานการแผนที่ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ทำไว้สูญหายหรือถูกทำลาย ให้ผู้ถือประทานบัตรแจ้งพนักงานเจ้าหน้าที่ทราบโดยพลันและต้อง รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการรั้งวัดทำหลักหมายเขตเมืองแร่หรือหมุด หลักฐานการแผนที่ใหม่</p>	<p>มาตรา 52 หลักหมายเขตเมืองแร่ หรือหมุดหลักฐานการแผนที่ที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำไว้ในกรรั้งวัดกำหนดเขตการทำเหมืองนั้น ถ้ามีการ สูญหายผู้ถือประทานบัตรมีหน้าที่ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นในการที่ จะต้องมีการรั้งวัดทำหลักหมายเขตเมืองแร่หรือหมุดหลักฐานการแผนที่ใหม่</p>	

<p>ในกรณีคำขอประทานบัตรไม่แจ้งตามวรรคสาม หากมีการทำเหมืองออกนอกเขตประทานบัตร ให้ถือว่าจงใจทำเหมืองออกนอกเขตประทานบัตร</p>		
<p>ร่างมาตรา 109 เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้จัดทำหลักหมายเขตเหมืองแร่ หรือ หมุดหลักฐาน การแผนที่ตามพระราชบัญญัตินี้ลงไว้ในที่ใด ห้ามมิให้ผู้ใดทำลาย ดัดแปลง เคลื่อนย้าย ถอน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจาก ผู้ออกประทานบัตรหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายแล้วแต่กรณี</p>	<p>มาตรา 14 เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้จัดทำหลักหมายเขตเหมืองแร่ หรือหมุดหลักฐานการแผนที่ตามพระราชบัญญัตินี้ลงไว้ในที่ใด ห้ามมิให้ผู้ใดทำลาย ดัดแปลง เคลื่อนย้าย ถอน หรือทำให้หลุด ซึ่งหลักหมายเขตเหมืองแร่ หรือหมุดหลักฐานการแผนที่นั้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่</p>	
<p>ร่างมาตร 110 ในกรณีที่จะต้องกำหนดเขตพื้นที่ คำขอตามมาตรา 106 โดยการรังวัดหรือวิธีอื่นใด อาจกำหนดให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการแทนได้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในประกาศกระทรวง</p>		
<p>หมวด 10 การยกคำขอ การแก้ไขเพิกถอนการอนุญาตหรือใบอนุญาต การแก้ไขเนื้อที่และเพิกถอนอาชญาบัตรหรือประทานบัตร การอุทธรณ์คำสั่ง และการออกใบแทน</p> <p>ส่วนที่ 1 การยกคำขอ</p>		
<p>ร่างมาตรา 111 อธิบดีมีอำนาจสั่งยกคำขออาชญาบัตร ผูกขาดสำรวจแร่ หรือคำขออาชญาบัตรพิเศษเสียได้เมื่อผู้ยื่นคำขอ</p>	<p>มาตรา 34 วรรคสาม อธิบดีมีอำนาจสั่งยกคำขออาชญาบัตร ผูกขาดสำรวจแร่ หรือคำขออาชญาบัตรพิเศษเสียได้ เมื่อผู้ยื่นคำขอ</p>	

<p>(1) ขาดนัดในการนำรังวัดโดยไม่มีเหตุอันสมควร</p> <p>(2) ละเลยเพิกเฉยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งในการดำเนินการตาม ความจำเป็นเพื่อออกอาชญาบัตรผูกขาด สํารวจแร่หรืออาชญาบัตรพิเศษ หรือ</p> <p>(3) กระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติบทหนึ่งบทใดในหมวด 3 หรือหมวด 4 หรือรู้เห็นเป็นใจในการกระทำเช่นนั้น</p>	<p>(1) ขาดนัดในการนำรังวัดตามวรรคสองโดยไม่มีเหตุอันสมควร</p> <p>(2) ละเลยเพิกเฉยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งในการดำเนินการตามความจำเป็นเพื่อออกอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ หรืออาชญาบัตรพิเศษ หรือ</p> <p>(3) กระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติบทหนึ่งบทใดในหมวด 3 หรือหมวด 4 หรือรู้เห็นเป็นใจในการกระทำเช่นนั้น</p>	
<p>ร่างมาตรา 112 อธิปไตยในกรณีคำขอประทานบัตรสำหรับการทำเหมืองประเภทที่ 2 และประเภทที่ 3 ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น แล้วแต่กรณี ในกรณีประทานบัตรสำหรับการทำเหมืองประเภทที่ 1 มีอำนาจสั่งยกคำขอประทานบัตรเสียได้เมื่อผู้ยื่นคำขอ</p> <p>(1) ขาดนัดในการนำรังวัดโดยไม่มีเหตุอันสมควร</p> <p>(2) ละเลยเพิกเฉยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งในการดำเนินการตาม ความจำเป็นเพื่อออกประทานบัตร</p> <p>(3) กระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติบทหนึ่งบทใดในหมวด 3 หรือหมวด 4 หรือรู้เห็นเป็นใจในการกระทำเช่นนั้น หรือ</p> <p>(4) เมื่อปรากฏว่าแร่ชนิดที่ประสงค์จะเปิดการทำเหมืองในเขตคำขอมีไม่เพียงพอที่จะเปิดการทำเหมืองได้</p>	<p>มาตรา 47 วรรคสาม อธิปไตยมีอำนาจสั่งยกคำขอประทานบัตร เสียได้เมื่อผู้ยื่นคำขอ</p> <p>(1) ขาดนัดในการนำรังวัดตามวรรคสองโดยไม่มีเหตุอันสมควร</p> <p>(2) ละเลยเพิกเฉยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งในการดำเนินการตามความจำเป็นเพื่อออกประทานบัตร</p> <p>(3) กระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติบทหนึ่งบทใดในหมวด 3 หรือหมวด 4 หรือรู้เห็นเป็นใจในการกระทำเช่นนั้น หรือ</p> <p>(4) เมื่อปรากฏว่าแร่ชนิดที่ประสงค์จะเปิดการทำเหมืองในเขตคำขอมีไม่เพียงพอที่จะเปิดการทำเหมืองได้</p>	

<p style="text-align: center;">ส่วนที่ 2</p> <p style="text-align: center;">การแก้ไขเพิกถอนการอนุญาตหรือใบอนุญาต</p>		
<p>ร่างมาตรา 113 เมื่อได้มีการอนุญาตอาชญาบัตรผูกขาด สำรวจแร่อาชญาบัตรพิเศษ หรือประทานบัตรแล้ว และผู้ได้รับ อนุญาตดังกล่าวไม่มารับภายในสามสิบวันนับแต่ได้รับแจ้งโดยไม่มี เหตุอันสมควร ให้ผู้ออกอาชญาบัตรหรือผู้ออกประทานบัตรแล้วแต่ กรณียกเลิกการอนุญาตนั้นเสียได้</p>		
<p>ร่างมาตรา 114 เมื่อปรากฏในภายหลังว่า ได้ออกอาชญา บัตร ประทานบัตรหรือใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ให้แก่ผู้ใด โดย คลาดเคลื่อนหรือโดยสำคัญผิดในข้อเท็จจริงอันเป็น สาระสำคัญ ให้ผู้ออกอาชญาบัตรหรือ ประทานบัตรหรือใบอนุญาต แล้วแต่กรณี มีอำนาจเรียกอาชญาบัตร หรือประทานบัตรหรือ ใบอนุญาตนั้นมาแก้ไขให้ถูกต้อง หรือเพิกถอนเสียได้</p> <p>ในกรณีที่มีการแก้ไขหรือเพิกถอนการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ผู้ถืออาชญาบัตร ผู้ถือประทานบัตร หรือผู้รับใบอนุญาต จะเรียกกรอง ค่าเสียหายใดๆ จากการแก้ไข หรือเพิกถอนนั้นไม่ได้</p>	<p>มาตรา ๗ ทวิ เมื่อปรากฏในภายหลังว่า ได้ออกอาชญาบัตร ประทานบัตรชั่วคราว ประทานบัตร หรือใบอนุญาตให้แก่ผู้ใดโดย คลาดเคลื่อน หรือโดยสำคัญผิดในข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ให้เจ้า พนักงานอุตสาหกรรมประจำท้องที่* อธิบดี หรือรัฐมนตรีผู้ออกอาชญาบัตร ประทานบัตรชั่วคราว ประทานบัตร หรือใบอนุญาต แล้วแต่กรณี มีอำนาจ เรียกอาชญาบัตร ประทานบัตรชั่วคราว ประทานบัตร หรือใบอนุญาตดังกล่าว มาแก้ไขให้ถูกต้อง หรือเพิกถอนอาชญาบัตร ประทานบัตรชั่วคราว ประทาน บัตร หรือใบอนุญาตนั้นเสียได้</p> <p>ในกรณีที่มีการแก้ไข หรือเพิกถอนอาชญาบัตร ประทานบัตรชั่วคราว ประทาน บัตร หรือใบอนุญาตตามความในวรรคหนึ่ง ผู้ถืออาชญาบัตร ผู้ถือประทาน บัตรชั่วคราว ผู้ถือประทานบัตร หรือผู้รับใบอนุญาตจะเรียกกรองค่าเสียหายใด ๆ จากการแก้ไข หรือเพิกถอนอาชญาบัตร ประทานบัตรชั่วคราว ประทานบัตร หรือใบอนุญาตนั้นไม่ได้</p>	
<p>ร่างมาตรา 115 เมื่อปรากฏว่าผู้ถือประทานบัตร ผู้รับ ใบอนุญาตแต่งแร่ หรือผู้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรม ไม่ปฏิบัติ</p>	<p>มาตรา 70 พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในเขตเหมืองแร่เพื่อ</p>	

<p>ตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่โดยไม่มีเหตุอันสมควร ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นระงับการกระทำที่เป็นการฝ่าฝืนหรือสั่งให้แก้ไขหรือปรับปรุงหรือปฏิบัติให้ถูกต้องเหมาะสมภายในระยะเวลาที่กำหนด</p> <p>ในกรณีเห็นสมควร ผู้มีอำนาจอนุญาตหรือออกใบอนุญาตอาจมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจผูกมัดประทับตราบรรดาเครื่องมือ เครื่องใช้ หรือเครื่องจักรกลใดๆ เพื่อมิให้ทำงานได้ในระหว่างการปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง</p>	<p>ตรวจการทำเหมืองได้ตลอดเวลา ให้ผู้ครอบครองเขตเหมืองแร่นั้นอำนวยความสะดวกตามควรแก่กรณี และให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งเป็น หนังสือแก่ผู้ถือประทานบัตรให้จัดการป้องกันอันตรายอันอาจเกิดจากการทำเหมืองหรือแต่งแร่ได้</p> <p>มาตรา 117 พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในเขตแต่งแร่เพื่อตรวจการแต่งแร่ได้ตลอดเวลา ให้ผู้ครอบครองเขตแต่งแร่นั้นอำนวยความสะดวกตามควรแก่กรณี และให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งเป็น หนังสือแก่ผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่ ให้จัดการป้องกันอันตรายอันอาจเกิดจากการแต่งแร่ได้</p> <p>มาตรา 124 พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในเขตโลหกรรม เพื่อตรวจการประกอบโลหกรรมได้ตลอดเวลา ให้ผู้ครอบครองเขตโลหกรรมนั้นอำนวยความสะดวกตามควรแก่กรณี และให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งเป็นหนังสือแก่ผู้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรม ให้จัดการป้องกันอันตรายอันอาจเกิดจากการประกอบโลหกรรมได้</p>	
<p>ร่างมาตรา 116 ในกรณีที่ผู้ถือประทานบัตร ผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่ หรือผู้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรม จงใจไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 115 โดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ผู้ออกประทานบัตรหรือผู้ออกใบอนุญาตหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายแล้วแต่กรณี มีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดประกอบกิจการทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นการชั่วคราวและให้ปรับปรุงแก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องเหมาะสมภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าผู้ประกอบกิจการตามวรรคหนึ่งได้ปรับปรุงแก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว ให้ผู้ออกคำสั่งตามวรรคหนึ่งสั่งให้ประกอบกิจการนั้น</p>		

<p>ต่อไปได้</p> <p>ถ้าผู้ประกอบการกิจการตามวรรคหนึ่ง ไม่ปรับปรุงแก้ไข หรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด หรือการประกอบกิจการนั้นอาจทำให้สิ่งแวดล้อมเป็นพิษอย่างรุนแรงอันเป็นเหตุให้เป็นอันตรายถึงชีวิต สุขภาพ หรือทรัพย์สินของประชาชนโดยไม่อาจแก้ไขได้ ให้ผู้ออกประทานบัตรหรือผู้ออกใบอนุญาตหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายแล้วแต่กรณีมีอำนาจสั่งเพิกถอนการอนุญาตหรือใบอนุญาต โดยแจ้งหนังสือไปยังผู้ถูกเพิกถอน</p>		
<p>ร่างมาตรา 117 ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องชำระหนี้ตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ชำระหนี้ เมื่อ เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้วแต่กรณี ได้บอกกล่าว เป็นหนังสือให้ชำระแล้วและไม่ชำระภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันรับคำบอกกล่าว ให้ผู้ออกใบอนุญาตหรือผู้ออกประทานบัตรหรือผู้ออกใบอนุญาตแล้วแต่กรณีมีอำนาจในการสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือประทานบัตรหรือใบอนุญาตนั้นเสียได้</p>	<p>มาตรา 86 ผู้ถือประทานบัตรใดไม่ชำระหนี้อันพึงต้องชำระ ตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ ได้บอกกล่าว เป็นหนังสือให้ชำระแล้ว และไม่ชำระภายในเก้าสิบวันนับแต่วันรับคำบอกกล่าว รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งเพิกถอนประทานบัตรนั้นเสียได้</p>	
<p>ส่วนที่ 3</p> <p>การแก้ไขเนื้อที่ การลดระยะเวลาอนุญาต และเพิกถอนอาชญาบัตรหรือประทานบัตร</p>		
<p>ร่างมาตรา 118 เพื่อประโยชน์แก่การอันเป็นสาธารณูปโภค การ ป้องกันประเทศ หรือเพื่อประโยชน์ สาธารณะอย่างอื่นของรัฐ ให้รัฐมนตรีโดยอนุมัติของ คณะรัฐมนตรีมีอำนาจเรียกอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ อาชญาบัตรพิเศษ หรือประทานบัตร มาแก้ไขเปลี่ยนแปลงเนื้อที่ หรือลดระยะเวลาที่ได้ อนุญาตไว้ได้ตามความ</p>	<p>มาตรา 9 ตรี ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องใช้เนื้อที่ในเขต อาชญาบัตร ประทานบัตรชั่วคราว หรือประทานบัตรใดเพื่อประโยชน์แก่ การอันเป็นสาธารณูปโภค การป้องกันประเทศ หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะ อย่างอื่นของรัฐ ให้รัฐมนตรีโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจเรียก อาชญาบัตร ประทานบัตรชั่วคราว หรือประทานบัตรนั้นมาแก้ไขเปลี่ยนแปลง เนื้อที่ในเขต</p>	

<p>จำเป็น หรือเพิกถอนได้ แล้วแต่กรณี ในกรณีเช่นว่านี้ ให้ผู้ได้รับผลกระทบจากการกระทำดังกล่าวมีสิทธิได้รับเงินชดเชยความเสียหายตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในประกาศกระทรวง ทั้งนี้ ค่าเสียหายไม่รวมถึงมูลค่าของแร่ซึ่งยังมีได้นำขึ้นมาจากการทำเหมือง</p>	<p>อาสาสมัคร ประทานบัตรชั่วคราว หรือประทานบัตรได้ ในกรณีที่ได้มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงเนื้อที่ในเขตอาสาสมัคร ประทานบัตรชั่วคราว หรือประทานบัตรตามวรรคหนึ่ง ผู้ถืออาสาสมัคร ประทานบัตรชั่วคราว หรือประทานบัตรจะเรียกร้องค่าเสียหายใด ๆ มิได้</p>	
<p>ส่วนที่ 4 การอุทธรณ์คำสั่ง</p>		
<p>ร่างมาตรา 119 การอุทธรณ์คำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และวิธีการที่กำหนดในประกาศกระทรวง การอุทธรณ์คำสั่งตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งนั้น</p>		
<p>ส่วนที่ 5 การออกใบแทน</p>		
<p>ร่างมาตรา 120 ถ้าอาสาสมัคร ประทานบัตร หรือใบอนุญาตชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลาย ให้ผู้ถืออาสาสมัคร ผู้ถือประทานบัตร หรือผู้รับใบอนุญาต ยื่นคำขอรับใบแทนต่อพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้วแต่กรณี นับแต่วันที่ทราบการชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลาย วิธีการออกใบแทนให้เป็นไปตามที่อธิบดีกำหนด</p>	<p>มาตรา 7 ถ้าอาสาสมัคร ประทานบัตรชั่วคราว ประทานบัตร หรือใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลาย ให้ผู้ถืออาสาสมัคร ผู้ถือประทานบัตรชั่วคราว ผู้ถือประทานบัตร หรือผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่*ภายในกำหนดสิบห้าวัน นับแต่วันที่ทราบการสูญหายหรือการถูกทำลาย</p>	
<p>หมวด 11</p>		

<p>ค่าภาคหลวง ค่าธรรมเนียม ค่าใช้เนื้อที่ และเงินบำรุงพิเศษ</p>		
<p>ร่างมาตรา 121 ผู้ถือประทานบัตร ผู้รับใบอนุญาตขุดหาแร่ รายย่อย ผู้แจ้งการร่อนแร่ ผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่ ผู้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรม หรือผู้รับใบอนุญาตครอบครองแร่ ต้องชำระค่าภาคหลวงแร่ ดังนี้</p> <p>(1) แร่ที่กำหนดไว้ในประทานบัตร รวมทั้งแร่อื่นที่เป็น ผลพลอยได้จากการทำเหมือง</p> <p>(2) แร่อื่นที่เป็น ผลพลอยได้จากการแต่งแร่ หรือตะกั่วที่มีแร่ชนิดอื่นเจือปนอยู่เกินปริมาณที่อธิบดีกำหนด ซึ่งยังมีได้ชำระค่าภาคหลวง</p> <p>(3) แร่ที่ได้จากการขุดหาแร่รายย่อยหรือการร่อนแร่</p> <p>(4) แร่ที่ได้อนุญาตให้ครอบครองตามมาตรา 79 ซึ่งแร่นั้นยังมีได้ชำระค่าภาคหลวงแร่</p> <p>(5) การซื้อแร่ที่ตกเป็นของแผ่นดิน หากปรากฏว่าแร่นั้นยังมีได้ชำระค่าภาคหลวงแร่</p>	<p>มาตรา 104 ผู้ถือประทานบัตรชั่วคราว ผู้ถือประทานบัตร ผู้รับใบอนุญาตซื้อแร่ ผู้ครอบครองแร่ที่ได้จากการแต่งแร่ หรือผู้ประกอบโลหกรรม ต้องชำระค่าภาคหลวงแร่ ตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราค่าภาคหลวงแร่ ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) ต้องชำระค่าภาคหลวงแร่สำหรับแร่ที่กำหนดไว้ในประทานบัตร รวมทั้งแร่อื่นที่เป็นผลพลอยได้จากการทำเหมือง ให้ครบถ้วนตามปริมาณแร่ก่อนที่จะขนแร่ออกจากเขตเหมืองแร่</p> <p>(2) ในกรณีและผู้รับใบอนุญาตซื้อแร่ได้ซื้อแร่จากผู้รับใบอนุญาตร่อนแร่ต้องชำระค่าภาคหลวงแร่สำหรับแร่ที่ซื้อในเดือนที่แล้วมาภายในวันที่ ห้า ของเดือนถัดจากเดือนที่ซื้อ</p> <p>(3) ในกรณีที่ผู้ถือประทานบัตรชั่วคราว ผู้ถือประทานบัตร หรือผู้รับใบอนุญาตซื้อแร่ ที่ซื้อแร่จากผู้รับใบอนุญาตร่อนแร่ ขนแร่ไปยังเขตแต่งแร่หรือเขตโลหกรรมของตนเอง หรือเขตแต่งแร่หรือเขตโลหกรรมของบุคคลอื่นซึ่งอธิบดีให้ความเห็นชอบแล้ว บุคคลดังกล่าวจะขอผิดชำระค่าภาคหลวงแร่ไว้ก่อนจนกว่าจะแต่งแร่ หรือประกอบโลหกรรมนั้นแล้วเสร็จก็ได้ แต่ต้องวางเงินประกัน หรือจัดให้ธนาคารซึ่งอธิบดีเห็นชอบเป็นผู้นำประกันการชำระค่าภาคหลวงแร่ไว้ต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่*ตามที่เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่*กำหนด</p> <p>(4) ในกรณีที่นำแร่มาแต่งและได้แร่อย่างอื่นด้วย ต้องชำระค่าภาคหลวงแร่สำหรับแร่ที่แต่งได้ พร้อมกับการขออนุญาตมีแร่ไว้ในครอบครองตามมาตรา 105</p>	

	<p>(5) ในกรณีที่ดินมีแร่ชนิดอื่นที่ยังมิได้ชำระค่าภาคหลวงแร่มาก่อนเจือปนอยู่เกินปริมาณที่อธิบดีกำหนด ผู้ประกอบโลหกรรมต้องชำระค่าภาคหลวงแร่สำหรับแร่ที่เจือปนตามปริมาณที่คำนวณได้ให้ครบถ้วนก่อนที่เจือปนจะขุดแร่ที่นอกเขตโลหกรรม</p> <p>ในกรณีที่มีการซื้อขายแร่ที่ตกเป็นของแผ่นดิน หากปรากฏว่าแร่เป็นแร่ที่ยังมิได้ชำระค่าภาคหลวงแร่ ผู้ซื้อต้องชำระค่าภาคหลวงแร่ตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราค่าภาคหลวงแร่สำหรับแร่นั้นไว้ล่วงหน้า พร้อมกับขอขออนุญาตมีแร่ไว้ในครอบครองตามมาตรา 105</p>	
<p>ร่างมาตรา 122 อัตราค่าภาคหลวงแร่ให้เรียกเก็บได้ไม่เกินร้อยละสี่สิบของราคาตลาดแร่พิกัดอัตราค่าภาคหลวงแร่ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>ราคาตลาดแร่แต่ละชนิดให้เป็นไปตามประกาศที่อธิบดีกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการจัดเก็บ และกำหนดระยะเวลาการชำระค่าภาคหลวงแร่รวมทั้งการตรวจสอบและการประเมินการชำระค่าภาคหลวงแร่ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในประกาศกระทรวง</p> <p>ในกรณีที่บุคคลตาม 121 ไม่ชำระค่าภาคหลวงแร่ภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงที่ออกตามวรรคสี่ ต้องชำระค่าภาคหลวงแร่ให้ครบถ้วน พร้อมทั้งเสียเงินเพิ่มอีกห้าเท่าของค่าภาคหลวงแร่นั้น</p>	<p>มาตรา 4 การเรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่ดินบุกให้เรียกเก็บจากราคาโลหะดินบุก ดังนี้</p> <p>(1) ถ้าราคาตลาดของโลหะดินบุกในแร่ต่อ 60 กิโลกรัม เกินกว่าสามพันบาท ให้เรียกเก็บจากอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งต้องกำหนดเป็นขั้นๆ และขั้นสูงสุดต้องไม่เกินกว่าร้อยละหกสิบของราคาตลาดที่เกินกว่าสามพันบาท</p> <p>(2) ถ้าราคาตลาดของโลหะดินบุกในแร่ต่อ 60 กิโลกรัม ไม่เกินสามพันบาท ให้ยกเว้นไม่ต้องเรียกเก็บค่าภาคหลวง</p> <p>มาตรา 5 การเรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่ชนิดที่มีทั้งสติคออกไซด์ ให้เรียกเก็บตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ต้องไม่เกินกว่าอัตราร้อยละสี่สิบของราคาตลาด</p> <p>มาตรา 6 การเรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่อื่นๆ ให้เรียกเก็บ ตามชนิด</p>	

	<p>สภาพ ร้อยละของโลหะหรือสารประกอบในแร่ หรือลักษณะพิเศษอย่างใดอย่างหนึ่งตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ต้องไม่เกินกว่าอัตราร้อยละสี่สิบของราคาตลาด</p> <p>ในกรณีที่รัฐมนตรีเห็นว่าการเรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่สำหรับแร่บางชนิดตามอัตราร้อยละของราคาตลาดตามวรรคหนึ่งไม่เหมาะสมให้รัฐมนตรีกำหนดเรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่โดยวิธีประเมินหรือวิธีอื่นตามหลักเกณฑ์วิธีการ เงื่อนไข และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินกว่าอัตราร้อยละสามสิบของราคาตลาด</p> <p>มาตรา 7 สภาพ ร้อยละของโลหะ หรือสารประกอบในแร่ หรือลักษณะพิเศษอย่างใดอย่างหนึ่งของแร่แต่ละชนิดที่ใช้ในเกณฑ์ในการเรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่ วิธีการกำหนดราคาตลาด การใช้อัตราแลกเปลี่ยนเงินในการคำนวณราคาตลาด และวิธีการควบคุมการชำระค่าภาคหลวงแร่ให้กำหนดโดยกฎกระทรวง</p> <p>มาตรา 8 ภายใต้บังคับมาตรา 6 วรรคสอง ให้อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ประกาศราคาตลาดของแร่แต่ละชนิดเป็นครั้งคราวตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	
<p>ร่างมาตรา 123 ผู้มีหน้าที่ต้องชำระค่าภาคหลวงแร่ ตามมาตรา 121 ไม่ชำระค่าภาคหลวงแร่ให้ครบถ้วน หรือมีเหตุอันสมควรสงสัยว่าการชำระค่าภาคหลวงแร่ไม่ถูกต้อง ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดี</p>		

<p>มอบหมายมีหนังสือเรียกให้ผู้นั้นมาพบโดยกำหนดเวลาไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันได้รับหนังสือ เพื่อนำหลักฐานการชำระค่าภาคหลวงมาแสดง หากหลักฐานที่นำมาแสดงนั้นยังไม่อาจรับฟังได้ว่าการชำระค่าภาคหลวงแล้วถูกต้องครบถ้วนแล้ว หรือผู้นั้นไม่มาพบในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้อธิบดีแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินค่าภาคหลวงแล้ว เพื่อประเมินการชำระค่าภาคหลวงในกรณีดังกล่าวตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในประกาศกระทรวง</p> <p>เมื่อคณะกรรมการประเมินค่าภาคหลวงแล้วได้ประเมินว่าให้ชำระค่าภาคหลวงแล้วเพิ่มเป็นจำนวนเท่าใดแล้ว ให้ผู้ถูกประเมินชำระภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งผลการประเมินเป็นหนังสือ หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว ผู้นั้นจะต้องชำระค่าภาคหลวงส่วนที่ยังขาดพร้อมเงินเพิ่มสองเท่าของค่าภาคหลวงส่วนที่ขาดนั้น</p>		
<p>ร่างมาตรา 124 ผู้ขออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ต้องเสียค่าธรรมเนียมพร้อมกับการยื่นคำขอและต้องออกค่าใช้จ่ายหรือวางเงินล่วงหน้าเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดดำเนินการตามความจำเป็นอันควรแก่กรณีตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ในกรณีที่มีการสั่งยกคำขอ หรือไม่อนุญาตตามคำขอ หรือผู้ยื่นคำขอได้ถอนคำขอ ค่าธรรมเนียมใดที่ยังไม่ได้จ่ายสำหรับกิจการนั้น ให้คืนแก่ผู้ยื่นคำขอตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในประกาศกระทรวง</p>	<p>มาตรา 6 วรรคสามและวรรคสี่ ผู้ยื่นคำขอต้องเสียค่าคำขอ และวางค่าธรรมเนียมล่วงหน้าพร้อมกับการยื่นคำขอ และต้องออกค่าใช้จ่ายหรือวางเงินล่วงหน้าเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดดำเนินการ และการออกหรือต่ออายุอาชญาบัตร ประทานบัตรชั่วคราว ประทานบัตร หรือใบอนุญาต แล้วแต่กรณี ไว้ต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ด้วย ถ้าได้มีการสั่งยกคำขอหรือไม่ได้รับอาชญาบัตร ประทานบัตรชั่วคราว ประทานบัตร หรือใบอนุญาตด้วยประการใด ค่าใช้จ่ายสำหรับกิจการที่ยังไม่ได้ดำเนินการนั้น ให้คืนให้แก่ผู้ยื่นคำขอ แต่ถ้าดำเนินการไปแล้วเป็นบางส่วนให้คืนให้เฉพาะส่วนที่ยังไม่ได้ดำเนินการ</p>	

	<p>ค่าธรรมเนียมล่วงหน้าที่ยื่นคำขอวางไว้ ถ้าได้มีการสั่งยกหรือถอนคำขอนั้น ผู้ยื่นคำขอต้องเสียค่าธรรมเนียมสำหรับกิจการที่ยังไม่ถึงกำหนดชำระในอัตราหนึ่งในสี่ของเงินที่วางไว้ เว้นแต่ในกรณีที่มีการสั่งยกคำขอโดยมิใช่ความผิดของผู้ยื่นคำขอ หรือผู้ยื่นคำขอตาย</p>	
<p>ร่างมาตรา 125 การสำรวจแร่ตามอาชญาบัตร ผูกขาดสำรวจแร่ หรืออาชญาบัตรพิเศษ ต้องเสียค่าสิทธิการสำรวจแร่ในอัตราที่กำหนดตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในประกาศกระทรวง ในกรณีอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่หรืออาชญาบัตรพิเศษสิ้นสุดลงก่อนอายุที่กำหนด ผู้ถืออาชญาบัตรไม่มีสิทธิขอคืน ค่าสิทธิการสำรวจแร่ที่ตนได้ชำระแล้ว</p> <p>ในกรณีผู้ถืออาชญาบัตรไม่ชำระค่าสิทธิการสำรวจแร่ให้ถูกต้องครบถ้วน เมื่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ได้บอกกล่าวเป็นหนังสือแล้ว และไม่ชำระภายในหกสิบวันนับแต่ วันรับคำบอกกล่าว ให้ผู้ถืออาชญาบัตรมีอำนาจสั่ง เพิกถอนอาชญาบัตรนั้นเสียได้</p>	<p>มาตรา26 นอกจากค่าธรรมเนียมการออกอาชญาบัตร ผูกขาดสำรวจแร่ หรืออาชญาบัตรพิเศษ ผู้ถืออาชญาบัตรนั้นต้องเสีย ค่าธรรมเนียมเพื่อใช้เนื้อที่ซึ่งได้รับอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ หรืออาชญาบัตรพิเศษอีกต่างหาก และต้องชำระล่วงหน้า</p> <p>การชำระค่าธรรมเนียมเพื่อใช้เนื้อที่ล่วงหน้าอาจได้รับผ่อนผันให้ชำระเป็นงวด โดยมีประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สินตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	
<p>ร่างมาตรา 126 ผู้ถือประทานบัตรทำเหมืองทุกชนิดแร่ ต้องเสียเงินบำรุงพิเศษในอัตราไม่เกินร้อยละสิบของค่าภาคหลวงแร่ที่ผลิตได้จากประทานบัตรนั้น</p> <p>ให้กรมเก็บรักษาเงินบำรุงพิเศษดังกล่าวไว้เพื่อจัดสรรสำหรับใช้จ่ายในการพัฒนาท้องถิ่น การศึกษาวิจัยด้านแร่ การปรับปรุงสภาพพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองแล้วตามหลักภูมิสถาปัตยกรรม และการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>อัตรา หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการเรียกเก็บ รวมตลอดทั้งการจัดสรรเงินบำรุงพิเศษ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในประกาศ</p>	<p>มาตรา55 นอกจากค่าธรรมเนียมการออกประทานบัตรชั่วคราว หรือประทานบัตร ให้ผู้ถือประทานบัตรชั่วคราว หรือผู้ถือประทานบัตร เสียค่าธรรมเนียมเพื่อใช้เนื้อที่ในการทำเหมืองทุกปีตามจำนวนเนื้อที่ตลอด เขตเหมืองแร่ โดยต้องชำระล่วงหน้าแต่ละปี และต้องเสียเงินบำรุงพิเศษ ในอัตราไม่เกินร้อยละสิบของค่าภาคหลวงแร่ที่ผลิตได้จากประทานบัตร ชั่วคราว หรือประทานบัตร ให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เก็บรักษาเงินบำรุงพิเศษดังกล่าวไว้เพื่อจัดสรรสำหรับใช้จ่ายในการฟื้นฟูพื้นที่ที่ได้ใช้ทำ</p>	

<p>กระทรวง ในกรณีที่มีความจำเป็นในทางเศรษฐกิจ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออก ประกาศกระทรวงกำหนดให้แร่ชนิดใดได้รับการลดหย่อนหรือยกเว้น การเรียกเก็บเงินบำรุงพิเศษตามระยะเวลาที่เห็นสมควรได้</p>	<p>เหมืองแล้ว การป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดตาม พระราชบัญญัตินี้และการใช้จ่ายในการบำรุงท้องถิ่นในจังหวัดที่มีการ ทำ เหมือง</p> <p>อัตราการเสียเงินบำรุงพิเศษ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการ เรียกเก็บเงินบำรุงพิเศษ รวมตลอดทั้งการจัดสรรเงินบำรุงพิเศษ ให้เป็นไป ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	
<p>หมวด 12 การพัฒนาและการส่งเสริม</p>		
<p>ร่างมาตรา 127 รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ มี อำนาจออกกฎกระทรวงในการลดหย่อนหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้มีสิทธิได้รับยกเว้น หรือลดหย่อนในเรื่องดังกล่าวกรณีดังต่อไปนี้</p> <p>(1) ผู้ถือประทานบัตร ผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่ หรือผู้รับ ใบอนุญาตประกอบโลหกรรมที่ประกอบกิจการรับผิดชอบต่อ สังคมและสิ่งแวดล้อมสูงกว่ามาตรฐานที่กฎหมายกำหนด ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีกำหนด</p> <p>(2) เหตุภัยพิบัติทางธรรมชาติ หรืออุบัติเหตุ</p> <p>(3) เหตุอื่นอันสมควร</p>		
<p>ร่างมาตรา 128 ให้ผู้ประกอบการขุดตามมาตร 127 (1) ได้รับสิทธิประโยชน์พิเศษในเรื่องดังต่อไปนี้</p>		

<p>(1) การต่ออายุประทานบัตร ตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีโดย คำแนะนำของคณะกรรมการแร่กำหนด</p> <p>(2) รัฐมนตรีอาจเสนอคณะรัฐมนตรีกำหนดให้โครงการของรัฐ ต้องใช้วัตถุดิบที่ผลิตได้จากผู้ประกอบการชั้นดีตามมาตรา 127(1) ตามบัญชีรายชื่อรายชื่อผู้ประกอบการชั้นดีที่กรม ประकाศ ก่อนก็ได้</p>		
<p>ร่างมาตรา 129 หากปรากฏว่าพื้นที่ใดน่าจะมีแร่ เหมาะสม เพียงพอที่จะพัฒนาเป็นแหล่งแร่เพื่อการทำเหมือง รัฐมนตรีโดย คำแนะนำของคณะกรรมการอาจให้กรมจัดทำเอกสารที่จำเป็นใน การขอประทานบัตร และรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม สำหรับพื้นที่นั้นเพื่อขอความเห็นชอบตามกฎหมายว่าด้วยการ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ก่อนออกประทานบัตรให้ทำ เหมืองในพื้นที่ดังกล่าว</p> <p>ก่อนการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง หากปรากฏว่าพื้นที่นั้นมี ผู้ยื่นคำขออาชญาบัตรหรือคำขอประทานบัตรอยู่แล้ว ให้ถือว่าคำขอ นั้นเป็นคำขอที่ไม่อาจอนุญาตได้และให้จำหน่ายคำขอดังกล่าวออก จากทะเบียนคำขอ เว้นแต่คำขอนั้นทับพื้นที่ตามวรรคหนึ่งบางส่วน ให้ส่วนที่ไม่ทับยังคงดำเนินการเพื่อการอนุญาตหรือไม่อนุญาตคำขอ นั้นต่อไปได้</p> <p>เมื่อรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมสำหรับพื้นที่นั้นได้รับ ความเห็นชอบแล้วตามวรรคหนึ่ง กรมอาจนำพื้นที่นั้นออกประมูล โดยให้นำหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในประกาศ กระทรวงตามมาตรา 100 มาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ ให้ผู้ออก ประทานบัตรพิจารณาให้ผู้ประกอบการชั้นดีตามมาตรา 127 (1) มี สิทธิได้รับการคัดเลือกก่อน</p>		

<p>ผู้ชนะการประมูลตามวรรคสามต้องชำระค่าใช้จ่ายที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้ดำเนินการไปตามวรรคหนึ่งทั้งหมดในวันที่ยื่นคำขอประทานบัตร</p>		
<p>หมวด 13 ความรับผิดทางแพ่ง</p>		
<p>ร่างมาตรา 130 ผู้ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องรับผิดชอบในการประกอบกิจการของตนต่อความเสียหายหรือ ความเดือดร้อนรำคาญใดอันเกิดขึ้นแก่บุคคล ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม ในกรณีที่ความเสียหายเกิดขึ้นในเขตที่ได้รับอนุญาต ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าความเสียหายดังกล่าวเกิดขึ้นจากการกระทำของผู้ได้รับอัตรานั้น</p>	<p>มาตรา 131/1 ผู้ถืออาชญาบัตร ประทานบัตร หรือใบอนุญาตอื่นใดตามพระราชบัญญัตินี้ต้องรับผิดชอบในการกระทำของตนต่อความเสียหายหรือความเดือดร้อนรำคาญใดอันเกิดขึ้นแก่บุคคล ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม</p> <p>ในกรณีที่เกิดความเสียหายขึ้นในเขตที่ได้รับอนุญาต ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าความเสียหายนั้นเกิดจากการกระทำของผู้ถืออาชญาบัตร ประทานบัตร หรือใบอนุญาตนั้น</p>	<p>ขอบเขตพื้นที่ที่ต้องรับผิดชอบ กพร.มีหน้าที่ในการหาข้อเท็จจริง ผู้กระทำความผิด และการฟื้นฟู</p>
<p>ร่างมาตรา 131 ผู้ใดทำเหมืองแร่โดยไม่ได้รับอนุญาต หรือผู้ถือประทานบัตรรายใดทำเหมืองแร่นอกเขตประทานบัตร หรือผู้ถือประทานบัตรรายใดทำเหมืองแร่ในเขตประทานบัตร แต่เป็นพื้นที่ห้ามทำเหมืองตามมาตรา 51 หรือตามกฎหมายอื่น นอกจากจะต้องรับผิดชอบอาญาแล้ว จะต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหายให้แก่รัฐ ตั้งแต่สองเท่าแต่ไม่เกินสามเท่าของมูลค่าแร่ที่ได้จากการทำเหมืองในบริเวณดังกล่าวด้วย</p> <p>การกำหนดค่าเสียหายตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลคำนึงถึงพฤติการณ์และเจตนาของผู้ถือประทานบัตรในการฝ่าฝืนกฎหมายหรือปฏิบัติผิดเงื่อนไขในประทานบัตร</p> <p>มูลค่าแร่ตามวรรคหนึ่งให้ถือตามราคาตลาดแร่ที่อธิบดีประกาศใช้ในวันที่มีการกระทำตามวรรคหนึ่ง</p>		

<p>ร่างมาตรา 132 ผู้ยื่นคำขออาชญาบัตรหรือ คำขอประทานบัตรที่ถูกจำหน่ายตามมาตรา 100 วรรคสี่ หรือมาตรา 129 วรรคสอง มีสิทธิได้รับค่าทดแทนความเสียหายจากกรม หากพิสูจน์ได้ว่าเป็นค่าเสียหายที่แท้จริงซึ่งเกิดจากการดำเนินการตามกฎหมายเกี่ยวกับคำขอนั้น</p> <p>ให้กรมจ่ายเงินค่าทดแทนตามวรรคหนึ่งจากเงินที่ได้จากการประมูลตามมาตรา 100 หรือมาตรา 129 แล้วแต่กรณี แต่ทั้งนี้ ค่าทดแทนต้องไม่รวมถึงมูลค่าของแร่ซึ่งยังมีได้นำขึ้นมาจากการทำเหมือง</p>		
<p>หมวด 14 พนักงานเจ้าหน้าที่และการดำเนินการเกี่ยวกับของกลาง ส่วนที่ 1 พนักงานเจ้าหน้าที่</p>		<p>หน้าที่กพร.ในการตรวจสอบกรณีมีการร้องเรียนเรื่องผลกระทบจากการทำเหมือง และมีหน้าที่ในการสั่งให้แก้ไข หากแก้ไขไม่ได้ ก็มีหน้าที่ในการฟื้นฟู</p>
<p>ร่างมาตรา 133 ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้</p> <p>(1) เข้าไปในเขตเหมืองแร่ เขตประกอบธุรกิจแร่ เขตแต่งแร่ หรือเขตโลหกรรม เพื่อตรวจสอบการประกอบกิจการดังกล่าวได้ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของสถานที่ดังกล่าว และหากตรวจสอบในเวลาดังกล่าวไม่แล้วเสร็จ ก็อาจตรวจสอบต่อไปได้จนเสร็จ การทั้งนี้ให้ผู้ครอบครองเขตนั้นอำนวยความสะดวกตามควรแก่กรณี</p> <p>(2) สั่งเป็นหนังสือให้ผู้ถือประทานบัตร ผู้ประกอบธุรกิจแร่ ผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่ หรือผู้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรม ระงับการกระทำที่เป็นการฝ่าฝืน หรือแก้ไขปรับปรุง หรือ</p>	<p>มาตรา 70 พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในเขตเหมืองแร่ เพื่อตรวจการทำเหมืองได้ตลอดเวลา ให้ผู้ครอบครองเขตเหมืองแร่นั้น อำนวยความสะดวกแก่กรณี และให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่ง เป็นหนังสือแก่ผู้ถือประทานบัตรให้จัดการป้องกันอันตรายอันอาจเกิดจาก การทำเหมือง หรือแต่งแร่ได้</p> <p>มาตรา 117 พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในเขตแต่งแร่ เพื่อตรวจการแต่งแร่ได้ตลอดเวลา ให้ผู้ครอบครองเขตแต่งแร่นั้น อำนวยความสะดวกแก่กรณี และให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่ง เป็นหนังสือแก่ผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่ ให้จัดการป้องกันอันตรายอันอาจเกิด จากการแต่งแร่</p>	

<p>ปฏิบัติให้ถูกต้องเหมาะสม หรือจัดการป้องกันอันตรายอันอาจเกิดจากการประกอบกิจการนั้นภายในระยะเวลาที่กำหนด</p> <p>(3) นำแร่ในปริมาณพอสมควรเป็นตัวอย่างเพื่อตรวจสอบวิเคราะห์</p> <p>(4) ยึดหรืออายัดแร่หรือทรัพย์สินใดตามมาตรา 136</p>	<p>ได้</p> <p>มาตรา 124 พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในเขตโลหกรรม เพื่อตรวจการประกอบโลหกรรมได้ตลอดเวลา ให้ผู้ครอบครองเขตโลหกรรมนั้นอำนวยความสะดวกตามควรแก่กรณี และให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งเป็นหนังสือแก่ผู้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรม ให้จัดการป้องกันอันตรายอันอาจเกิดจากการประกอบโลหกรรมได้</p>	
<p>ร่างมาตรา 134 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้เป็นเจ้าพนักงานตามความหมายในประมวลกฎหมายอาญา และในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความผิดอาญา ให้ถือว่าพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p>	<p>มาตรา 15 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นเจ้าพนักงานตามความหมายในประมวลกฎหมายอาญา และในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความผิดอาญา ให้ถือว่าพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p>	
<p>ร่างมาตรา 135 ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัว เมื่อผู้ซึ่งเกี่ยวข้องร้องขอ บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>มาตรา 16 พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องมีบัตรประจำตัวตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง และในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องแสดงบัตรประจำตัวเมื่อบุคคลที่เกี่ยวข้องร้องขอ</p>	
<p>ส่วนที่ 2</p> <p>กรดำเนินการเกี่ยวกับของกลาง</p>		
<p>ร่างมาตรา 136 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ยึด หรืออายัด บรรดาแร่ที่มีไว้ เนื่องใน การกระทำความผิด และเครื่องมือ เครื่องใช้ สัตว์พาหนะ ยานพาหนะ หรือ เครื่องจักรกลใด ๆ ที่บุคคลได้มาหรือได้ใช้ในการกระทำความผิด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าได้ ใช้ ในการกระทำความผิด หรือเป็นอุปกรณ์ ให้ได้รับผลในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ไว้เพื่อเป็นหลักฐานในการ</p>	<p>มาตรา 15 ทวิ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึด หรืออายัดบรรดา แร่ที่มีไว้เนื่องในการกระทำความผิด และเครื่องมือ เครื่องใช้ สัตว์พาหนะ ยานพาหนะ หรือเครื่องจักรกลใด ๆ ที่บุคคลได้มาหรือได้ใช้ในการกระทำความผิด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าได้ใช้ในการกระทำความผิด หรือเป็น อุปกรณ์ให้ได้รับผลในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ไว้เพื่อเป็น</p>	

<p>พิจารณาคดีได้จนกว่าจะมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือสิทธินำคดีอาญามาฟ้องระงับ หรือจนกว่าคดีจะถึงที่สุด ทั้งนี้ ไม่ว่าทรัพย์สินนั้นจะเป็นของผู้กระทำความผิดหรือของผู้มีเหตุอันสมควรสงสัยว่าเป็นผู้กระทำความผิดหรือไม่ และเมื่อได้มีการฟ้องคดีให้ในความในมาตรา 171 วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับ</p> <p>ในกรณีที่มีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือสิทธินำคดีอาญามาฟ้องระงับ ถ้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ร้องขอรับทรัพย์สินคืนภายในกำหนดหกเดือนนับแต่วันทราบ หรือถือว่าได้ทราบคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือนับแต่วันที่สิทธินำคดีอาญามาฟ้องระงับ ให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน ทั้งนี้ เว้นแต่อธิบดีจะใช้อำนาจประกาศหาตัวบุคคลที่เป็นเจ้าของหรือ ผู้ครอบครองให้แสดงหลักฐานหลักฐานเพื่อขอรับทรัพย์สินคืนภายในสามสิบวัน หากพ้นกำหนดดังกล่าวโดยไม่มีผู้ใดมาขอรับทรัพย์สินคืน ให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน และให้นำมาตรา 139 มาใช้บังคับเกี่ยวกับวิธีการประกาศหาตัวบุคคลที่เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองทรัพย์สินและวิธีการขอรับทรัพย์สินคืนโดยอนุโลม</p>	<p>หลักฐานในการพิจารณาคดีได้จนกว่าจะมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือจนกว่าคดีจะถึงที่สุด ทั้งนี้ ไม่ว่าทรัพย์สินนั้นจะเป็นของผู้กระทำความผิดหรือของผู้มีเหตุอันสมควรสงสัยว่าเป็นผู้กระทำความผิดหรือไม่ และเมื่อได้มีการฟ้องคดีให้ในความในมาตรา 154 วรรคสอง และวรรคสามมาใช้บังคับ</p> <p>ในกรณีที่มีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี ถ้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ร้องขอรับทรัพย์สินคืนภายในกำหนดหกเดือนนับแต่วันทราบ หรือถือว่าได้ทราบคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี ให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน ทั้งนี้ เว้นแต่อธิบดีจะใช้อำนาจประกาศหาตัวบุคคลที่เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองตามมาตรา 15 เบญจ</p>	
<p>ร่างมาตรา 137 ในกรณีทรัพย์สินที่ยึดไว้ตามมาตรา 136 วรรคหนึ่ง มิใช่เป็นของผู้กระทำความผิดหรือของผู้มีเหตุอันควรสงสัยว่า เป็นผู้กระทำความผิดให้พนักงานเจ้าหน้าที่โดยอนุเมติ ปลัดกระทรวงคืนทรัพย์สิน หรือเงินแล้วแต่กรณีให้แก่เจ้าของ ก่อนถึงกำหนดตามมาตรา 136 วรรคหนึ่ง ได้ในกรณีดังต่อไปนี้</p> <p>(1) เมื่อทรัพย์สินนั้นไม่จำเป็นต้องใช้เป็น พยานหลักฐานในการพิจารณาคดีที่เป็นเหตุให้ ทรัพย์สินนั้นต้องถูกยึด หรือ</p> <p>(2) เมื่อผู้กระทำความผิด หรือผู้มีเหตุอันควรสงสัยว่า เป็นผู้กระทำความผิดได้ทรัพย์สินนั้น มาจากผู้เป็นเจ้าของโดยการ</p>	<p>มาตรา 15 ตี ในกรณีทรัพย์สินที่ยึดไว้ตามมาตรา 15 ทวิ วรรคหนึ่ง มิใช่เป็นของผู้กระทำความผิด หรือของผู้มีเหตุอันควรสงสัยว่า เป็นผู้กระทำความผิด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่โดยอนุเมติรัฐมนตรีคืนทรัพย์สิน หรือเงินแล้วแต่กรณี ให้แก่เจ้าของ ก่อนถึงกำหนดตามมาตรา 15 ทวิ วรรคหนึ่ง ได้ในกรณีดังต่อไปนี้</p> <p>(1) เมื่อทรัพย์สินนั้นไม่จำเป็นต้องใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีที่เป็นเหตุให้ทรัพย์สินนั้นถูกยึด หรือ</p> <p>(2) เมื่อผู้กระทำความผิด หรือผู้มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้กระทำ</p>	

<p>กระทำความผิดทางอาญา</p>	<p>ความผิดได้ทรัพย์สินนั้นมาจากผู้เป็นเจ้าของโดยการกระทำความผิดทางอาญา</p>	
<p>ร่างมาตรา 138 ถ้าทรัพย์สินและของกลางที่ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา 136 หรือมาตรา 139 จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหายหรือค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาจะเกินค่าของทรัพย์สิน หรือเหตุอื่นอันสมควร อธิบดีอาจดำเนินการ ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) จัดการขาย หรือจำหน่ายทรัพย์สิน หรือของกลางก่อนครบกำหนดเวลาตามมาตรา 136 วรรคสอง หรือมาตรา 139 วรรคสองแล้วแต่กรณี เมื่อได้เงินเป็นสุทธิเท่าใด ให้ยึดไว้แทนทรัพย์สิน หรือของกลางนั้น หรือ</p> <p>(2) ถ้าการนำทรัพย์สิน หรือของกลางที่ยึด หรืออายัดไว้ไปใช้ประโยชน์จะเป็นการบรรเทา ความเสียหาย หรือค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษา ก็ให้นำทรัพย์สินหรือของกลางนั้นไปใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการได้ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด</p> <p>ก่อนที่จะส่งดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายประกาศใน เว็บไซต์ของกรม อย่างน้อยสองวันติดต่อกัน เพื่อให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมาย มีสิทธิยื่นคำร้องขอรับ ทรัพย์สินหรือของกลางดังกล่าวไปเก็บรักษาด้วยตนเองได้ภายในระยะเวลาที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ กำหนด ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสิบห้าวันนับแต่วันแรกที่ประกาศในหนังสือพิมพ์ และถ้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองทำสัญญาไว้กับกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ว่า จะเก็บรักษาทรัพย์สินหรือ</p>	<p>มาตรา 15 จัตวา ถ้าทรัพย์สินและของกลางที่ยึดหรืออายัดไว้ ตามมาตรา 15 ทวิ หรือมาตรา 15 เบญจ จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหาย หรือค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาจะเกินค่าของทรัพย์สิน อธิบดีอาจดำเนินการ ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) จัดการขายหรือจำหน่ายทรัพย์สินหรือของกลางก่อนครบกำหนดเวลาตามมาตรา 15 ทวิ วรรคสอง หรือมาตรา 15 เบญจ วรรคสองแล้วแต่กรณี เมื่อได้เงินเป็นสุทธิเท่าใด ให้ยึดไว้แทนทรัพย์สินหรือของกลางนั้น หรือ</p> <p>(2) ถ้าการนำทรัพย์สินหรือของกลางที่ยึดหรืออายัดไว้ไปใช้ประโยชน์จะเป็นการบรรเทาความเสียหาย หรือค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาก็ให้นำ ทรัพย์สินหรือของกลางนั้นไปใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการได้ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดก่อนที่จะส่งดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดี มอบหมายประกาศในหนังสือพิมพ์รายวันที่มีจำหน่ายในท้องถิ่น อย่างน้อยสองวันติดต่อกันเพื่อให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายทราบ เจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายมีสิทธิยื่นคำร้องขอรับ ทรัพย์สินหรือของกลางดังกล่าวไปเก็บรักษาด้วยตนเองได้ภายในระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสิบห้าวันนับแต่วันแรกที่ ประกาศในหนังสือพิมพ์ และถ้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองทำสัญญาไว้กับกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ว่า จะเก็บรักษาทรัพย์สินหรือ</p>	

<p>ถ้าเจ้าของหรือ ผู้ครอบครองทำสัญญาไว้กับกรมว่าจะเก็บรักษาทรัพย์สินหรือของกลางดังกล่าว โดย ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการ รวมทั้งจัดหาประกันหรือหลักประกัน ให้แก่ทางราชการตามเงื่อนไข ที่กำหนดในกฎกระทรวง ก็ให้อธิบดีมอบทรัพย์สินหรือของกลางดังกล่าวให้เจ้าของ หรือผู้ครอบครอง เป็นผู้เก็บรักษาไว้แต่ห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองนำทรัพย์สินหรือของกลางดังกล่าวไปใช้หรือแสวงหาประโยชน์ไม่ว่าด้วยประการใด ๆ</p> <p>ในกรณีที่ไมปรากฏตัวเจ้าของหรือผู้ครอบครองมาขอรับทรัพย์สินหรือของกลางไปเก็บรักษา หรือปรากฏเจ้าของหรือผู้ครอบครอง แต่บุคคลดังกล่าวไม่ยอมทำสัญญาตามเงื่อนไขที่กำหนดใน กฎกระทรวง ให้อธิบดีสั่งดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้ หรือในกรณีมีการทำสัญญาแต่เจ้าของหรือ ผู้ครอบครองปฏิบัติผิดสัญญา หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญา ให้อธิบดีเรียก ทรัพย์สินหรือของกลางดังกล่าวคืนจากเจ้าของ หรือผู้ครอบครองและมีอำนาจสั่งให้ดำเนินการ บังคับตามสัญญาประกัน และดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้</p> <p>หลักเกณฑ์และวิธีการในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง (1) และ (2) ให้เป็นไปตามที่ กำหนดในกฎกระทรวง และในกรณีเช่นนี้ เจ้าของหรือผู้ครอบครองจะฟ้องเรียกค่าเสียหาย หรือ ค่าตอบแทนใด ๆ จากทางราชการ อันเนื่องมาจากการดำเนินการ หรือการนำทรัพย์สิน หรือ</p>	<p>ของกลางดังกล่าวโดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการ รวมทั้งจัดหาประกันหรือหลักประกัน ให้แก่ทางราชการตามเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ก็ให้อธิบดีมอบทรัพย์สินหรือของกลางดังกล่าวให้เจ้าของหรือผู้ครอบครอง เป็นผู้เก็บรักษาไว้ แต่ห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองนำทรัพย์สินหรือของกลางดังกล่าวไปใช้หรือแสวงหาประโยชน์ไม่ว่าด้วยประการใด ๆ</p> <p>ในกรณีที่ไมปรากฏตัวเจ้าของหรือผู้ครอบครองมาขอรับทรัพย์สินหรือของกลางไปเก็บรักษา หรือปรากฏเจ้าของหรือผู้ครอบครองแต่บุคคลดังกล่าวไม่ยอมทำสัญญาตามเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้อธิบดีสั่งดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้ หรือในกรณีมีการทำสัญญา แต่เจ้าของหรือผู้ครอบครองปฏิบัติผิดสัญญา หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญา ให้อธิบดีเรียกทรัพย์สินหรือของกลางดังกล่าวคืนจากเจ้าของหรือผู้ครอบครอง และมีอำนาจสั่งให้ดำเนินการ บังคับตามสัญญาประกัน และดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้</p> <p>หลักเกณฑ์และวิธีการในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง (1) และ (2) ให้เป็นไปตามที่ กำหนดในกฎกระทรวง และในกรณีเช่นนี้ เจ้าของหรือผู้ครอบครองจะฟ้องเรียกค่าเสียหายหรือค่าตอบแทนใด ๆ จากทางราชการอันเนื่องมาจากการดำเนินการ หรือการนำทรัพย์สินหรือของกลางที่ยึดหรืออายัดไปใช้ประโยชน์ของทางราชการดังกล่าวมิได้</p>	
---	--	--

<p>ของกลางที่ยึด หรืออายัดไปใช้ประโยชน์ของทางราชการดังกล่าว มิได้</p>		
<p>ร่างมาตรา 139 ในกรณีที่มีการยึดของกลางที่ต้องสงสัยใน การกระทำความผิด โดยไม่ปรากฏตัวเจ้าของหรือผู้ครอบครอง ให้ พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ยึดส่งมอบของกลางให้แก่ เจ้าพนักงาน อุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ หรือเจ้าหน้าที่ที่อธิบดีกำหนดเพื่อเก็บ รักษาไว้ และให้อธิบดีหรือ ผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจประกาศหา ตัวเจ้าของ หรือผู้ครอบครองเพื่อให้บุคคลดังกล่าวไปแสดง หลักฐาน เพื่อขอรับของกลางคืน</p> <p>การประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ปิดประกาศไว้ที่สำนักงาน เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ ที่มีการยึดของกลาง นั้น และให้ประกาศ ใน เว็บไซต์ของกรม เจ้าของ หรือผู้ครอบครองมี สิทธิจะแสดงตัวต่อ เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ หรือ เจ้าหน้าที่ที่อธิบดีระบุไว้ในประกาศ เพื่อขอรับของกลางคืนภายใน กำหนดสามสิบวันนับแต่ วันแรกที่มีประกาศใน เว็บไซต์ของกรม</p> <p>ในกรณีที่ไม่มีผู้ใดแสดงตัวเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครอง เพื่อขอรับของกลางคืนภายใน กำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ของ กลางนั้นตกเป็นของแผ่นดิน แต่ถ้ามีบุคคลใดแสดงตัวเป็น เจ้าของ หรือผู้ครอบครอง และขอรับของกลางคืนภายในกำหนดเวลา ให้ อธิบดี หรือผู้ซึ่งอธิบดี มอบหมายดำเนินการตามกฎหมายต่อไป</p> <p>ในกรณีที่ปรากฏว่า ผู้ที่แสดงตัวเป็นเจ้าของหรือผู้ ครอบครองตามวรรคหนึ่งเป็นบุคคลที่ พนักงานอัยการได้พิจารณา แล้ว และมี คำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือเป็นบุคคลที่ปรากฏ หลักฐาน ในขณะที่สอบสวนแล้วว่ามิใช่เป็นผู้รู้เห็นเป็นใจในการ</p>	<p>มาตรา 15 เบญจ ในกรณีที่มีการยึดของกลางที่ต้องสงสัยในการกระทำ ความผิดโดยไม่ปรากฏตัวเจ้าของหรือผู้ครอบครอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ยึด ส่งมอบของกลางให้แก่เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่* หรือ เจ้าหน้าที่ที่อธิบดีกำหนด เพื่อเก็บรักษาไว้ และให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดี มอบหมายมีอำนาจประกาศหาตัวเจ้าของหรือผู้ครอบครองเพื่อให้บุคคล ดังกล่าวไปแสดงหลักฐานเพื่อขอรับของกลางคืน</p> <p>การประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ปิดประกาศไว้ที่สำนักงานทรัพยากรธรณี ประจำท้องที่ที่มีการยึดของกลางนั้น และให้ประกาศในหนังสือพิมพ์รายวันที่ มีจำหน่ายในท้องถิ่นอย่างน้อยสองวันติดต่อกัน เจ้าของหรือผู้ครอบครองมี สิทธิที่จะไปแสดงตัวต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่* หรือ เจ้าหน้าที่ที่อธิบดีระบุไว้ในประกาศ เพื่อขอรับของกลางคืนภายในกำหนด สามสิบวันนับแต่วันแรกที่มีประกาศในหนังสือพิมพ์</p> <p>ในกรณีที่ไม่มีผู้ใดแสดงตัวเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองเพื่อขอรับของ กลางคืนภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ของกลางนั้นตกเป็นของ แผ่นดิน แต่ถ้ามีบุคคลใดแสดงตัวเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครอง และขอรับของ กลางคืนภายในกำหนดเวลา ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายดำเนินการ ตามกฎหมายต่อไป</p>	

<p>กระทำความผิด หรือมิใช่เจ้าของ หรือ ผู้ครอบครอง ให้อธิบดีมีหนังสือแจ้งให้บุคคลดังกล่าวดำเนินการใช้สิทธิฟ้องร้องต่อศาล เพื่อขอรับ ของกลางคืน ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากอธิบดี หากมิได้ใช้สิทธิฟ้องร้องต่อ ศาลภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่า บุคคลนั้นมีเจ้าของหรือผู้ครอบครอง ทรัพย์สินนั้น</p>	<p>ในกรณีที่ปรากฏว่า ผู้ที่แสดงตัวเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองตามวรรคหนึ่ง เป็นบุคคลที่พนักงานอัยการได้พิจารณาแล้วและมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือเป็นบุคคลที่ปรากฏหลักฐานในขณะสอบสวนแล้วว่ามิใช่เป็นผู้รู้เห็นเป็นใจในการกระทำความผิด หรือมิใช่เจ้าของหรือผู้ครอบครอง ให้อธิบดีมีหนังสือแจ้งให้บุคคลดังกล่าวดำเนินการใช้สิทธิฟ้องร้องต่อศาลเพื่อขอรับของกลางคืนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากอธิบดี หากมิได้ใช้สิทธิฟ้องร้องต่อศาลภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าบุคคลนั้นมีเจ้าของหรือผู้ครอบครองทรัพย์สินนั้น</p>	
<p>หมวด 15 เงินค้ำจ่าย</p>		
<p>ร่างมาตรา 140 บรรดาค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นใดตามพระราชบัญญัตินี้ที่ค้างจ่ายอยู่ในความรับผิดชอบของกรมหรือเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น แล้วแต่กรณี ถ้าผู้มีสิทธิมิได้เรียกเอาคืนภายในหนึ่งปีนับแต่ได้รับแจ้งเป็นหนังสือจากอธิบดีหรือเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น แล้วแต่กรณี ให้ตกเป็นของแผ่นดิน</p>		
<p>หมวด 16 บทกำหนดโทษ</p>	<p>หมวด 12 บทกำหนดโทษ</p>	
<p>ร่างมาตรา 141 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 19 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา ๑๓๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ...มาตรา ๑๒ หรือมาตรา ... ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	
<p>ร่างมาตรา 142 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 20 ต้องระวางโทษจำคุก</p>	<p>มาตรา ๑๓๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๑ มาตรา ... หรือมาตรา ...ต้อง</p>	

ไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	ระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	
ร่างมาตรา 143 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 23 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	มาตรา 133ตรี ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๕ ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	
ร่างมาตรา 144 ผู้ถืออาชญาบัตรสำรวจแร่รายใดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดตามมาตรา 26 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท	มาตรา 134 ผู้ใด...ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดตามมาตรา 28 วรรคสี่ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท	
ร่างมาตรา 145 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตร 29 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหกหมื่นบาท	มาตรา 134 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 31 วรรคหนึ่ง หรือ...ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท	
ร่างมาตรา 146 ผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษรายใดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขตามมาตรา 32 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท	มาตรา 134 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ... หรือมาตรา ๓๓ วรรคหก ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท	
ร่างมาตรา 147 ผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษรายใดไม่ปฏิบัติข้อผูกพันตามมาตรา 33 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหกหมื่นบาท	มาตรา 134 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ... หรือมาตรา ๓๓ วรรคหก ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท	
ร่างมาตรา 148 ผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษรายใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 35 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหกหมื่นบาท	มาตรา 134 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ... หรือมาตรา ๓๓ วรรคหก ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท	
ร่างมาตรา 149 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 37 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินเก้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	มาตรา 135 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 43 หรือมาตรา ... ทวิ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	
ร่างมาตรา 150 ผู้ใด (1) ไม่ปฏิบัติตามมาตรา 51 (1) (3) (4) หรือ (10) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท และผู้ออกประทานบัตรมีอำนาจเพิกถอนประทานบัตรนั้นเสียได้ (2) ไม่ปฏิบัติตามมาตรา 51 (7) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาทและปรับอีกไม่เกินวันละห้าหมื่นบาท	มาตรา 138 ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม - มาตรา 57 (ห้ามทำเหมืองผิวดิน) - มาตรา 62 (ห้ามทำเหมืองใกล้ทางหลวงในระยะห้าสิบลเมตร) - มาตรา 63 (ห้ามปิดกั้น ทำลายทางหลวง) - มาตรา 64 (ห้ามตดน้ำชักน้ำทางสาธารณะ) - มาตรา 69 (ทำเหมือง แต่งแร่ ประกอบโลหกรรมต้องป้องกันมิให้แร่มี	

<p>ทตลอดระยะเวลาที่ไม่ได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง หรือหยุดการกระทำนั้น และผู้ออกประทานบัตรมีอำนาจเพิกถอนประทานบัตรนั้นเสียได้</p> <p>(3) ไม่ปฏิบัติตามมาตรา 51 (5) (6) (8) (9) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหกหมื่นบาทและผู้ออกประทานบัตรมีอำนาจเพิกถอนประทานบัตรนั้นเสียได้</p> <p>(4) ไม่ปฏิบัติตามมาตรา 51 (14) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหกหมื่นบาท</p>	<p>พิษทำลายสิ่งแวดล้อม)</p> <p>- มาตรา 74 (ห้ามนำมูลดินทรายออกนอกเขตเหมืองแร่) หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดตามมาตราดังกล่าว ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาทและรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งเพิกถอนประทานบัตรนั้นเสียได้</p> <p>มาตรา 138ทวิ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 60 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท และรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งเพิกถอนประทานบัตรนั้นเสียได้</p> <p>มาตรา 139 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามมาตรา ๗๒ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท และต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการทำที่ดินนั้นให้เป็นตามเดิม</p>	
<p>ร่างมาตรา 151 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 52 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหกหมื่นบาทและผู้ออกประทานบัตรมีอำนาจเพิกถอนประทานบัตรนั้นเสียได้</p>	<p>มาตรา140 ผู้ถือประทานบัตรผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 76 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท และรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งเพิกถอนประทานบัตรนั้นเสียได้</p> <p>มาตรา 141 ผู้ถือประทานบัตร หรือผู้รับช่วงการทำเหมือง ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดตามมาตรา 77 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท</p>	
<p>ร่างมาตรา 152 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 74 หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขตามมาตรา 74 วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามหมื่นบาท</p>	<p>มาตรา 142 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 89 หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดตามมาตรา 90 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท</p>	

<p>ร่างมาตรา 153 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 75 หรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์หรือวิธีการร่อนแร่ตามประกาศกระทรวงตามมาตรา 76 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามพันบาท</p>	<p>มาตรา 142 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 89 หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดตามมาตรา 90 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท</p>	
<p>ร่างมาตรา 154 ผู้ใดซื้อแร่ ขยายแร่ ครอบครองแร่ หรือขนแร่ โดยฝ่าฝืนมาตรา 77 วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับตั้งแต่หนึ่งเท่าถึงห้าเท่าของมูลค่าแร่ตามราคาตลาดที่อธิบดีกำหนดซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันกระทำความผิด หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ร่างมาตรา 155 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 79 (1) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับตั้งแต่สามเท่าถึงห้าเท่าของมูลค่าแร่ตามราคาตลาดที่อธิบดีกำหนดซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันกระทำความผิด หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา 143 ผู้ใดฝ่าฝืน</p> <ul style="list-style-type: none"> - มาตรา 92 (ซื้อแร่โดยไม่มีใบอนุญาต) - มาตรา 99 (ขยายแร่โดยไม่มีสิทธิจะขาย) หรือ - มาตรา 101 (เก็บแร่ในทางธุรกิจโดยไม่ได้รับอนุญาต) <p>ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา 148 ผู้ใดฝ่าฝืน</p> <ul style="list-style-type: none"> - มาตรา 105(ครอบครองแร่โดยไม่ได้รับอนุญาต) - มาตรา 108(ขนแร่โดยไม่ได้รับอนุญาต) <p>ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งเท่าถึงห้าเท่าของมูลค่าแร่ตามราคาที่กำหนดโดยกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราค่าภาคหลวงแร่ที่ใช้บังคับอยู่ในวันกระทำความผิด และรัฐมนตรีมีอำนาจเพิกถอนประทานบัตรชั่วคราว ประทานบัตร หรือใบอนุญาตนั้นเสียได้ เมื่อปรากฏว่า</p> <p>(1) มีแร่จากที่อื่นไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตในเขตเหมืองแร่ เขตแต่งแร่ เขตโลหกรรม สถานที่เก็บแร่ หรือสถานที่ซื้อแร่ หรือ</p> <p>(2) ขนแร่จากเขตเหมืองแร่ เขตแต่งแร่ เขตโลหกรรม สถานที่เก็บแร่ หรือสถานที่ซื้อแร่ ออกไปนอกเขตหรือสถานที่ดังกล่าวโดยไม่ได้รับอนุญาตขนแร่ หากการฝ่าฝืนตามวรรคหนึ่งเกิดขึ้นในเขตควบคุมแร่ ผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษ</p>	

	<p>จำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี หรือปรับตั้งแต่สองเท่าถึงหกเท่าของมูลค่าแร่ตามราคาที่กำหนดโดยกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราค่าภาคหลวงแร่ที่ใช้บังคับอยู่ในวันกระทำความผิด หรือทั้งจำทั้งปรับ และรัฐมนตรีมีอำนาจเพิกถอนประทานบัตรชั่วคราว ประทานบัตร หรือ ใบอนุญาตนั้นได้เมื่อมีเหตุตาม (1) หรือ (2)</p> <p>มาตรา 148 ทวิ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 106 หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดตามมาตรา 106 หรือมาตรา 109 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท</p>	
<p>ร่างมาตรา 156 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 81 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ร่างมาตรา 157 ผู้ใดไม่จัดทำรายงานตามมาตรา 81 วรรคสอง หรือจัดทำรายงานดังกล่าว เป็นเท็จ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหกหมื่นบาท</p>	<p>มาตรา 133 ทวิ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงซึ่งออกตามมาตรา 17 (4) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท</p>	
<p>ร่างมาตรา 158 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 84 ต้องระวางโทษ ดังนี้</p> <p>(1) ฝ่าฝืนประกาศที่ออกตามมาตรา 84 (1) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับตั้งแต่สองเท่าถึงห้าเท่าของมูลค่าแร่ตามราคาตลาดที่อธิบดีกำหนดซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันกระทำความผิด หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>(2) ฝ่าฝืนประกาศที่ออกตามมาตรา 84 (2) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งเท่าถึงสามเท่าของมูลค่าแร่ตามราคา</p>	<p>มาตรา 152 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 129 ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินสิบปี หรือปรับตั้งแต่ห้าเท่าถึงสิบเท่าของมูลค่าแร่ตามราคาที่กำหนด โดยกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราค่าภาคหลวงแร่ที่ใช้บังคับอยู่ในวันกระทำความผิด หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>เมื่อปรากฏว่าแร่ที่ส่งออกโดยไม่ได้รับอนุญาตนั้น เป็นแร่จาก</p>	

<p>ตลาดที่อธิบดีกำหนดซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันกระทำความผิด หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>(3) ฝ่าฝืนประกาศที่ออกตามมาตรา 84 (3) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหกหมื่นบาท</p> <p>เมื่อปรากฏว่าแร่ที่ส่งออกนอกราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 84 (2) เป็นแร่จากประทานบัตร สถานที่ซื้อแร่ เขตแต่งแร่ หรือเขตโลหกรรมใด ซึ่งถือประทานบัตรหรือผู้รับใบอนุญาตแล้วแต่กรณีนั้น เป็นผู้กระทำความผิด ผู้สนับสนุน หรือผู้รู้เห็นเป็นใจในการกระทำความผิด ให้ผู้ออกประทานบัตรหรือผู้ออกใบอนุญาตนั้นมีอำนาจเพิกถอนประทานบัตรหรือใบอนุญาตนั้นเสียได้</p>	<p>ประทานบัตรชั่วคราว ประทานบัตร สถานที่ซื้อแร่ สถานที่เก็บแร่ เขตแต่งแร่ หรือเขตโลหกรรมใด ซึ่งถือประทานบัตรชั่วคราว ผู้ถือประทานบัตร หรือผู้รับใบอนุญาต แล้วแต่กรณี นั้นเป็นผู้กระทำความผิด ผู้สนับสนุน หรือผู้รู้เห็นเป็นใจในการกระทำความผิด รัฐมนตรีมีอำนาจเพิกถอนประทานบัตรชั่วคราว ประทานบัตร หรือใบอนุญาตนั้นเสียได้</p> <p>บทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการศุลกากร และอำนาจพนักงานศุลกากร ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น เฉพาะอย่างยิ่งที่ว่าด้วยการตรวจ การยึด และการริบของ การจับกุมผู้กระทำความผิด การแสดงเท็จ และการฟ้องร้อง ให้นำมาใช้บังคับแก่การนำเข้าหรือส่งออกนอกราชอาณาจักรซึ่งแร่ที่อยู่ในความควบคุมตามมาตรา 129 ด้วย</p>	
<p>ร่างมาตรา 159 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 85</p> <p>ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้ๆ</p>		
<p>ร่างมาตรา 160 ผู้ใด</p> <p>(1) ฝ่าฝืนมาตรา 86 วรรคหนึ่ง หรือมาตรา 91 วรรคหนึ่ง</p> <p>(2) ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขตามมาตรา 86 วรรคสาม หรือมาตรา 91 วรรคสี่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>การฝ่าฝืนมาตรา 86 วรรคหนึ่ง หรือมาตรา 91 วรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจผูกมัดประทับตราบรรดาเครื่องใช้หรือเครื่องจักรกลใดๆ เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการดำเนินคดีจนกว่าจะถึงที่สุด</p>	<p>มาตรา 149 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 114 หรือมาตรา หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดตามมาตรา 115 หรือมาตรา.... ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท</p>	
<p>ร่างมาตรา 161 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 87 หรือมาตรา 92</p> <p>ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหกหมื่นบาท</p>	<p>มาตรา 149 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา.... หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดตามมาตรา 115 หรือมาตรา....ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท</p>	

<p>ร่างมาตรา 162 การฝ่าฝืนมาตรา 89 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท และปรับอีกไม่เกินวันละห้าหมื่นบาทตลอดระยะเวลาที่ไม่ได้ปฏิบัติให้ถูกต้องหรือหยุดการกระทำนั้น และผู้ออกใบอนุญาตมีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาตนั้นเสียได้</p>	<p>มาตรา 150 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๑๖ หรือมาตรา.... ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท</p>	
<p>ร่างมาตรา 163 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 91 วรรคหนึ่ง หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไข ตามมาตรา 91 วรรคสี่ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหกหมื่นบาท</p> <p>การฝ่าฝืนมาตรา 91 วรรคหนึ่ง โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังแรงม้า หรือจำนวนคนเกินกว่าหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา 93 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสามแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึดบรรดาเครื่องมือเครื่องใช้ หรือเครื่องจักรกลใดๆ ตลอดจนอุปกรณ์ที่ได้ใช้หรือเตรียมไว้เพื่อใช้ในการกระทำผิดตามพระราชบัญญัตินี้ไว้เป็นหลักฐานในการดำเนินคดีจนกว่าคดีจะถึงที่สุด</p>	<p>มาตรา 149 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา....หรือมาตรา 121หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดตามมาตรา ... หรือมาตรา 122 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท</p>	
<p>ร่างมาตรา 164 การฝ่าฝืนมาตรา 94 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท และปรับอีกไม่เกินวันละห้าหมื่นบาทตลอดระยะเวลาที่ไม่ได้ปฏิบัติให้ถูกต้องหรือหยุดการกระทำนั้น และผู้ออกใบอนุญาตมีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาตนั้นเสียได้</p>	<p>มาตรา 150 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา หรือมาตรา ๑๒๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท</p>	
<p>ร่างมาตรา 165 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 109 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา 133 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 11 มาตรา 12 หรือมาตรา 14 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	
<p>ร่างมาตรา 166 ผู้ใดจัดทำผลการตรวจสอบตามมาตรา 18 (28) หรือจัดทำรายงานการรังวัดตามมาตรา 110 อันเป็นเท็จ</p>		

<p>ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>		
<p>ร่างมาตรา 167 ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือไม่จัดการป้องกันอันตรายตามมาตรา 133 ถ้าการกระทำนั้นไม่ถึงเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามหมื่นบาท</p>	<p>มาตรา 136 ผู้ใดขัดขวาง หรือไม่อำนวยความสะดวก หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติการตามมาตรา 48 มาตรา 70 มาตรา 91 จัตวา มาตรา 117 หรือมาตรา 124 ถ้าการกระทำนั้นไม่ถึงเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท</p> <p>มาตรา 137 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงาน อุตสาหกรรม แร่ประจำท้องที่ตามมาตรา 71 หรือมาตรา 91 เบญจ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท และรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งเพิกถอนประทวนบัตร หรือใบอนุญาตขุดเจาะน้ำเกลือใต้ดินนั้นเสียได้</p> <p>มาตรา 151 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามมาตรา 118 หรือมาตรา 125 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท</p>	
<p>ร่างมาตรา 168 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงซึ่งออกตามมาตรา 17 (6) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท</p>	<p>มาตรา 133 ทวิ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงซึ่งออกตามมาตรา 17 (6) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท</p>	
<p>ร่างมาตรา 169 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงซึ่งออกตามมาตรา 18 (1) หรือ (27) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท</p>	<p>มาตรา 133 ทวิ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงซึ่งออกตามมาตรา 17 (3) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท</p>	
<p>ร่างมาตรา 170 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงซึ่งออกตาม</p>		

<p>มาตรา 17 (10) หรือไม่ปฏิบัติตามประกาศกระทรวงซึ่งออกตามมาตรา 18 (30) ต้องระวางโทษไม่เกินหนึ่งแสนบาท</p>		
<p>ร่างมาตรา 171 บรรดาแร่ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ สัตว์พาหนะ ยานพาหนะ หรือเครื่องจักรกลใดๆ ที่บุคคลได้มา หรือได้ใช้ในการกระทำความผิด หรือมีไว้ในเนื่องในการกระทำความผิด หรือได้ใช้อุปกรณ์ให้ได้รับผลในการกระทำความผิดตามมาตรา 141 มาตรา 142 มาตรา 143 มาตรา 149 มาตรา 150 เฉพาะการไม่ปฏิบัติตามมาตรา 51 (1) (3) (4) (5) (6) (7) มาตรา 152 มาตรา 153 มาตรา 154 มาตรา 155 มาตรา 156 มาตรา 158 มาตรา 160 วรรคสาม มาตรา 165 หรือ มาตรา 177 ให้ริบเสียทั้งสิ้นไม่ว่าจะมีผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่</p> <p>ให้พนักงานอัยการร้องขอให้ศาลสั่งริบทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง และเมื่อพนักงานอัยการได้รับร้องขอต่อศาลแล้ว</p> <p>ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปิดประกาศไว้ที่สำนักงานเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ ประจำท้องที่ที่ยึดหรืออายัดของกลางนั้น และให้ประกาศในเว็บไซต์ ของกรมอย่างน้อยสองวันติดต่อกัน เพื่อให้บุคคลซึ่งอาจอ้างว่าเป็นเจ้าของ มายื่นคำร้องขอเข้ามาในคดีก่อนมี คำพิพากษาของศาลชั้นต้น ทั้งนี้ ไม่ว่าคดีดังกล่าวจะปรากฏตัวบุคคลซึ่งอาจ เชื่อว่าเป็นเจ้าของหรือไม่ก็ตาม</p> <p>ในกรณีที่ไม่มีผู้ใดอ้างตัวเป็นเจ้าของก่อนมีคำพิพากษาของศาล ชั้นต้น หรือมีเจ้าของแต่เจ้าของไม่สามารถพิสูจน์ให้ศาลเชื่อว่าตนไม่มี โอกาสทราบหรือไม่มีเหตุอันสงสัยว่าจะมีการกระทำความผิดดังกล่าว อีกทั้งตนได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแล้วที่จะป้องกันมิให้มีการกระทำ ความผิดเช่นนั้นเกิดขึ้นหรือไม่สามารถพิสูจน์ให้ศาลเชื่อได้ว่า ตนไม่มีโอกาสทราบหรือไม่มีเหตุอันสงสัยว่าจะมีการนำทรัพย์สิน</p>	<p>มาตรา 154 บรรดาแร่ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ สัตว์พาหนะ ยานพาหนะ หรือเครื่องจักรกลใด ๆ ที่บุคคลได้มาหรือได้ใช้ในการ กระทำ ความผิด หรือมีไว้ในเนื่องในการกระทำความผิด หรือได้ใช้เป็น อุปกรณ์ให้ได้รับ ผลในการกระทำความผิดตามมาตรา 132ทวิ มาตรา 132 ตริ มาตรา 132 จัตวา มาตรา 133 มาตรา 133 ตริ มาตรา 135 มาตรา 138 มาตรา 142 มาตรา 143มาตรา 145มาตรา 147มาตรา 148มาตรา 148 ทวิ มาตรา 152 หรือมาตรา 152ทวิ ให้ริบเสียทั้งสิ้นไม่ว่าจะมีผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษา หรือไม่</p> <p>ให้พนักงานอัยการร้องขอให้ศาลสั่งริบทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง และ เมื่อพนักงานอัยการได้รับร้องขอต่อศาลแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประกาศใน หนังสือพิมพ์รายวันที่มีจำหน่ายในท้องถิ่นอย่างน้อยสองวันติดต่อกัน เพื่อให้ บุคคลซึ่งอาจอ้างว่าเป็นเจ้าของมายื่นคำร้องขอเข้ามาในคดีก่อนมีคำ พิพากษาของศาลชั้นต้น ทั้งนี้ ไม่ว่าในคดีดังกล่าวจะปรากฏตัวบุคคลซึ่งอาจ เชื่อว่าเป็นเจ้าของหรือไม่ก็ตาม</p> <p>ในกรณีที่ไม่มีผู้ใดอ้างตัวเป็นเจ้าของก่อนมีคำพิพากษาของศาล ชั้นต้น หรือมีเจ้าของแต่เจ้าของไม่สามารถพิสูจน์ให้ศาลเชื่อว่าตนไม่มีโอกาส ทราบ หรือไม่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการกระทำความผิดดังกล่าว อีกทั้งตน ได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแล้วที่จะป้องกันมิให้มีการกระทำ ความผิด เช่นนั้นเกิดขึ้น หรือไม่สามารถพิสูจน์ให้ศาลเชื่อได้ว่าตนไม่มีโอกาส ทราบ</p>	

<p>ดังกล่าวไปใช้ในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ให้ศาลสั่งริบทรัพย์สินดังกล่าวได้เมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันแรก ของวันประกาศในในเว็บไซต์ของกรมตามวรรคสอง</p> <p>และในกรณีนี้มีให้นำมาตรา 36 แห่งประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับ</p>	<p>หรือไม่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการนำทรัพย์สินดังกล่าวไปใช้ในการกระทำ ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ศาลสั่งริบทรัพย์สินดังกล่าวได้ เมื่อพ้น กำหนดสามสิบวันนับแต่วันแรกของวันประกาศในหนังสือพิมพ์รายวันตาม วรรคสอง และในกรณีนี้มีให้นำมาตรา ๓๖ แห่งประมวลกฎหมายอาญามาใช้ บังคับ</p>	
<p>ร่างมาตรา 172 ในกรณีที่ของกลางหรือทรัพย์สินใดที่เกี่ยวข้อง ในการกระทำความผิดซึ่งตกเป็นของแผ่นดินตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำออกขายหรือจำหน่ายตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด</p> <p>หากปรากฏว่าราคาของกลางหรือทรัพย์สินที่จะขายตามวรรคหนึ่ง นั้นต่ำเกินไป อธิบดีมีอำนาจให้ดำเนินการปรับปรุง ดัดแปลง หรือแต่งของกลางหรือทรัพย์สินดังกล่าวเพื่อให้มีราคาเพิ่มขึ้นและคุ่มค่า ก่อนขาย ทั้งนี้ ให้หักค่าใช้จ่ายในการปรับปรุง ดัดแปลง หรือแต่งของกลางหรือทรัพย์สินจากเงินที่ได้จากการขายของกลางหรือ ทรัพย์สินนั้น</p> <p>ในกรณีไม่มีผู้ซื้อของกลางหรือทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งหรือวรรค สอง อธิบดีอาจสั่งให้นำของกลางหรือทรัพย์สินดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ใน การศึกษาวิจัย หรือเพื่อประโยชน์อื่นแก่ทางราชการ หรือจำหน่ายออกจากสารบบของทางราชการ</p> <p>หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด</p>		
<p>ร่างมาตรา 173 ในกรณีมีเงินซึ่งได้จากการขายของกลางหรือ ทรัพย์สินใดที่เกี่ยวข้องในการกระทำความผิดซึ่งตกเป็นของแผ่นดินตาม</p>	<p>มาตรา 155 ในกรณีความผิดตามมาตรา 132ทวิ มาตรา 132ตรี มาตรา 133ตรี มาตรา 135 มาตรา 142 มาตรา 143 มาตรา 145 มาตรา 147</p>	

<p>พระราชบัญญัตินี้ และหรือเงินค่าปรับที่ชำระต่อศาลหรือตามที่มีการเปรียบเทียบปรับ อธิบดีมีอำนาจสั่งจ่ายเงินดังกล่าวเพื่อเป็นเงินสนบนแก่ผู้จำคุก และเงินรางวัลแก่ผู้จับ ผู้ดำเนินการเพื่อให้การชวยของกลางเป็นผลสำเร็จ คณะกรรมการเปรียบเทียบปรับ หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินคดี และเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือการดำเนินการเกี่ยวกับของกลาง ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ในอัตราดังต่อไปนี้</p> <p>(1) เงินสนบนและเงินรางวัลรวมกัน ไม่เกินอัตราร้อยละห้าสิบห้าของเงินค่าชวยของกลางและทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องในการกระทำความผิดหรือเงินค่าปรับ อย่างใดอย่างหนึ่ง ทั้งนี้ รัฐมนตรีจะกำหนดให้จ่ายเงินสนบนและเงินรางวัลสำหรับกรณีปรากฏตัวผู้ต้องหา และหรือมีผู้กระทำความผิดที่ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ได้รับโทษทางอาญามากกว่าการจ่ายเงินสนบนและเงินรางวัลในกรณีที่ไม่ปรากฏตัวผู้ต้องหา และหรือไม่มีผู้กระทำความผิดที่ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดก็ได้</p> <p>(2) เมื่อได้หักเงินสนบนและเงินรางวัลตาม (1) แล้วให้นำเงินส่วนที่เหลือทั้งหมดซึ่งได้จากการชวยของกลางและทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องในการกระทำความผิด และหรือเงินค่าปรับ จ่ายเป็นเงินค่าใช้จ่ายเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีและการดำเนินการเกี่ยวกับของกลางตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินร้อยละสามสิบ</p> <p>ในกรณีที่คดีเป็นอันระงับโดยเปรียบเทียบปรับ อธิบดีอาจมอบหมายให้คณะกรรมการเปรียบเทียบปรับเป็นผู้สั่งจ่าย โดยจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดอย่างหนึ่งหรือไม่มีก็ได้</p>	<p>มาตรา 148 มาตรา 148 ทวิ มาตรา 152มาตรา 152ทวิ หรือมาตรา 152ตรี ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งจ่ายเงินสนบนแก่ผู้จำคุก และเงินรางวัลแก่ผู้จับ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ในอัตรารวมกันไม่เกินร้อยละห้าสิบห้าของจำนวนเงินค่าชวยของกลางหรือ เงินค่าปรับแล้วแต่กรณี ในการกำหนดอัตราเงินสนบนหรือเงินรางวัล รัฐมนตรีจะกำหนดให้จ่ายเงินสนบนและเงินรางวัลสำหรับกรณีที่ปรากฏตัว ผู้ต้องหาและหรือมีผู้กระทำความผิดที่ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ได้รับโทษ ทางอาญามากกว่าการจ่ายเงินสนบนและเงินรางวัลในกรณีที่ไม่ปรากฏตัว ผู้ต้องหาและหรือไม่มีผู้กระทำความผิดที่ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดก็ได้</p> <p>เงินสนบนและเงินรางวัลตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีจ่ายจากเงินชวยของกลาง ที่ศาลสั่งริบ หรือจ่ายจากเงินค่าปรับที่ชำระต่อศาลในกรณีที่ศาลมิได้สั่งริบ ของกลาง หรือของกลางไม่อาจจำหน่ายได้ หรือจ่ายจากเงินค่าปรับที่มี การเปรียบเทียบในกรณีที่คดีเป็นอันระงับโดยการเปรียบเทียบปรับ หรือจ่ายจากเงินชวยของกลางที่ตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา 15 เบญจ และในกรณีที่คดีเป็นอันระงับโดยการเปรียบเทียบปรับ อธิบดีอาจมอบหมายให้เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจเปรียบเทียบเป็นผู้สั่งจ่าย โดยจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดอย่างหนึ่งหรือไม่มีก็ได้</p>	
<p>ร่างมาตรา 174 ในกรณีที่มีการกระทำความผิดตาม</p>		

<p>พระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าบุคคลซึ่งความเป็นอยู่ถูกระทบกระเทือนเนื่องจากการกระทำผิดเป็นผู้เสียหายตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p>		
<p>ร่างมาตรา 175 ให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบปรับในท้องที่ต่างๆ ได้ตามความเหมาะสม</p> <p>ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการเปรียบเทียบปรับแต่ละคณะจำนวนสามคน และจะต้องมีผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมายอย่างน้อยหนึ่งคนในแต่ละคณะ โดยมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี แต่เมื่อพ้นจากตำแหน่งแล้วอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้</p> <p>การพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ การประชุม และวิธีพิจารณาของคณะกรรมการเปรียบเทียบปรับให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p>		
<p>ร่างมาตรา 176 การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปีหรือมีโทษปรับสถานเดียว ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบปรับมีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้</p> <p>ถ้าเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรถูกฟ้องหรือได้รับโทษถึงจำคุก เมื่อผู้ต้องหาได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่ วันที่มีการเปรียบเทียบ ให้ถือว่า คดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p> <p>ในกรณีที่พนักงานสอบสวนพบว่าผู้ใดกระทำความผิดตามความในวรรคหนึ่ง และผู้นั้นยินยอมให้เปรียบเทียบปรับ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้แก่คณะกรรมการเปรียบเทียบปรับภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบปรับ</p>	<p>มาตรา153 การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเปรียบเทียบได้</p> <p>มาตรา 153 ทวิ ในการกระทำความผิดตามมาตรา 148 วรรคหนึ่งหรือมาตรา 152 ตริ ให้อธิบดีมีอำนาจทำการเปรียบเทียบให้ผู้กระทำความผิดชำระค่าปรับได้ไม่น้อยกว่าขั้นต่ำของค่าปรับที่กฎหมายกำหนด และเมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระค่าปรับแล้วให้คดีเป็นอันระงับ</p>	

<p>ของกลางหรือทรัพย์สินใดที่เกี่ยวข้องในการกระทำความผิด ซึ่งเป็นของผู้ต้องหาในคดีที่มีการเปรียบเทียบปรับ และผู้ต้องหาขอให้แก่ทางราชการ ให้ของกลางหรือทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน</p>		
<p>ร่างมาตรา 177 ในกรณีที่ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ได้กระทำในเขตควบคุมแร่ตามมาตร 101 วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนหลักเกณฑ์วิธีการ หรือมาตรการที่กำหนดในประกาศตามมาตรา 101 วรรคสอง ผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษหนักขึ้นกว่าที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นๆสองเท่า</p>	<p>มาตรา 135 วรรคสอง ในกรณีที่การฝ่าฝืนมาตรา 43 เกิดขึ้นในเขตควบคุมแร่ หรือการฝ่าฝืนมาตรา 91 ทวิ เกิดขึ้นในเขตควบคุมการขุดเจาะน้ำเกลือใต้ดิน ผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงเจ็ดปี หรือปรับตั้งแต่สามแสนบาทถึงห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา 148 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 105 หรือมาตรา 108 ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งเท่าถึงห้าเท่าของมูลค่าแร่ตามราคาที่กำหนดโดยกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราค่าภาคหลวงแร่ที่ใช้บังคับอยู่ในวันกระทำความผิด และรัฐมนตรีมีอำนาจเพิกถอนประทานบัตรชั่วคราว ประทานบัตร หรือใบอนุญาตนั้นเสียได้ เมื่อปรากฏว่า</p> <p>(1) มีแร่จากที่อื่นไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตในเขตเหมืองแร่ เขตแต่งแร่ เขตโลหกรรม สถานที่เก็บแร่ หรือสถานที่ซื้อแร่ หรือ</p> <p>(2) ขนแร่จากเขตเหมืองแร่ เขตแต่งแร่ เขตโลหกรรม สถานที่เก็บแร่ หรือสถานที่ซื้อแร่ ออกไปนอกเขตหรือสถานที่ดังกล่าวโดยไม่ได้รับอนุญาตขนแร่</p> <p>หากการฝ่าฝืนตามวรรคหนึ่งเกิดขึ้นในเขตควบคุมแร่ ผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี หรือปรับตั้งแต่สองเท่าถึงหกเท่าของมูลค่าแร่ตามราคาที่กำหนดโดยกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราค่าภาคหลวงแร่ที่ใช้บังคับอยู่ในวันกระทำความผิด หรือทั้งจำทั้งปรับ และรัฐมนตรีมีอำนาจเพิกถอนประทานบัตรชั่วคราว ประทานบัตร หรือใบอนุญาตนั้นได้เมื่อมีเหตุตาม (1) หรือ (2)</p>	

<p>ร่างมาตรา 178 ในกรณีห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือนิติบุคคลใด กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ กรรมการผู้จัดการ หรือบุคคลซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินกิจการของห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือนิติบุคคลที่ได้กระทำความผิดนั้น ต้องระวางโทษ ตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นๆ ด้วย เว้นแต่จะได้พิสูจน์ว่า การกระทำนั้นได้กระทำโดยตนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมด้วย</p>		
<p>ร่างมาตรา 179 พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ หรือผู้ใดที่เกี่ยวข้องโดยทุจริต กระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดเพื่อมิให้การดำเนินการตามพระราช บัญญัตินี้หรือฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>		
<p>ร่างมาตรา 180 อัตราค่าปรับตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ ให้ปรับ เพิ่มขึ้นทุกห้าปี ในอัตราร้อยละห้าของอัตราค่าปรับที่กำหนดไว้ในมาตรานี้</p>		
<p>หมวด 17 บทเฉพาะกาล</p>		
<p>ร่างมาตรา 181 ในระหว่างที่ยังมิได้ออกกฎกระทรวงหรือ ประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ ให้บรรดากฎกระทรวงและประกาศที่ได้ออก ตามกฎหมายว่าด้วยแร่และพิกัดอัตราค่าภาคหลวงแร่ และใช้บังคับอยู่ ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาคงใช้บังคับต่อไป</p>		

เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้		
<p>ร่างมาตรา 182 บรรดาคำขอทุกประเภทที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นคำขอตามพระราชบัญญัตินี้</p>		
<p>ร่างมาตรา 183 บรรดาอาชญาบัตร ประทานบัตร หรือใบอนุญาตที่ได้ออกให้ตามกฎหมายที่ถูยกยกเลิกตามมาตรา 3 ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นอาชญาบัตร ประทานบัตร หรือใบอนุญาตออกตามพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะสิ้นอายุ และอาจต่ออายุได้ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>บรรดาข้อผูกพันตามสัญญาต่างๆ ซึ่งมีอยู่กับรัฐบาลไทยโดยกระทรวงอุตสาหกรรมและกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้มีผลใช้บังคับต่อไปตามข้อผูกพันแห่งสัญญานั้นๆ ทั้งนี้ จนกว่าผลการใช้บังคับตามสัญญาจะสิ้นสุดลง</p>		

เพิ่มหมวด กระบวนการด้านสิ่งแวดล้อม “หน้าที่กพร. ในการตรวจสอบกรณีมีการร้องเรียนเรื่องผลกระทบจากการทำเหมือง และมีหน้าที่ในการสั่งให้แก้ไข หากแก้ไขไม่ได้ ก็มีหน้าที่ในการฟื้นฟู”

เงื่อนไขในการขออนุญาต -- การทำข้อมูลของพื้นที่ให้เป็น baseline ก่อนการประกอบกิจการ เพื่อมิให้เป็นภาระต้องพิสูจน์ว่าผลกระทบเป็นของเหมืองหรือไม่

ข้อมูลดังกล่าวต้องเปิดเผยต่อชาวบ้าน

กำหนดให้ EIA เป็นเงื่อนไขท้ายใบอนุญาต -- หน้าที่การกำกับดูแลมาตรการ EIA ถูกโยนไปให้ท้องถิ่น -- ศักยภาพพอไหม?

ฐานคิดเรื่องการกระจายอำนาจดี แต่ตามพรบ. นี้คือกระจายแต่หน้าที่

ข้อบัญญัติท้องถิ่น